

NEGYEDIK RÉSZ

Liturgikus énekek

the study. The results of the present study are in line with the findings of other studies that have shown that the prevalence of *S. pneumoniae* carriage in children is higher than in adults (Bakker et al. 2000; Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

The present study also showed that the carriage rate of *S. pneumoniae* in children is higher than in adults. This is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005). The high carriage rate of *S. pneumoniae* in children is due to the high density of the organisms in the nasopharynx of children (Koozekan et al. 2005).

Himnuszok

Az egyházi év időszakait követő sorrendben tizenhárom gregorián himnuszt közlünk. Többségüket a reformáció utáni másfél évszázadban ültették át protestáns eleink latinról magyarra, néhány közülük huszadik századi fordítás. A „Mindennapi közös imádságok” rendjében jelölt helyük van a himnuszoknak, de használhatjuk azokat más istentiszteleti alkalmakon is a gyülekezeti énekekhez hasonló módon.

A himnuszok gregorián dallamai nem kívánják meg az ütemekre tagolódó ritmizálást, így a dallamokat száraz nélküli kottafejekkel közöljük. A dallami hajlítások helyét aláhúzások és dőlt szedés jelölik a szövegben.

A kiválasztott himnuszok verstani sajátosságai lehetővé teszik, hogy szükség esetén más, ismertebb dallamokra énekeljük őket. Így egy-egy énekeskönyvi dallamot („Választható dallam”) is javasolunk minden himnuszhoz az énekeskönyv ismert dallamai közül.

Szép szokás a himnuszokat versszakonként válaszolgatós módon (alternatív) énekelni: az éneklőket két csoportra osztjuk, melyek a versszakokat felváltva éneklik. Az utolsó versszakban – a doxológiában – egyesülhet a két félkórus éneke.

Az Evangélikus énekeskönyvben is találunk himnuszokat, például:

73 – déli himnusz (Rector potens);

92 – reggeli himnusz (O aurora lucidissima);

108 – alkonyati himnusz (O lux beata trinitas) – GyLK 666, Luther átírásában;

109 – esti himnusz (Christe, qui lux es et dies);

131 – advent (Veni redemptor gentium) – a GyLK 655, Luther átírásában;

189 – böjt, nagyhét (Vexilla regis prodeunt) – GyLK 660, népének formában;

199 – böjt (Laus tibi Christe qui pateris);

230 – pünkösd (Ades, pater supremus);

231 – pünkösd (Veni Creator Spiritus) – GyLK 665, Luther átírásában;

258 – advent, reformáció (Lux ecce surgit aurea);

358 – Krisztus dicsérete (Rex Christe, factor omnium);

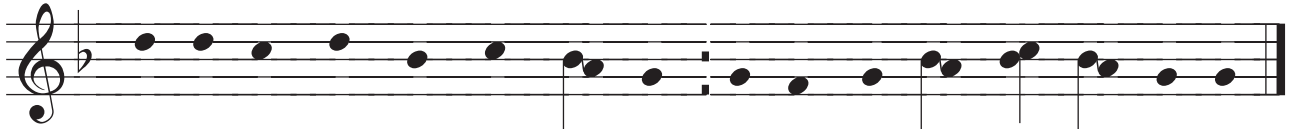
359 – advent, Krisztus dicsérete (Conditor alme siderum);

360 – Krisztus-imádat (Jesu, dulcis memoria).

655 ADVENTI, KARÁCSONYI HIMNUSZ – Népek megváltó Istene

Né-pek megvál-tó Is-te-ne, szűz-től szü-let-ve meg-je- lenj,

csodál-ják minden szá-za- dok: Is-tenhez il - lő szü- le-tés!

2. Nem férfiúnak magja ez,
de titkon-való ihletés,
test lesz az örök szent Ige,
megvirágzik a szűzi méh.

3. Áldott gyümölcse megterem,
de szűzessége megmarad,
erény zászlói fénylenek:
Templom, hol Isten megjelent!

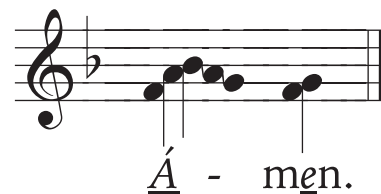
4. S a nászteremből, ím, kilép,
királyi házból Vőlegény,
mint Isten-Ember, égi Hős,
hogy útját futva járja be.

5. Megindul Atyja székitől,
s Atyjához ismét visszatér,
bejárva poklok mélyeit,
föl, az isteni trónusig.

6. Ki az Atyával örök-egy,
a test páncélját fölveszi,
mi testünk gyöngeségeit
örök erővel hatva át.

[7.] Immár fénylik te jászolod,
az éjből új nap támadott,
mit nem borít el semmi éj,
szünetlen hittel tündököl.

8. Urunk, dicsérünk tégedet,
aki a Szűznek Fia vagy,
Atyádat és Szent Lelkedet
örökké, minden századon.

*A 7. versszakot csak karácsony előestéjétől (december 24.) kezdve énekeljük.
Veni redemptor gentium.*

Dallam: EpGr 37. Szöveg: Latin-magyar himnáríum 30

Választható dallam: Tarts meg, Urunk, szent igédben (EÉ 255)

KARÁCSONYI HIMNUSZ – Teljes e széles világban

656

Tel-jes e széles vi - lág-ban, minden földnek ha - tá- rá-ban

ör-vendezzünk a Krisztus-ban, szűztől született Ki- rály-ban!

2. E világnak teremtője
testünk magára felvette,
testet testtel hogy mentene,
teremtményét el ne vesse.

3. A tiszta Szűznek méhébe
beszállt Istennek kegyelme,
férfitől nem illetteték,
szüzessége megtartaték.

4. A szűz leány fiat szüle,
mint Gábriel jövendőle,
kit még anyjának méhébe'
János felismert, s örüle.

5. A gyermek szénán feküszik,
jászoltól nem iszonyodik,
kicsiny tejjel neveltetik,
ki mindenen uralkodik.

6. Mennyben mindenek örülnek,
angyalok vígan zengenek:
„Pásztorok, örvendeztetek,
ma születésén Istennek!”

7. Dicsőség legyen Atyának,
és ő egyszülött Fiának,
a vigasztaló Léleknek,
úgy legyen, mondják mindenek!

Á - men.

A solis ortus cardine.

Forrás: PGr 59

Választható dallam: Mennyből jövök most hozzátok (EÉ 150)

657 VÍZKERESZTI HIMNUSZ – Gonosz Heródes, irigyen

Gonosz Heródes, i - ri - gyen Krisztus jöt - té - re mért remegsz?

Mu - lan - dó jót el nem ra - gad, ki or - szá - gol - ni men - nyet ad.

2. Vonulnak már a mágusok
vezérlő csillag nyomdokán,
fény által a Fényt keresik,
Istenről vallnak kincseik.

3. Hullámain a tiszta víz
az égi Bárányt fürdeti,
s a bűnt, mely őt nem illeti,
lelkünk tisztítván elveszi.

4. Hatalmának ez új jele:
piroslik korsók friss vize,
parancsszavára bor folyik,
s a víz lényege változik.

5. Urunk, tenéked glória,
ki nemzeteknek megjelenysz,
s Atyádnak, Szentléleknek is
dicsőség minden századon.

Á - men.

Hostis Herodes impie.

Dallam: PGr 59, Szöveg: Latin-magyar himnárius 37.

Választható dallam: Ó, Jézus, kincsem, vigaszom (EÉ 503)

BÖJTI HIMNUSZ – Hallgass meg minket, Úristen

658

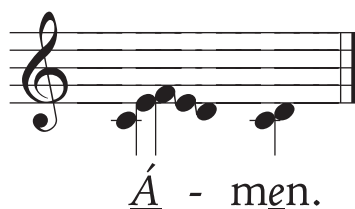
Hallgass meg minket, Úr-is-ten, tekints re-ánk kegyel-mę-sen,
ez üd-vős-sé- ges napokon ké-ré-sünk hozzád el-jusson!

2. Szíveket, aki jól látod,
és a veséket vizsgálod,
jól tudod gyarló voltunkat
és sok fogyatkozásunkat.

3. Ellened igen vétkeztünk,
de légy kegyelmes minékünk,
mert mi mindnyájan elveszünk,
ha ingyen jól nem téssz velünk.

4. Emlékezzél meg mirőlünk,
hogy teremtményeid vagyunk,
dicsőségét szent nevednek,
kérünk, ne add ellenségnek.

5. Így tégy velünk,
Szentháromság,
kitől árad minden jószág,
hogy a te szent országodban
részesüljünk örök jókban!

Á - men.

Audi benigne conditor.

Forrás: PGr 71

Választható dallam: Új világosság jelenék (EÉ 258)

659 BÖJTI HIMNUSZ – Titokzatos szokás szerint

Ti-tok-za-tos szo-kás sze-rint tart-suk meg ezt a böjt- i-dőt,
míg tel-jes lesz az isme-rős négyszerte tíz nap útkö-re.

2. Törvény és próféták szava
írta elő e szent időt,
de Krisztusunk szentelte meg,
idők Királya s kútfeje.

3. Legyen hát köztünk kevesebb
a szó, az étel és ital,
alvás, vigasság szűkösebb,
és szorosabb a fegyelem.

[4.] Kerüljük el a sok veszélyt,
mely kóbor lelket leigáz,
s a zsarnokságot, mit nekünk
készít fortélyos ellenünk.

[5.] Esdjünk ma térden állva
mind,
kiáltsuk egyenként külön,
könnyek között kérjük Bíránk,
haragját rólunk elvegye.

6. Mi bűneinkkel, Istenünk,
megsértettük jószágodat,
de öntsd ki ránk kegyelmesen
megbocsátó irgalmadat.

7. Emlékezzél, mi a tiéd,
esendők, bár műved vagyunk,
kérünk, ne hagyd, hogy általunk
kárt valljon szentséges neved.

[8.] Oldd el bűneink kötelét,
s a jót, mit kérünk, megtéted,
hogy végre és örökre már
meglelhessük tetszésedet.

9. Boldog Háromság, tedd meg
ezt,
egyszerű Egység, add meg ezt,
hogy hozzon bő gyümölcsöket
tiéidnek a böjtölés. Ámen.*

* Az „Ámen” dallamát lásd a következő himnusz alatt.

Ex more docti mystico. Dallam: PGr 71, Szöveg: Latin–magyar himnáríum 40
Választható dallam: Királyi zászló jár elől (EÉ 189)

NAGYHETI HIMNUSZ – Keresztyének, örvendezzünk

Keresztyé-nek, ör-ven-dezzünk, mert orszá-gol mi ki-rályunk,
fénylik immár ő zász-la-ja, ha-lál-tól minket meg-vál-ta.

2. Mert a Krisztus keresztfára
értünk méné nagy halálra,
hogy bűnünknek legyen ára,
azt felvevé szent vállára.

3. Keresztfára feszítették,
vasszeggel megszegezték,
vaslándzsával öklelteték,
és épével itattaték.

4. Véré azon kiöntötte,
és vízzel kiárasztotta,
minket azzal megtisztíta,
és lelkünkben meggyógyíta.

5. Az ördögöt így meggyőzé,
pokol hatalmát megtöré,
és az embert ő megmenté,
és mennyországba bevivé.

6. Jézus Krisztus a mi Fejünk,
egyetlen váltság ő nekünk,
közbenjárónk és mentiségünk,
szószólónk és üdvösségünk.

7. Mostan tehozzád kiáltunk,
és tiszta szívből könyörgünk,
bocsásd meg a mi bűnünket,
és add meg üdvösségünket.

8. Dicsőség néked, Urunknak,
mi mennyei királyunknak,
örök élet adójának,
a teljes Szentháromságnak.

Á - men.

Vexilla regis prodeunt.

Forrás: PGr 82

Választható dallam: Királyi zászló jár elöl (EÉ 189)

661 HÚSVÉT HAJNALI HIMNUSZ – Fénylik e nap fényességgel

Fénylik e nap fényességgel, zeng az ég víg di-csé-ret-tel,

e vi-lág uj-jong örvendve, or-dít a p_o-k_ol ret-teg-ve.

2. Mert Krisztus Király ereje
halálnak mérgét meggyőzte,
pokol torkát berekésztve
minket nagy k_intől megmentte.

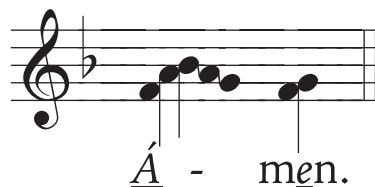
3. Sírboltban eltemetteték,
katonáktól őrizteték,
de hatalomban fölkele,
a halált harcban győzte le.

4. Megment immár a kínoktól,
az ördögtől és pokoltól,
feltámadott a halálból,
miként mondatott angyaltól.

5. Megholt Krisztus a bűnökért,
feltámadt igazságunkért,
hogymi is együtt övle
feltámadjunk az életre.

6. E húsvéti nagy ünnepben
vigadjunk együtt örömben,
mert Krisztus nagy erősséggben
feltámadt dicső testében.

7. Dicsőség legyen Atyának
és feltámadott Fiának
és a mi Vigasztalónknak,
a teljes Szentháromságnak.

Aurora lucis rutilat.

Forrás: PGr 98

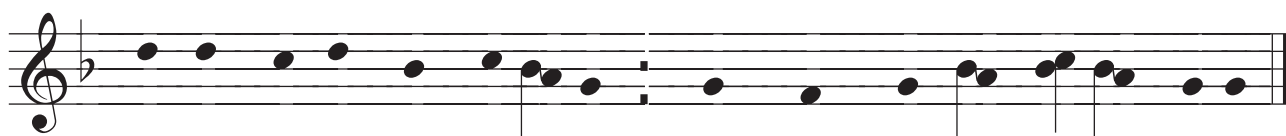
Választható dallam: Tarts meg, Urunk, szent igédben! (EÉ 255)

HÚSVÉTI HIMNUSZ – E világnak fényessége

662

E vi- lág-nak fé-nyessé-ge, minden szentek üdvös-sé- ge,

Krisztus, hívek egy reménye, mennynek, földnek te-rem-tője.

2. Kegyetlen halált meggyőzvé, ördög hatalmát elvevén pokol torkát berekesztéd, bűnünket rólunk elvevéd.

3. Teáltalad megváltattunk, teáltalad szabadultunk, általad megigazultunk, általad üdvözülhetünk.

4. Te vagy mennyország kapuja és üdvösségnek ajtaja, bűnösöknek szószólója, Atyádnál közbenjárója.

5. Add Szentlelked ajándékát, az üdvösségnek malasztját, örök életnek jutalmát, elnyerjük Atyád irgalmát.

6. Dicsőség legyen Atyának és feltámadott Fiának és a mi Vigasztalónknak, a teljes Szentháromságnak.

Á - men.

Lux mundi beatissima.

Forrás: PGr 97

Választható dallam: Ártatlanság szent Báránya (EÉ 378)

663 HÚSVÉTI HIMNUSZ – Úrnak végvacsorájára

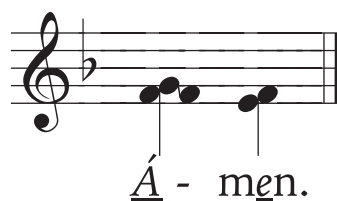
Úrnak vég-va-cso-rá - já- ra és az ő ál- do- za-tá - ra,
keresztyén né-pek, jöj - je- tek, hogy e-rős legyen hi - te- tek!

2. Kinek ő szentséges teste
a kereszt fáján epedé,
és pirosló szent vérével
szabadított bűn-inkből.

3. Ó, bizony méltó áldozat,
mely a poklokat megtöré,
elvesztett népet megmentett,
s örök életre vezetett.

4. Téged kérünk, Atya Isten,
e húsvéti szent időben,
te népedet oltalmazszad,
Szentlelkeddel bátorítsad.

5. Dicsőség legyen Atyának
és egyetlenegy Fiának
és az ő ajándékának,
A dicső Szentháromságnak.

Á - men.

Ad caenam Agni providi.

Forrás: PGr 99

Választható dallam: Ó, Jézus, amikor sokan (EÉ 461)

MENNYBEMENETELI HIMNUSZ – Jézus Krisztus, mi királyunk

Jé-zus Krisztus, mi ki -rá-lyunk, szerelmünk és kí-ván-ságunk,
ke-gyes te-remtő Is - te-nünk, ki ér-tünk test-be öl -tő - zél.

2. Hogy érdemeltük mi tőled,
hogy bűneinket viseljed,
kegyetlen halált hogy szenvedj,
haláltól minket hogy megments?

3. Pokol hatalmát megtöréd,
és foglyaidat kivivéd,
a halálból feltámadál,
mennyben nekünk helyt foglalál.

4. Te kegyes voltod indított,
hogy bűneinkből mentenél,
minket magaddal felvigyél,
hogy láthassuk szent színedet.

5. Dicsőség néked, Úristen,
Atya s Fiú egy fölségben,
Szentlélekkel egyetemben
most és mindörökké. Ámen.

Jesu nostra redemptio.

Forrás: PGr 106

Választható dallam: Krisztus, ki vagy nap és világ (EÉ 109) – az utolsó sorok megismétlésével

665 PÜNKÖSDI HIMNUSZ – Jövel, teremő Szentlélek

Jö-vel, te-rem-tő Szentlé-lek, hí - ve- id szí-vét lá-to-gasd,
töltsd ma-laszttal a szíveket, a-me-lye- ket te al-ko- tál.

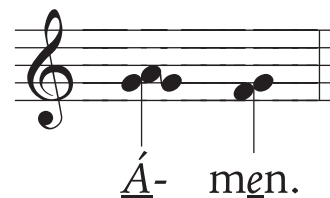
2. Vigasztalónak mondatol,
és Ajándéknak Istentől,
élő kútforrás, szeretet,
indító tűz és nagy öröm.

3. Gerjessz világot elménkben,
adj szeretetet szívünkbe,
erősítse meg szüntelen
erőd mi gyarló testünket.

4. Messze távoztasd ellenünk,
adj békességet minékünk,
hogy mivel te vagy vezérünk,
minden bűnt elkerülhessünk.

5. Add, ismerjük meg általad
Atya Istent és egy Fiát,
s ki mindkettőtől származol,
higgyünk tebenned szüntelen.

6. Dicséret legyen Atyának
és egyetlenegy Fiának,
ki bocsássa ránk kegyesen
a Szentléleknek malasztját.

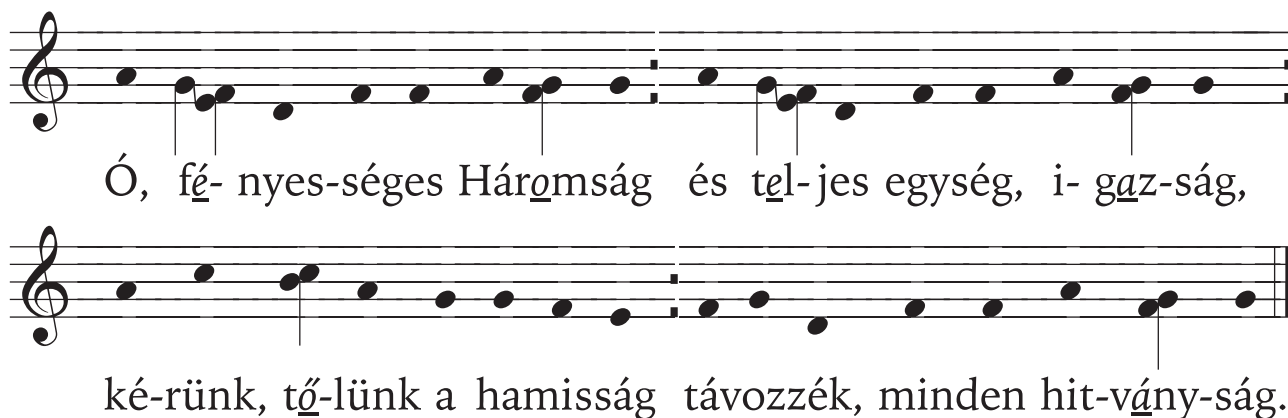
Á- men.

Veni Creator Spiritus.

Forrás: PGr 117

Választható dallam: Ó, jöjj, teremő Szentlélek (EÉ 231)

HIMNUSZ A SZENTHÁROMSÁGRÓL – Ó, fényességes Háromság

Ó, fé-nyes-séges Háromság és tel-jes egység, i-gaz-ság,
ké-rünk, tő-lünk a hamisság távozzék, minden hit-vány-ság.

2. Atya Isten, mi teremtőnk,
Fiú Isten, mi megváltónk,
Szentlélek Isten, szentelőnk,
legyen áldásod népeden.

3. Dicsőség néked, Úristen,
Atya s Fiú egy fölségben,
Szentlélekkel egyetemben,
most és mindörökké, ámen.

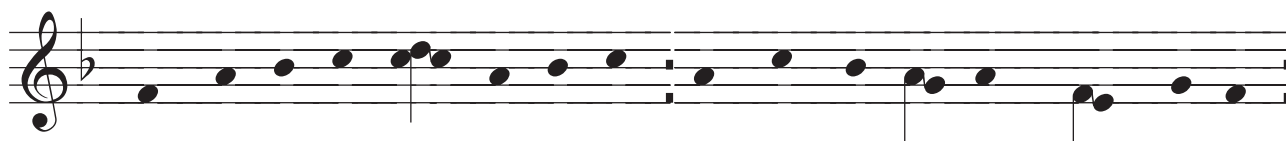
O lux beata Trinitas.

Forrás: PGr 126

Választható dallam: Szentháromság egy Istenség (EÉ 108)

667 REGGELI HIMNUSZ – Immár a nap felvirradván

Immár a nap fel- virradván, kér-jük az Is-tent mindnyájan,

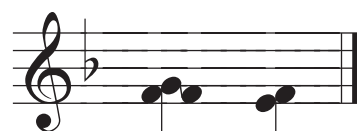
hogy e-zen az e-gész na-pon baj-tól min-ket ol- talmazzon.

2. Nyelvünket megtartóztassa
és a bűnré ne bocsássa,
szemeinket betakarja,
gonoszra nézni ne hagyja.

3. Szíveink tiszták legyenek,
gonosz bűnt be ne vegyenek,
kevélységet gyűlöljenek,
tobzódást ne szeressenek.

4. Hogy mikor a nap lenyugszik,
és az éj bealkonyodik,
mi egészen tiszták legyünk,
és őt vígan dicsérhessük.

5. Dicséret légyen Atyának
és egyetlenegy Fiának
és a mi Vigasztalónknak,
kitől minden jók származnak.

A - men.

Jam lucis orto sidere.

Forrás: PGr 13

Választható dallam: Úrnak szolgálai, mindnyájan (EÉ 46)

Zsoltárok

A zsoltárok között verses zsoltárparafrázisok (genfi és régi magyar zsoltárok), valamint a Biblia szövegét követő recitált zsoltárok találhatók.

Recitált zsoltáraink négy elemből tevődnek össze:

- az Antifóna, azaz keretvers;
- a zsoltár szövege;
- a Doxológia (Szentháromság-dicsérő záradék);
- az Antifóna megismétlése.

A zsoltárrecitáláshoz a gyülekezetet két félkarra osztjuk (például padsonként, vagy nők és férfiak); a zsoltáréneklést előénekes vagy előénekesek vezetik. A zsoltárok megszólaltatási módja általában a következő:

Az előénekesek bemutatják az Antifónát, majd azt a teljes gyülekezet megismétli.

Az előénekes elkezd a zsoltár első versszakát (initiummal), majd a * (csillag) utáni résztől az első félkar csatlakozik hozzá.

A második verset a másik félkar recitálja (initium nélkül).

A zsoltárok többi versét és a Doxológiát a két félkar egymással felváltva recitálja. [A Doxológiát közösen is énekelhetjük.]

A Doxológia után közösen ismét elénekeljük az Antifónát.

[A hosszabb zsoltárokból szögletes zárójellel jeleztük az elhagyható versszakokat.]

Ha a zsoltár hossza miatt vagy tartalmi okokból indokolt, a zsoltárrecitációt az Antifóna közös eléneklésével megszakíthatjuk. A következő zsoltárverset ilyenkor is initiummal kezdjük (például 46., 103., 139. zsoltár).

Az Antifóna dallami sajátosságai határozzák meg azt, hogy utána a zsoltárt melyik dallamon (tónuson) recitáljuk – a tónus sorszámát a forrásmegjelölés után jelöljük, s dallami vázát kis kottával (lapozás esetén ismételtten is) közöljük.

A zsoltárszövegben aláhúzások segítik az adott versszak tónushoz való alkalmazását.

A zsoltártónusok szerkezete:

initium flexa mediatio terminatio

kezdő formula
recitáló hang
megszakító hang
recitáló hang
dallami kimozdulás
utolsó hangsúly
recitáló hang
dallami kimozdulás
utolsó hangsúly

a zsoltár-
szövegben
szereplő
jelzések

Az első zsoltárverset a recitáló hangot megelőző dallami formulával kezdjük (initium): ezt jelöli a szövegben a soreleji két aláhúzás.

Az első félsort – hosszúsága miatt – néha megszakítjuk (flexa). A megszakítás jele: +, a lelépő dallamhangot aláhúzás jelöli.

A félzárlatnál (mediatio; jele: *) és a sorvégeken (terminatio) két-két aláhúzás jelöli a dallami kimozdulást, illetve az adott félsor utolsó hangsúlyos szótagját. (Az utolsó hangsúlyos szótag hátulról a második vagy harmadik lehet.)

Háromszótagos terminatio esetén legtöbbször egyszerűen a záróhangot ismételjük meg, az 1. tónusnál azonban a zárlati hajlítás elé kerül még egy szótag, ahogy a tónustáblázat zárójeles hangjai jelölik. A 2. tónus terminációja minden esetben kétszótagos.

A liturgikus könyvben használt zsoltártónusok

1. tónus

Esetenként az 1. tónusban a Doxológiát a következőképpen fejezzük be:

2. tónus

3. tónus

4. tónus

5. tónus

6. tónus

7. tónus

Fentről induló antifónához a 7. tónus alábbi változatát használjuk:

8. tónus

tonus peregrinus

tonus irregularis

1. zsoltár – Az Úr ismeri az igazak útját

Antifóna: PGr 4/4t

Az Úr tör-vé-nyé-ben bol-dog, a -ki gyönyör-kö-dik.

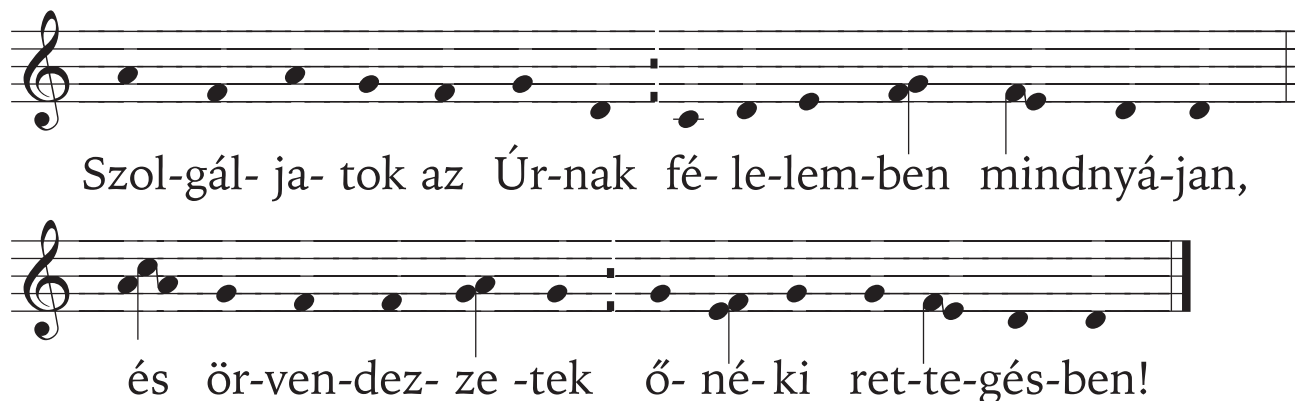
1. Boldog ember az, aki nem jár a hitetlenek tanácsán, + a bűnösök útjára nem áll, * és a csúfolódók székébe nem ül.
2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörüsége, * és az ő törvényéről elmélkedik éjjel és nappal.
3. Mert olyan lesz, mint a folyóvíz mellé plántált fa, * amely idejében megtermi gyümölcsét,
4. és amelynek levele el nem hervad. * Minden munkája sikerül.
5. Nem így a gonoszok, nem így, * hanem úgy, mint a pelyva, melyet szétszór a szél.
6. Ezért a hitetlenek meg nem állhatnak az ítélet idején, * sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.
7. Mert ismeri az Úr az igazak útját, * a hitetlenek útja pedig semmibe vész.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökön-örökké, ámen.

Antifóna

669 2. zsoltár (1–8.10–11.12b) – A király, Isten Fia, diadalmaskodik

Antifóna: PGr 128/1t

Szol-gál- ja- tok az Úr-nak fé- le-lem-ben mindnyá-jan,
és ör-ven-dez- ze -tek ő- né-ki ret-te-gés-ben!

Karácsonyi antifóna: PGr 54/1t

Téged az A-tya Is-ten, Úr Jé-zus Krisztus, mind e vi-lág
e- lőtt az ő is-ten-sé- gé-ből szü-le.

1. Miért tombolnak a népek, * hiábavalókat miért terveznek?
[2.] Összegyűlnek a föld királyai, + tanácskoznak a fejedelemek * az Úr ellen és az ő Fölkentje ellen:
[3.] Dobjuk le magunkról bilincseket, * tépjük le köteleiket!
[4.] A mennyben lakozó kineveti őket, * az Úr megcsúfolja őket.
[5.] Így szól hozzájuk haragjában, * megrémíti őket indulatában:

[6.] Bizony, én kentem föl az én királyomat, * fölkentem
ő^t szent hegyemⁿ, a Sionon.

7. Kihirdetem az Úr végzését. + Ezt mondta nekem: * Az én
fiam vagy! Ma szültelek téged.
8. Kérjed tőlem, és neked adom örökségül a népeket, * birto-
kul a földkerekséget.
9. Most azért ti, királyok, legyetek eszesek, * okuljatok, ti bí-
ráj a földnek!
10. Félelemmel szolgáljátok az Urat, * reszketve örvendezzettek!
11. Mert hamar föllángol haragja, * de mind boldog, aki hozzá
menekül.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

4. zsoltár – Megnyugvás Istenben (Esti imádság)

670

Antifóna: PGr 129/8t

Könyö-rülj raj-tunk, Úr-is-ten, és hall-gasd meg a mi
i -mád-sá-gun-kat!

*A zsoltártónus és a zsoltár szövege a következő oldalon talál-
hatók.*

1. Hallgass meg, ha hozzá kiáltok, * igazságos Istenem!
2. Nyomorúságomban vidámíts meg engem, * könyörülj énrajtam, és hallgasd meg imádságomat!
3. Emberek fiai! + Meddig fogjátok gyalázni dicsőségemet? * Meddig szeretitek a hiábavalót, és keresitek a hazugságot?
4. Tudjátok meg, hogy az Úr csodákat tesz hívével, * meghallgat az Úr, ha hozzá kiáltok.
5. Ha haragudtok is, ne vétkezzetek! * Beszéljete szívetekkel lefekvéskor, és elcsöndesedjete!
- [6.] Áldozatok igaz áldozattal, * és bizakodjatok az Úrban!
- [7.] Sokan mondják: + Bárcsak jó napokat látnánk, * és ránk ragyogna orcád világossága, Urunk!
- [8.] Nagyobb örömet adsz az én szívemnek, * mint akiknek bőven van búzájuk és boruk.
9. Békességben fekszem le, és el is alszom, * mert Uram, csak te adsz nékem biztonságos lakozást.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

Régi magyar zsoltárparafrázis

5. zsoltár – Te, Uram, az igazat megáldod

Meg-hall-gas-sad, U - ram, én szó - lá - so - mat,
 És meg-ért-sed én gon-do - la - ti - mat, Ó - haj-tá -
 si - mat, Meg - te - kint-sed ki - ál - tá - si - mat!

2. Mert királyom, Istenem vagy énnékem, Azért hozzád van esedezésem És könyörgésem, Rólad vagyon minden énekem.
3. Igen reggel felkelek, hozzád megyek, Még jó reggel tehozzád eredelek, És vallást teszek, Segedelmet tetőled kérek.
4. Vezérlj engem a te igazságodban, Ellenségimnek ne ejts markába, Az ő szájokba, Sőt igazgass a te utadban!
5. Már minden hű keresztyénnel hirdetjük: Kik tebenned bíznak, örvendezünk, Te vagy örömünk, És csak te vagy mi reménységünk.
6. Mert te, Uram, az igazat megáldod, Jóvoltodat néki pajzsul adod, Megoltalmazod, Körülveszed, épen megtartod.

Szöveg: A Szent Dávid ötödik énekében, Debrecen, 1602. Dallam: Kolozsvár, 1744.
 [RMIÉ 2, kisebb szövegi változtatással]

672 Régi magyar zsoltárparafrázis

6. zsoltár – Tartsd meg irgalmasságból az én életemet!

Ha - tal - mas Is - ten, nagy ha - ra - god - ban, ne feddj meg
 en - ge - met, Te ha - ra - god - nak nagy - sá - ga
 mi - att ne os - to - rozz en - gem, Mert ha - ra - god - nak
 nagy vol - ta mi - att el kel - le - ne vesz - nem.

2. De sőt, Úristen, könyörülj rajtam, mert csak alig vagyok, Tudod, Úristen, mely beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, Gyógyíts meg engem e fájdalomból, mert gyógyulást várok.

[3.] Az én testemben, felséges Isten, semmi épség nincsen, Csontjaim közül, annyira juték, hogy egy helyén nincsen, Minden erőmben megfogyatkoztam, semmi jó nincs bennem.

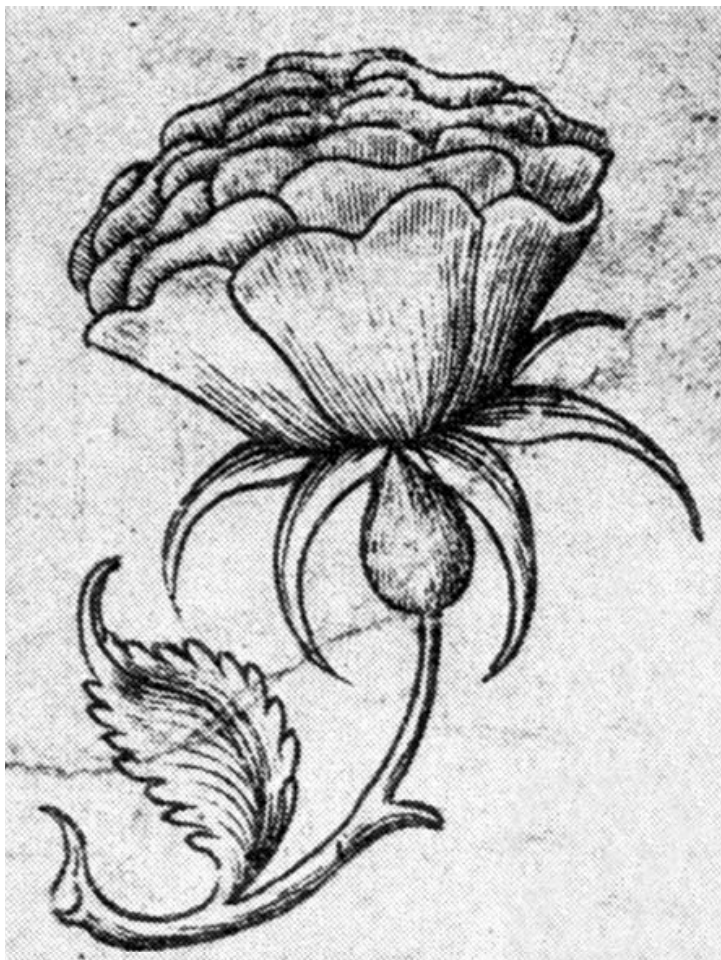
[4.] Háborúsága az én lelkemnek oly igen nagy vagyon, Minémű szélvész és nagy háború a tengeren vagyon, De míg rám nézel, hatalmas Isten, az csak addig vagyon.

5. Térj hozzám, Uram, és szabadítsd meg elbúsult lelkemet, Jelentsd meg bennem te véghetetlen kegyelmességedet, Tartsd meg, Úristen, irgalmasságból az én életemet!

[6.] Én szemeimet homály fogta bé keserűség miatt, Im-
már ezentől megemésztetem sok bűneim miatt, De
kérlek téged, tekints énreám fogadásod miatt.

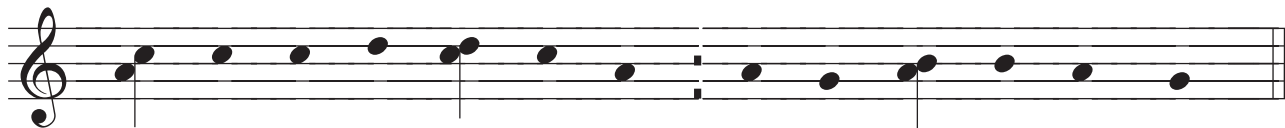
7. Hatalmasságát te szent igédnek adjad, hogy hihessem, Sza-
badulását az én lelkemnek adjad, hogy várhassam, Ígérete-
det te szent Fiadban adjad, hogy vallhassam!
8. Örvendez lelkem, noha sok bűnöm, tebenned, Úristen, Mert
meghallgattad könyörgésemet, hatalmas Úristen, Bízzál, jó
fiam, az én Lelkemben, azt mondja az Isten.

Szöveg: Szent Dávid király bűnei miatt így panaszolkodik, a 6. zsoltár parafrázisa, Szegedi Gergely; Huszár Gál énekeskönyve 1560. Dallam: Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben, Kolozsvár, 1744. EÉ 79. [RMIÉ 101]

673 6. zsoltár (2–3.5.7–11)

Ments meg, Uram, a te irgalmasságodért!

Antifóna: PGr 130/8t

Kö-nyö-rülj raj-tam, U-ram, mert e - rőt- len va- gyok.

1. Uram, ne feddj meg engem haragodban, * indulatodban ne ostorozz engem!
2. Könyörülj rajtam, Uram, mert erőtlen vagyok; * gyógyíts meg engem, Uram, mert reszketnek az én tagjaim!
 [3.] Térj hozzám, Uram, mentsd meg az én lelkemet, * a te irgalmasságodért szabadíts meg engem!
 [4.] Belefáradtam a sóhajtozásba. * Éjjel könnyekkel áztatom agyamat.
5. Szemem a bánattól elhomályosodott, * megfakult már ellenségeim között.
6. Távozzatok tőlem mind, kik álnokságot cselekesztek, * mert meghallgatta az Úr az én siralmamnak szavát.
7. Meghallgatta az Úr az én könnyörgésemet, * elfogadta az Úr az én imádságomat.
 [8.] Bizony megszégyenül és reszketni fog minden ellem, * meghátrál majd egy pillanat alatt.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

8. zsoltár (2–10)

Micsoda a halandó, hogy törődsz vele?

Antifóna: HG, Rá, ÖGr és SpáGr alapján/6t

Ál-dott legyen min-de-nek-nek te-rem-tő- je!

Antifóna Szentháromság ünnepére: PGr 123/8t

Hárman van-nak, kik a mennyben bizony-sá-got tesznek:

A-tya, I-ge és Szentlé- lek, s e há-rom egyetlenny lé-nyeg.

1. Ó, Urunk, mi Urunk! + Mily felséges a te neved az egész földön, * ki az égen is megmutattad dicsőségedet.
2. Gyermekek és csecsemők szájával erősítetted hatalmadat, * hogy elnémítsd a gyűlöködőt és a bosszúállót.
3. Ha látom az eget, kezed alkotását, * a holdat és a csillagokat, amelyeket teremtettél:
4. Micsoda az ember, kérdem, hogy megemlékezel róla? * És az embernek fia, hogy gondod van rea?

6. tónus:

8. tónus:

5. Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál, * dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg őt.
6. Úrrá tetted őt kezed alkotásain, * mindeneket lábai alá vettél.
- [7.] A juhokat és minden háziállatot, * ugyanígy a mezőknek vadjait.
- [8.] Az égi madarakat és a tengernek halait, * amelyek a tenger ösvényein járnak.
9. Ó, Urunk, mi Urunk! * Mily felséges a te neved az egész földön!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

13. zsoltár (2–6) – Uram, meddig kell aggódnom?

Antifóna: HG, Ep, ÖGr és SpáGr alapján/8t

Úr-is-ten, a mi kö-nyör-gé-sün-ke-t hall-gasd meg,
ké-rünk té-ge-det.

Énekelek az Úrnak, * énekelek, mert jót tett énvelem.

1. Meddig tart ez, Uram, + meddig feledkezel el rólam? * Meddig rejtet el orcádat előlem?
2. Meddig tanakodjam lelkemben, * és bánkódjam szívemben naponként?
3. Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! * Tartsd meg szemem fényét, ne jöjjön rám halálos álom!
4. Ne mondhassa ellenségem, + íme legyőztem őt; * ne ujjongjanak elleneim, hogy megintogtam.
5. Mert én jóvoltodban bízom, * szívből ujjongok, hogy megsegítesz.
6. Énekelek az Úrnak, * énekelek, mert jót tett énvelem.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

676 14. zsoltár – A gonosztól Isten megszabadít

Antifóna: PGr 75/8t

Ments meg en- gem, Úr- is- ten, min- den el- len- ség- től,
ki- nek cse- le- ke- de- tük ha- mis- ság!

Evangéliumi antifóna: PGr 147/3t

Mindaz, ki ma- gát fel- ma- gasz- tal- ja, meg- a- láz- ta- tik,
és mindaz, ki meg- a- láz- za ön- ma- gát, fel- ma- gasz- tal- ta- tik.

1. Az gondolja magában a bolond, * hogy nincsen Isten.
2. Romlottak és utálatosak az ő tetteik, * senki semmi jót nem cselekszik.
[3.] Az Úr letekint az emberekre, hogy lássa, * van-e köz-
tük értelmes, aki keresi az Istent.
- [4.] Mindnyájan elfordultak tőle, * egyaránt megromlot-
tak.

[5.] Senki semmi jót nem cselekszik, * egyetlen ember sem.

[6.] Nem tudja a sok gonosztevő, + aki úgy eszi az én népemet, * mint ahogy más eszi a kenyeret,

7. az Úrhoz ők nem kiáltanak, + és nem tudják, hogy majd megrettennek, * mert maga Isten van az igaz nemzedékkal.

8. Ők csúffá tennék a szegények szándékát, * de az Úr az elesettek oltalma.

9. Bárcsak jönne már Sionról a szabadulás, + amikor az Úr jóra fordítja népe sorsát, * ujjong majd Jákób akkor, és örül majd Izráel.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

677 16. zsoltár (1.5–11) – Isten fiaié a legszebb örökség

Antifóna: Rá és SpáGr alapján/7t

Az én tes-tem a fel-tá-ma-dás re-mény-sé-gé-ben

nyu-go-szik.

Antifóna az egyházi év végére: PGr 150/1t

Jöj-je-tek el, én Atyám ál-dot-ta-i, és bír-já-tok a

vi-lág kezde-té-től fog-va nektek ké-szít-tetett or-szágot!

1. Őrizz meg engem, Istenem, * mert hozzád menekültem!
2. Uram, te vagy osztályrészem, te vagy az én poharam, * és te tartod kezvedben az én sorsomat.
3. Osztályrészem kies helyre esett, * örökségem nagyon teszik nekem.

[4.] Áldom az Urat, mert tanácsot adott nekem, * még éj-jel is figyelmeztet bensőm.

[5.] Az Úrra tekintek szüntelen, * ő van jobbomon, meg nem tántorodom.

6. Örül az én szívem, és ujjong a lelkem, * az én testem is reménységben nyugoszik.

7. Mert te nem hagysz engem a holtak hazájában, * és nem engeded, hogy híved romlást lásson.

8. Megismerteted velem az életnek útját, + teljes öröm van tenálad, * örökké tart a gyönyörűség jobboldon.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

18. zsoltár (2–7.17–20.47.50) – Isten az én bizodalمام

678

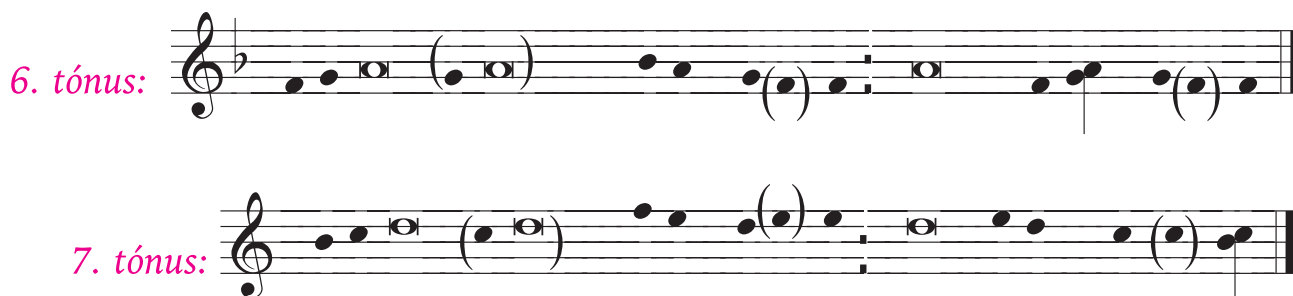
Antifóna c.f.: Áldott legyen (Ps. 8.)/6t

Sze-ret-lek té-ged, U-ram, én e-rős-sé-gem.

Antifóna a húsvéti időre: APt. 7048 alapján/7t

Él az én U-ram, ál-dott Meg-vál-tóm, Is - te-nem
és sza-ba-dí - tá-som.

A zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalon található.

1. Teljes szívemből szeretlek téged, Uram, én erősségem. *
Az Úr az én kősziklám, váram és megmentőm.
- [2.] Isten az én erősségem, őbenne bízom, * én pajzsom,
hatalmas szabadítóm és menedékem.
- [3.] Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, * és megszabadulok ellenségeimtől.
- [4.] Körülvettek engem a halálnak kötelei, * a pusztító áradat rettent engem.
5. A sír kötelei fonódtak rám, * a halál csapdái fogtak meg engem.
6. Nyomorúságomban az Urat hívtam, * Istenemhez kiáltottam segítségért.
7. Meghallotta szavamat templomában, * füleihez eljutott az én kiáltásom.
8. Segítséget bocsátott az égből, * felvett engem, és kivont engem a nagy vizekből.
- [9.] Megmentett engem ellenségeimtől, * bár a gonoszok erősebbek nálam.
- [10.] Rám törhetnek ugyan a veszedelem napján, * de mindig az Úr az én támaszom.
11. Tágas térre vitt ki engem, * megmentett, mert javamat akarja.
12. Él az Úr, áldott az én kősziklám, * magasztaltassék az én szabadításomnak Istene!
- [13.] Ezért dicsérlek téged, Uram, a népek között, * és éneket zengek a te nevednek.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

19. zsoltár (2–10a) – Isten törvénye tökéletes

679

Általános antifóna: EpGr alapján/1t

Az e-gek hir-de-tik Is-ten di-cső- sé- gét.

Karácsonyi antifóna: EpGr 146/3t

Í-me, ki-ről a pró-fé-ták szól- tak egy-kor: el - jött

Krisz- tus; ö- rül-jünk a-zért mind-nyá- jan mi, ke-resz-

tyé-nek, al- le- lu- ja!

1. Az egek hirdetik Isten dicsőségét, * és az ő kezének mun-
káját hirdeti a mennnybolt.

2. Nappal a nappalnak adja át a szót, * éjjel az éjjelnek hirdeti.
 [3.] Nincsen szavuk, és nincs beszédük, * hangjuk sem hallatszik.
 [4.] Mégis eljut a hangjuk az egész földre, * szavuk eljut a világ végéig.
 [5.] Az egekben sátrat készített a napnak, + amely elindul, mint szobájából a vőlegény, * örül, mint hős, ki futhatja pályáját.
 [6.] Elindul az ég egyik szélétől, + átível a másik végéig, * nincs semmi, ami rejtőzhetne melege elől.
7. Az Úr törvénye tökéletes, * megeleveníti a lelket.
 8. Az Úr bizonyágtétele igaz, * bölccsé teszi az együgyűt.
 9. Az Úr rendelkezései igazak, * megörvendeztetik a szívet.
 10. Az Úr parancsolata világos, * ragyogóvá teszi a szemet.
 11. Az Úrnak félelme tiszta, * megmarad mindörökké.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

22. zsoltár I. (2–12.20) – Uram, ne légy távol!

Jövendölés a szenvedő Messiásról

Antifóna c.f.: Megosztották maguk között (Ps. 22/II.)/8t

Ne légy tá-vol tő-lem, én e-rős-sé-gem, si-ess, U-ram,

én se-gít-sé-gem-re!

1. Én Istenem, én Istenem, miért hagytal el engem? * Távol van a segítség, pedig jajgatva kiáltok!
2. Én Istenem! Hívlak nappal, de mégsem válaszolsz. * Hívlak éjjel, de még sincs nyugalmam.
3. Pedig te szent vagy, * rólad szólnak Izráel dicséretei.
4. A mi atyáink tebenned bíztak, * és te megmentetted őket.
5. Tehozzád kiáltottak, és megszabadultak, * tebenned bíztak, és nem szégyenülték meg.
 - [6]. De én féreg vagyok, nem eMBER, * gyaláznak az emberek, és megvet a nép.
 - [7.] Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, * ajkukat bigyogysztik, fejüket csóválják:
 - [8.] Az Úrra bízta magát, hát mentse is meg őt, * szabádítsa meg, hiszen kedvelte!
 - [9.] Te hoztál ki engem anyám méhéből, * biztonságba helyeztél anyám emlőin.
 - [10.] Már anyám ölében is rád voltam utalva, * anyám méhében is te voltál Istenem.

11. Ne légy távol tőlem, + mert közel van a baj, * és senki sincs, aki segítsen.
12. De te, Uram, ne légy távol tolem, * én erősségem, siess segítségemre!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

22. zsoltár II. (12, 16–23) – Segélykiáltás halálfélelemben
Jövendölés az értünk halt Messiásról

681

Antifóna: PGr 78/8t

1. Ne légy tőlem távol, Uram, + mert közel van a baj, * és senki nincs, aki segítsen!
- [2.] Torkom kiszáradt, mint a cserep, + nyelvem az ínyem-
hez tapadt, * a halál poraba fektettél.

3. Mert kutyák vettek körül engem, + bekerített a gonoszok bandája, * átlukasztották kezemet és lábamat.

[4.] Megszámlálhatnám minden csontomat, * ők pedig csak bámulnak, néznek rám.

5. Megosztóznak ruháimon, * köntösömre pedig sorsot vetnek.

6. De te, Uram, ne légy távol tőlem, * erősségem, siess segítségemre!

[7.] Ments meg engem a fegyvertől, * életemet a kutyák hatalmából!

8. Szabadíts meg az oroslán szájából * és a bivalyok szarvai közül engem, nyomorultat!

9. Hadd hirdessem nevedet testvéreimnek, * és hadd dicsérjelek a gyülekezetben téged!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

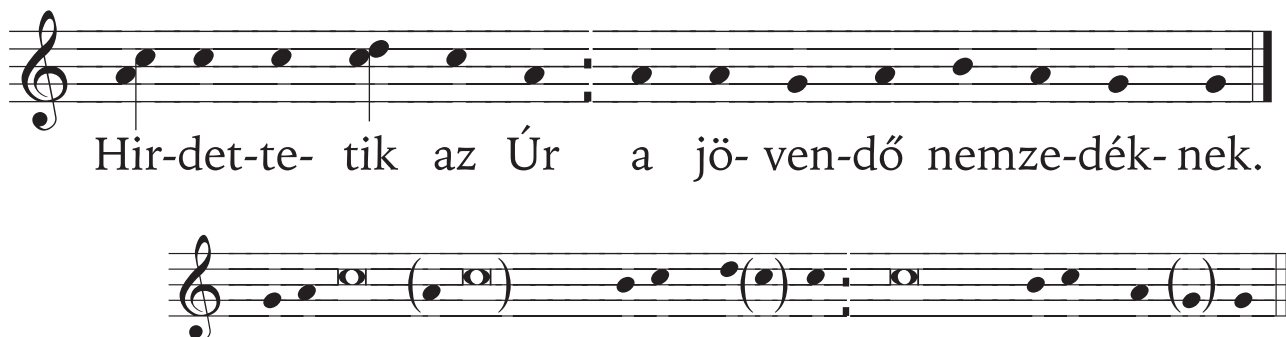
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

682 22. zsoltár III. (23–24a.25–29.32) – Dicsérlek a gyülekezetben
Az igaz szabadulása

Antifóna c.f.: Könyörülj rajtam (Ps. 6.)/8t

1. Hadd hirdessem nevedet testvéreimnek, * és hadd dicsérjelek a gyülekezetben téged!
2. Kik az Urat félték, dicsérjétek őt, * mert nem veti meg az elesett nyomorúságát.
 - [3.] Nem rejti el orcáját előle, * meghallgatja őt, midőn hozzá kiált.
 - [4.] Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, * teljesítem fogadalmaimat a hívők előtt.
5. Esznek a szegények, és megelégszenek, * dicsérik az Urat, akik őt keresik.
 - [6.] A föld határáig megemlékeznek az Úrról, + és megtérnek hozzá, * leborul előtte mindenféle nép.
 - [7.] Mert az Úr a hatalom, * ő uralkodik a népeken.
8. Eljönnek, és hirdetik az ő igazságát + az eljövendő nemzedéknek, * hirdetik majd, hogy ő miként cselekedett.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

23. zsoltár – Az Úr az én pásztorom

Antifóna: Nokturnále 86. oldal/1t

1. Zöldellő réteken terelget engem, * csendes vizekhez vezérel engem.
2. Lelkemet megvidámítja, * az igazság ösvényén vezet az ő nevéért.
3. Ha a halál árnyékának völgyében járok is, * nem félek semmi bajtól,
4. mert te mindig velem vagy: * a te vessződ és botod megvigasztal engem.
5. Asztalt terítesz nekem ellenségeim előtt. * Megkened fejemet olajjal, csordultig töltöd poharam.
6. Bizony jóságod és irgalmasságod kísér életem minden napján, * és az Úr házában lakozom egész életemben.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

684 23. genfi zsoltár – A jó Pásztor

Az Úr én - né - kem ő - ri - ző pász - to - rom,
 A - zért sem - mi - ben meg nem fo - gyat - ko - zom.
 Gyö - nyö - rű szép me - zőn en - ge - met él - tet,
 És szép ki - es fo - lyó - víz - re le - gel - tet;
 Lel - ke - met meg - nyug - tat - ja szent ne - vé - ben,
 És ve - zér l en - gem i - gaz ös - vé - nyé - ben.

2. Ha a halál árnyékában járnék is, De nem félnék még ő sötét völgyén is, Mert mindenütt te jelen vagy énvelem, Vessződ és botod megvigasztal engem, És nekem az én ellenségim ellen Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.

3. Az én fejemet megkened olajjal, És engemet itatsz teljes pohárral; Jóvöltöd, kegyességed körülvészen, És követ engem egész életemben. Az Úr énnékem megengedi nyilván, Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1545. [RÉ 23].

24. zsoltár (1–4.7–10) – Az Úr jön, aki erős és hatalmas

685

Antifóna: Nokturnále 87. oldal/8t

A Se-re-gek-nek U-ra, ő a di-cső-ség Ki-rá-lya.

Adventi antifóna: PGr 44/8t

Ne félj, Má-ri-a, mert ked-vet ta-lál-tál az Is-tennél;
í-me méhedben fo-gansz, és fi-at szülsz, al-le-lu-ja.

[1.] Az Úré a föld és ami betölti, * a földkerekség és a raj-ta lakók.

[2.] Mert ő állította azt a tengerekre, * és ő szilárdította meg a folyóvizeken.

[3.] Ki mehet föl az Úrnak hegyére, * és ki állhat meg az ő szent helyén?

[4.] Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, + aki nem vágyik hiábavalókra, * aki nem esküszik hamisan.

[Antifóna]

5. Emeljétek fel fejeteket, ti kapuk, + és táruljatok fel, ti ősi ajtók, * hadd menjen be a dicsőség Kírálya!

6. Kicsoda ez a dicsőség Kírálya? * Az erős és hatalmas Úr, aki hatalmas a harcban.

7. Emeljétek fel fejeteket, ti kapuk, + és táruljatok fel, ti ősi ajtók, * hadd menjen be a dicsőség Kírálya!

8. Kicsoda ez a dicsőség Kírálya? * A Seregek Ura, ő a dicsőség Kírálya.

Dicsőség az Atyának és a Fíúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

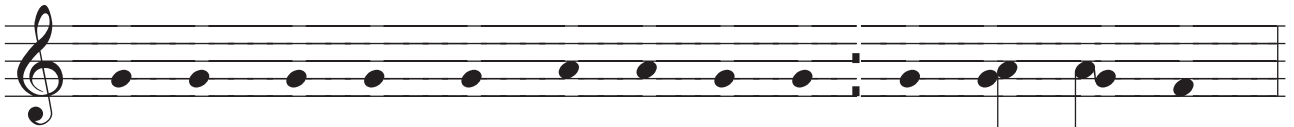

25. zsoltár (1.2a.3a.4–8.10–11.14–18.20)

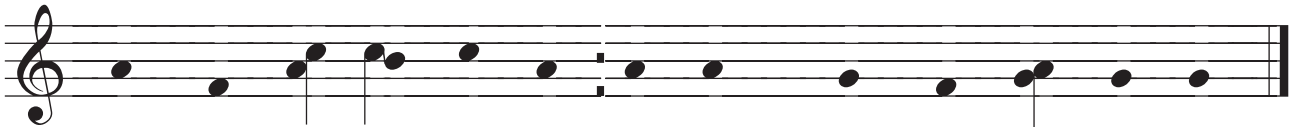
Bocsásd meg vétkeimet!

Antifóna: PGr 132/8t

Tekints reám, és kö-nyö-rülj rajtam, mert szegény va-gyok.

Adventi antifóna: PGr 39/8t

Job-bít - sá- tok meg él- te- te- ket, ke-resz-tyé- nek,

mert ím el -kö- zel-gett a meny-nyek-nek or- szá- ga.

1. Hozzád emelem, Uram, az én lelkemet, * Istenem, benned bízom, ne szégyenüljek meg.

[2.] Mert azok, akik téged várnak, * meg nem szégyenülnek.

3. Utaidat, Uram, mutasd meg nekem, * ösvényeidre taníts meg engem!

4. Vezess a te igazságodban, és taníts engem, * mert te vagy üdvözítő Istenem, csak téged várlak.

[5.] Emlékezzél meg, Uram, a te irgalmasságodról * és a te jóvoltodról, melyek öröktől fogva vannak.

[6.] Ifjúságomnak bűneiről és az én vétkeimről meg ne emlékezzél, * hanem irgalmasságod szerint gondolj rám a te jóvoltodért, Uram!

7. Jó és igaz az Úr, * ezért útbaigazítja az eltévedteket.
 [8.] Az Úrnak minden útja irgalom és igazság azoknak, * akik az ő szövetségét és parancsait megőrzik.
 [9.] A te nevedért, Uram, bocsásd meg bűneim, * mert azok igen számosak.
 [10.] Az Úr titka az istenfélőknek adatik, * nekik jelenti meg az ő szövetségét.
 [11.] Szemeim mindenkor az Úrra néznek, * mert ő szabaddítja ki lábamat a csapdából.
12. Tekints reám, és könyörülj rajtam, * mert árva és szegény vagyok.
 [13.] Enyhítsd szívem szorongását, * szorultságomból ments ki engem!
14. Lásd meg nyomorúságomat és gyötrelmemet, * és bocsásd meg minden vétkeimet!
15. Őrizd meg lelkemet, és ments meg engem, * ne engedj megszégyenülnöm, hiszen én tebenned bíztam.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

27. zsoltár (1.3–4a.5–10.14) – Életem ereje az Úr

Antifóna: EpGr alapján/1t

Az Úr az ő né- pé- nek ol- tal- ma- zó- ja.

Antifóna Exaudi vasárnapra és pünkösdre: PGr 155/1t

A Szentlé- lek önnön- ma- ga ta- nú- sá- got tesz majd ar- ról
a mi lel- künk- nek, hogy az Is- ten fi - a - i va- gyunk.

1. Világosságom és szabadítóm az Úr: kⁱtől félnék? * Életemnek oltalma az Úr: kⁱtől rettegnék?

[2.] Ha egy tábor jön is ellenem, nem fél a szívem, * ha háború tör is rám, én akkor is bízom.

3. Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem, * hogy házában lakhassam egész életemben.

4. Megóv engem hajlékában a veszedelem napján, * elrejt sátra mélyén, és magas kősziklára helyez.

[5.] Így emelt fővel állok ellenségeim között, * örvendve áldozok és énekelek az Úrnak.

6. Halld meg, Uram, hívó hangomat! * Könyörülj rajtam, hallgass meg engem!
7. Ha ezt mondd: „Járuljatok színem elé”, + szívem így válaszol: * „Színed elé járulok, Uram.”
- [8.] Ne rejtse el előlem orcádat, * ne vedd el haragodban a te szolgádat!
9. Te vagy az én segítségem, * ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!
10. Ha apám és anyám elhagynának is, * az Úr magához fogad engem.
11. Reménykedj az Úrban, + légy erős és bátor, * reménykedj az Úrban!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

Régi magyar zsoltárparafrázis

688

27. zsoltár – Meg fogod majd látni Uradnak jóvoltát

Ó, én két sze - me - im, ti az Úr - ra
néz - ze - tek, Hogy ke-gyel-mes hoz-zám, min-den-kor el-

higy - gyé - tek, Az ő nagy sze-rel - mét, hoz-zám

nagy jó vol - tát min-den-kor hir-des - sé - tek!

2. Megragadlak, Uram, az én igaz hitemmel, Reád támaszkodom erős reménységemmel, És el nem eresztlek, amíg meg nem hallgatsz, az én lelki kezemmel.
3. Felindítlak téged nagy nyomorúságimmal, Az én bűneimnek bántó sokaságával; Mindaddig kiáltok, míg be nem kötsz engem szent irgalmasságoddal.
4. Ó, mennybéli Isten, te vagy én reménységem, Kinek hatalmában, kezében ellenségem; Ott vagy te, Úristen, én nagy segítségem, ahol nincs reménységem.
5. Tanítsál meg engem a te igaz utadra, Hadd lássak elmenni a te igazságodra; Én ellenségimnek gonosz szándékukra, ne bocsáss ő szájukra.
6. Ha tebenned, Uram, nem reménylettem volna, A nagy bánat miatt megemésztettem volna; Az élőknék földén a te javaidat meg nem láthattam volna.
7. Azért, ó, én lelkem, serkentsed fel magadat: Mit töröd, faggatod nagy bánatban magadat? Meg fogod majd látni Uradnak jóvoltát, csak ne hagyd el magadat!

Szöveg: a 27. zsoltár parafrázisa, Pap Benedek énekének 21–29. verse; Bornemisza Péter énekeskönyve 1582. Dallam: Kolozsvár, 1744. [RMIÉ 77, RÉ 240]

689 30. zsoltár (2a.3–6.12–13) – Magasztallak, Uram, Istenem

Antifóna cf: PGr 3/4t

Le-ol-doz-tad, U-ram, az én gyász-ru- há-mat, ö-römbe
 öl-töz- tet- tél en-gem.

1. Magasztallak teged, Uram, * mert kivontál engem a mélyből.
2. Én Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, * és te meggyógyítottál engem.
3. Uram, kihoztál engem a holtak honából, * életben tartottál, nem roskadtam a sírba.
4. Zengedeztetek az Úrnak, ti hívei, * magasztaljátok az ő szent nevét!
5. Mert csak egy szempillantásig tart az ő haragja, * de egész életen át az ő kegyelme.
6. Este szállást vesz a sírás, * de reggelre itt az ujjongás.
7. Siralmamat örömmre fordítottad, * leoldoztad gyászruhámat, és örömben öltöztettél.
8. Ezért szüntelen énekel neked az én szívem, * örökké magasztallak, Uram, Istenem!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

30. genfi zsoltár – Hálaének a haláltól való szabadulásért

Di - csér - lek, U - ram, té - ge - det, Mert te meg - tar - tál
 en - ge - met, És ke - gye - sen fel - e - me - lél,
 El - len - sé - gim - től meg - men - tél, És meg nem en - ge -
 déd a - zok - nak, Hogy nya - va - lyá - mon vi - gad - ja - nak.

2. Hogy felkiálték tehozzád, Nyavalyámat meggyógyítád, És hogy én csaknem a sírba, Esném a halál torkába: Ismét fel - támasztál engemet, Pokoltól megmentéd lelkemet.
3. Istenes hívek és szentek, Az Úrnak énekeljétek, Áldjátok őtet mindvégig, Mert nem haragszik sokáig, Az ember alig gondolhatja, Mily hamar elmúlik haragja.
4. De az ő kegyelmessége Rajtunk megmarad örökre, Néha oly dolgom érkezik, Min este szívem bánkódik, De reggel, mihelyen felkelek, Azonnal víg örömet lelek.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 30].

691 31. zsoltár (2–6.8–9.15–17.24a.25) – Légy erős kösziklám!

Antifóna: EpGr alapján/6t

Légy né- kem kő- szá-lam, én Is- te-nem!

1. Te**ben**ned bíztam, Ura**m**, + Uram, ne szégyenülj**ek** meg so-
ha, * igazságoddal szabadíts meg engem!
[2.] Hajtsd hozzám füledet, * siess, ments meg engem!
3. Légy nékem er**ős** k**ö**szálam, * erős házam, hogy meg**ta**rtarts
engem!
[4.] Mert te vagy az én sziklaváram; * a te nevedért vezess
és terelgess engem!
[5.] Szabadíts ki engem a hálóból, amelyet titkon vetettek
nekem, * mert te vagy az én erősségem.
6. Kezedre bízom lelkemet, + te váltasz meg engem, * Uram,
hűséges Isten.
7. Vigadok és örvendezek a te jóvoltodnak, * mert látod nyo-
morúságomat, ismered lelkem szorongásait.
8. Nem adtál engem az ellenség kezébe, * tágas térre állíto-
tad lábamat.
9. Én pedig, Uram, tebenned bízom, + vallom, hogy te vagy
Istenem. * Kezedben vannak életemnek napjai.
[10.] Ments meg engem ellenségeimtől, * ments meg üldö-
zőim kezéből!
11. Világosítsd orcádat a te szolgádon, * jóvoltodból tarts meg
engem!

[12.] Szeressétek az Urat, ti minden hívei, * az állhatatost megtartja az Úr.

[13.] Legyetek erősek és bátor szívűek, * várjátok az Urat reménységgel!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

692 32. zsoltár (1–7.11) – Megvallom vétkeimet az Úrnak

Antifóna cf.: PGr 149/3t

Bol-dog az az em-ber, ki-nek az Úr nem ró-ja fel bű-nét,
és ki-nek lel-ké-ben sem-mi ál-nok-ság nin-csen.

Evangéliumi antifóna: PGr 151/8t

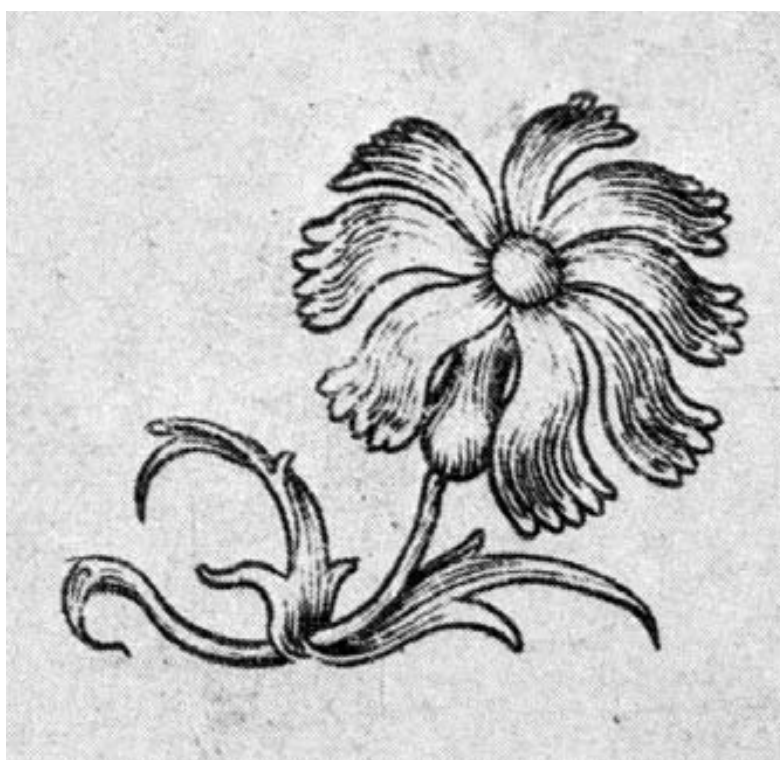
Mondom néktek, ö-röm lészen Is-ten an-gya-li kö-zött
egy meg-té-rő bű- nő-sön.

1. Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, * akinek vétke eltöröltetett.
[2.] Boldog ember az, kinek az Úr nem rója fel bűnét, * akinek lelkében álnokság nincsen.
3. Míg elhallgattam bűneimet, * megavultak csontjaim a nap-estig való jajgatássban.

4. Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, * erőm ellankadt, mint a nyár hevében.
5. Ezért vétkeimet megvallottam néked, * és az én hamisságomat el nem fedeztem.
6. Azt mondtam: + bevallom álnokságomat az Úrnak, * és te megbocsátottad bűneimet.
7. Hozzád fohászokjék ezért minden hívő, * amíg megtalálhat!
[8.] Ha a nagy vizek kiáradnak, * azok sem érik el őket.
[9.] Te vagy az én oltalmam a háborúságban, * a szabadság örömeivel végy körül engem!
10. Vigadjatok az Úrban, és örüljete^k, ti igazak, * örvendezzete^k mindnyájan, ti tiszta szívűek!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

693 32. genfi zsoltár – A bűnbocsánat útja (Második bűnbánati zsoltár)

Ó, mely bol - dog az oly em - ber él - té - be',
 A - kit az Is - ten be - vett ke - gyel - mé - be,
 És meg - bo - csá - tá az ő vét - ke - it,
 És be - fe - dez - te min - den bű - ne - it.
 Bol - dog, a - ki - nek ő nagy ha - mis - sá - ga
 Is - ten - től né - ki nincs tu - laj - do - nít - va,
 És csa - lárd - ság nin - csen ő szí - vé - ben,
 Tet - te - tés nél - kül jár é - le - té - ben.

2. Hogy bűnömet el akarám hallgatni, És neked meg nem akarám vallani. Csontjaim ottan elszáradának Soksága miatt én siralmimnak, Mert éjjel-nappal kezded nehéz volta Nagy bűneimért rajtam fekszik vala, Elfogya bennem minden erősség, Mint nyári hévségben a nedvesség.
3. De hogy bűnömet előtted megvallám, Nagy vétkeimet el nem hallgathatám, De híven előbeszélém néked: Ott bocsánatot nyerék tetőled. Azért az Úristennek minden hívek Könyörögjenek, míg vagyon idejek, Mert ha nagy árvizek jönnének is, De nem árthatna ezeknek mégis.
4. Te vagy oltalmam, őrizz meg engemet, Minden gonosz ellen tartsd meg lelkemet, Vigasztalj meg, hogy örvendezhessek, És vígan néked énekelhessek! Tanítlak téged, úgymond az Úristen, És vezérellek az igaz ösvényen, Szememmel mindig reád vigyázok, És igazgatlak, rád gondot tartok.
5. –
6. Örvendeztetek a nagy Úristenben, És igaz hívek, legyetek örömben! Vigadjatok és énekeljete, Akiknek vagyon tiszta szívetek! (A dallam első felére)

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Lyon, 1547. [RÉ 32].

694 Régi magyar zsoltárparafrázis

32. zsoltár – Az Istennek hatalmas markában

Va-lék az Is - ten - nek ha - tal - mas mar - ká - ban,
 éj - jel - nap - pal jaj - gat - tam. Úr - is - ten, ke - ze - det
 raj - tam sú - lyo - sí - tád, és nagy kí - no - kat lát - tam,
 E - róm, ned - ves - sé - gem mert el - fo - gyat - ko - zott,
 és u - gyan meg - szá - rad - tam: Mi - ként me - leg nyár - ban
 a le - ka - szált szé - na: tes - tem - ben el - a - pad - tam.

2. Sokságos bűnömet már el nem titkolom, tenéked megjelentem. Én hamisságomat és gonoszságomat előtted el nem rejtem. Elvégzém magamban, hogy előtted, Uram, rút bűnömet felfedjem; És bizonyjal hiszem, hogy te is azontúl megbocsátod énnékem.

3. De ily vallást tészek, hogy az én bűnömért a poklot érdemleném, Irgalmasságodból hogyha bűneimért bocsánatját nem nyerném, Te szent Fiad által ingyen azt tetőled igaz hittel nem venném, Minden oltalmamat és bizodalmamat ha tebenned nem vetném.
4. Istenem és Uram, te vagy én oltalmam minden nyavalyáimban. Én néked könyörgök, hogy tarts meg engemet sok háborúságimban; Hogy megszabadulván én ellenségimtől még ez árnyékvilágban Néked szolgálhassak örökkön-örökké az én hivatalomban.

Szöveg: a 32. zsoltár parafrázisa, Sztárai Mihály: *Sok emberek vannak e széles világon* (7. versszaktól); Debrecen, 1590. Dallam: *Cantus Catholici*, 1651. és *Kolozsvár*, 1744. [RMIÉ 108].

33. zsoltár – Az Úré a hatalom

695

Antifóna: APt. 5007 alapján/5t

Al-le-lu- ja! É- ne- kel- je- tek új é- ne- ket, al- le- lu- ja!

Mert i- gaz az Úr be- szé- de, al- le- lu- ja, al- le- lu- ja!

A húsvéti antifóna, a zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalpáron található.

Húsvéti antifóna: PGr 96/8t

Ö-rül-ni fog a ti szí- ve-tek, al- le- lu- ja, és a ti
ö-rö-mö-töket sen-ki el nem veszi tő-le-tek, al- le- lu- ja.

1. Örvendezzetek az Úrban, ti igazak! * A hívekhez illik a di-
cséret.
[2.] Adjatok hálát az Úrnak hegedűvel, * tízhúrú lanttal
zengjetek néki!
3. Énekeljetek néki új éneket, * szépen zengjenek hangszereitek!
4. Mert igaz az Úrnak beszéde, * és hűséges minden cseleke-
dete.
[5.] Szereti az igazságot és a törvényt; * az Úrnak jóvoltá-
val telve a föld.
- [6.] Az Úr igéje alkotta az eget, * és lehelete annak min-
den ékességét.
- [7.] Összegyűjti a tenger vizeit, mint egy tömlőbe, * me-
derbe zárja hullámait.
8. Féljen az Úrtól mind az egész föld, * rettegjen tőle a világ
minden lakója,
9. mert ő szólt, és meglett, * és amit parancsolt, az előállott.

- [10.] Semmivé teszi az Úr a nemzetek tervét, * megghiúsítja a népek szándékait.
- [11.] De az Úr terve örökké megmarad, * az ő szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.
12. Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, * az a nép, amelyet örökségül választott.
- [13.] Letekint a mennyből az Úr, + és látja az emberek fiait. * Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.
- [14.] Ő formálta mindnyájuk szívét, * jól ismeri minden tetteket.
- [15.] Nem a nagy serege viszi győzelemre a királyt, * nem a nagy ereje menti meg a hőst.
- [16.] Csalódik, ki lovaktól vár szabadítást, * mert nagy erejük nem ment meg.
- [17.] Ámde az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, * azokra, akik az ő irgalmasságában bíznak.
- [18.] Megmenti lelküket a haláltól, * éhínség idején is megtartja életüket.
19. Lelkünk várja az Urat, * mert ő a mi segítségünk, és ő a mi pajzsunk.
- [20.] Őbenne vigad a mi szívünk, * az ő szent neve a mi reményünk.
- [21.] Legyen, Uram, a te irgalmasságod rajtunk, * mert mi is csak tebenned bízunk.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

696 33. genfi zsoltár – Isten a teremtő és gondviselő

No - sza, is - ten - fé - lő szent hí - vek,
Mert il - lik, hogy ő - tet di - csér - jék,

Ör - ven - dez - ze - tek az Úr - nak,
Kik ö - rül - nek i - gaz - ság - nak!

Áld - já - tok a - zér - tan Han - gos ci - te - rák - ban!

Az Úr ál - das - sék! Lant - ban, he - ge - dú - ben,

Cim - bal - mi zen - gés - ben Ma - gasz - tal - tas - sék!

2. Énekeljete néki vígan Gyönyörű szép új éneket! Szép hangicsáló szerszámokban Mondjatok ékes verseket! Igaz ő mondása, Állhatatos dolga: Amit az Úr szól, Megáll igazságban, Minden dolgaiban Cselekeszik jól.
3. Ő szereti az igazságot, Az ítélet nála kedves, Dolgában tart irgalmasságot, Mellyel mind e világ teljes. Az Úrnak igéje Egeket teremte, Melyeket ott fenn Szájának lelkével Nagy szép seregekkel Szerze ékesen.
4. –

[5.] Mert mihelyt ő csak egy ígét szól, Azonnal megleszen minden, És valamit ő megparancsol, Nagy hamarsággal meglészen. Pogányok tanácsát És minden szándékát Az Úr megtöri, Magukban a népek Amit elvégeznek, Semmivé teszi.

[6.] De az Úristennek tanácsa Megmaradánd mindörökké, És megáll minden gondolatja, Kiterjed minden időkre. Boldog az a nemzet, Ki ily Urat szeret Mint ő Istenét; Boldog a nemzetség, Kit kedvel e Felség Mint örökséget.

7–8. –

9. Aki ő gyors lovában bíz, Megcsalatkozik dolgában, Aki karjával dicsekedik, Meg nem tartatik a hadban; De a nagy Úristen Népére szünetlen Néz szemeivel; Akik benne bíznak, Hozzá folyamodnak, Nem felejt el.

10. Gondot tart rájuk, s a haláltól Megtartja őket éltükben, Szükségtől és éhenhalástól Őrzi a drága időben. Lelkünk azért várja, Szüntelen óhajtja Az Úr oltalmát, Ki paizsul végre Eljő segítségre, Ád diadalmat.

11. Őbenne azért a mi szívünk Igen örvendez szüntelen, Mert ő minékünk reménységünk, És bízunk ő szent nevében. Nagy kegyelmességed Mirajtunk bővítsed, Légy mi gyámolunk! Ne hagyj szükségünkben, Segíts meg éltünkben, Mert téged várunk!

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Strasbourg, 1545. [RÉ 33].

697 Régi magyar zsoltárparafrázis

34. zsoltár – Segítségül Istent hívjátok!

Min-den-ko-ron ál-dom az én U - ra - mat,

Ki - től vá-rom én min-den ol - tal - ma - mat.

Ben-ne ve-tem min-den bi - zo - dal - ma - mat,

Min-den-ko-ron di - csé-rem mint U - ra - mat.

2. Igen vigad és örvend az én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem: Nyomorultak meghallják, azt örvendem, Vigadjanak Istenben, arra intem.
3. Ha valamely nyavalyába én estem, Az Úristent kiáltván megkerestem: Feleletet azonnal tőle vettem, És mindenből megszabadult én fejem.
4. Az Istenhez azért feltekintsenek, Nyomorultak őhozzá siessenek, Nyilván higgyék, hogy meg nem szégyenülnek, Csak énrólam erre példát végyenek!
5. Én, mikoron Istenhez kiáltottam, Az Istentől legott meghallgattattam, Őáltala hamar megszabadultam, Háborúságimban én megtartattam.

6. Lám, Istennek angyala mind tábort jár, Istenfélő emberek körül ő jár, Az Istentől azért ki oltalmat vár, Utaiban mindenütt az nagy jól jár.
7. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok, Igen nagy jó, azt bizonynal tudjátok: Benne bízó emberek mind boldogok.
8. Tőle azért mindenkoron függjete, Akik szentek vagytok, őtet féljétek, Szükségtekben ti így nem szűkölködtök, Istennek javaival bővölködtök.

Szöveg: a 34. zsoltár parafrázisa, Sztárai Mihály (a veszfőkben: Mihaél St); Huszár Gál énekeskönyve 1574. Dallam: Debrecen, 1778. [RMIÉ 80].

34. zsoltár (2–11.18–20.23) – Az Úr angyala őrt áll

698

Antifóna cf.: APt. 7004 alapján/7t

Íz- lel- jé - tek és lás- sá- tok, mily jó az Úr!

1. Áldom én az Úrat mindenkor, * dicsérete mindig ajkamon van.
[2.] Az Úrral dicsekedik az én lelkem. * Hallják ezt az alázatosok, és örülnek.
3. Hirdessétek velem az Úr nagyságát, * magasztaljuk együtt az ő nevét!
[4.] Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, * minden félelmemből kimentett engem.

5. Örö^mre derülnek, kik ráte^kintene^k, * arcuk meg nem szé-
gyenül.
[6.] Kiáltott a nyomorult, az Úr meghallgatta őt, * és min-
den bajából kiszabadította.
7. Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, * őrt áll, és meg-
menti őket.
8. Ízleljétek és lássátok, mily jó az Úr! * Boldog az az ember,
aki hozzá menekül.
[9.] Féljétek az Urat, kik szentjei vagytok, * mert nem
szűkölködnek az istenfélők.
[10.] Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, * és
kimentti őket minden bajból.
11. Közel van az Úr a megtört szívűekhez, * és a sebzett lelkűe-
ket megtartja.
[12.] Sok baja van az igaznak, * de valamennyiből kimentti
az Úr.
13. Megváltja az Úr az ő szolgálóinak lelkét, * és el nem vesznek,
akik őbenne bíznak.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

36. zsoltár (2.3.6–11) – Mily drága a te jóságod, ó, Isten!

Antifóna cf.: APt. 4003 alapján/4t

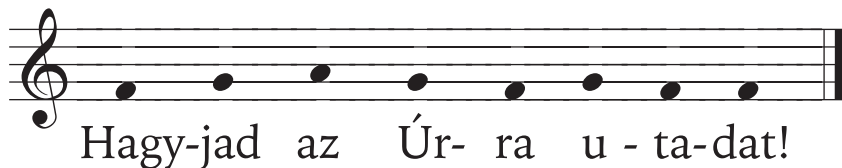
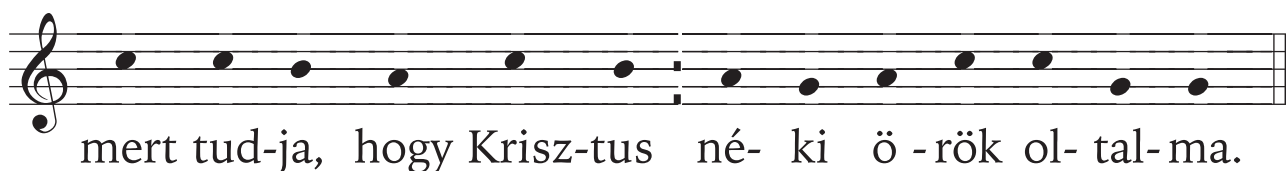
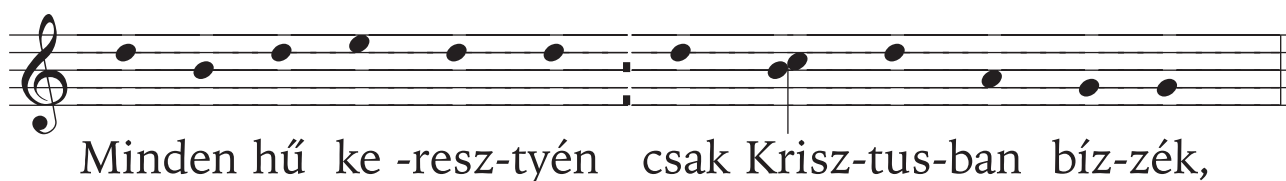
Jé-zus Krisztus a vi-lág vi-lá-gos-sá-ga, ná-la van
 ö-rök-ké az é-let for-rá-sa.

1. Uram, a te irgalmasságod az égig ér, * és a te hűséged a fellegig.
2. Igazságod, mint a hatalmas hegyek, * íteleteid, mint a mélységes vizek.
3. Ó, Isten, mily drága a te kegyelmességed! * Szárnyaid árnyékába menekülnek az emberek.
4. Megelégítettnek házadnak bőségeben, * örömet árasztasz rájuk, mint patakot.
5. Mert nálad van az élet forrása, * és a te világosságod által látunk világosságot.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

700 37. zsoltár (1–7a.8b.37.39) – Bízzál az Úrban!

Antifóna c.f.: Nokturnále 111. oldal/6t*Antifóna reformáció ünnepén: PGr 160/7t*

1. Ne irigykedj a gonosztevőkre, * ne háborogj a cselszövők miatt!
 [2.] Mint a fű, oly hamar elhervadnak, * mint gyenge növény, elfonnyadnak.
- [3.] Bízzál az Úrban, és a jót cselekedd, * úgy biztonságban élhetsz az országban.
4. Gyönyörködj az Úrban, * ő megadja néked szíved kéréseit.
5. Hagyjad az Úrra a te utadat, * bízzál benne, majd ő cselekszik.
6. Világosságra hozza a te igazságodat * és napfényre a te jogodat.
7. Légy csendben, és várj az Úrra, * ne háborogj, mert az csak rosszra visz.

8. Légy feddhetetlen, és maradj igaz, * mert az ilyen emberé a béke.
9. Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, * ő az erő a szükség idején.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

38. zsoltár (2.3.5.10–12.16.18.19.22.23)

Ne hagyj el engem, Uram, Istenem!

701

Antifóna: Spá és ÖGr alapján/8t

For-díts magadhoz minket, üdvözítő Is-tenünk, és vedd el
harago-dat mi- ró- lunk!

Böjti antifóna: PGr 45/8t

El- jöt-tek már né-künk a bűn-bá-nat-nak nap- ja - i
bű-neinknek vált-sá- gá-ra, lel-künknek üd-vös-sé-gé-re.

A zsoltártónus és a zsoltár szövege a következő oldalon találhatók.

1. Uram, ne fenyíts meg engem haragodban, * felindulásodban ne ostorozz engem!
 [2.] Mert nyilaid belém hatoltak, * és a te kezed is rám nehézült.
3. Mert bűneim összezsaptak fejem fölött, * súlyos teherként nyomnak lefelé.
 [4.] Uram, előtted van minden kívánságom, * és nincs rejtve előtted sóhajom.
5. Szívem remeg, erőm elhagyott, * szemem világa is odavan.
 [6.] Szeretteim és barátaim elhagynak, mert csapás ért, * rokonaim is elhúzódnak tőlem.
7. Ezért csak tebenned reménykedem, Uram, * hallgass meg, és felelj, Uram, Istenem!
 [8.] Hiszen már közel vagyok az eleséshez, * és fájdalom gyötör szüntelen.
9. Bizony megvallom bűnömet, * bánkódom nagyon vétkeim miatt.
10. Ne hagyj el engem, Uram, * Istenem, ne légy távol tőlem!
11. Siess az én segítségemre, * ó, Uram, én szabadítóm!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

39. zsoltár (5-8.11.13–14) – Arasznyivá tetted napjaimat

Antifóna: EpGr 239 alapján/5t

Bi-zony, bizony, mondom ti-néktek: mind, a-ki megtart-ja
 az én be-szé-de-met, az ha-lált nem lát ö-rök-ké.

1. Jelentsd meg, Uram, életem végét, + meddig tart napjaim sora, * hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok.
 [2.] Íme, arasznyivá tetted napjaimat, * életem ideje semiség előtted.
3. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember, * még ha magabiztosan áll is.
 [4.] Mint az árnyék, úgy jár itt az ember, + bizony hiába van sok fáradsága. * Rakásra gyűjt, de nem tudja, ki fogja azt felélni.
5. Azért én most mit várhatnék, Uram? * Minden bizodal-mam benned van, Uram.
 [6.] Vedd le rólam a te ostorodat, * hisz elpusztulok sújtó kezed alatt.
 [7.] Hallgasd meg, Uram, az én kiáltásomat, * és fogadd el könyörgésemet!
8. Könnyeim láttán ne légy néma, + mert jövevény vagyok, * szolgád vagyok, mint minden őszám.

9. Ne nézz rám haraggal, hadd kapjak új erőt, * mielőtt elmegyek, és nem leszek többé.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

703 40. zsoltár (2–7a.8–12) – Az Úr lehajolt hozzám

Antifóna: PGr 156/1t

Dicsé-rendő az Isten, ki minket kira-gadott a sötétségnek
ha-tal-má-ból, és ál-tal-vitt sze-re-tő Fi-á-nak or-szá-
gá-ba, ki-ben van a mi váltsá-gunk s bűne-inknek bo-csá-
na-ta az ő vé-re ál-tal.

1. Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, * meghallotta kiáltásomat.
2. Kiemelt engem a pusztulás verméből, * a sárból és az iszapból.
3. Sziklára állította lábamat, * biztossá tette lépteimet.
4. Új éneket adott a számba, * Istenünknek dicséretét.
5. Sokan látják ezt, félnek az Urat, * és bíznak őbenne.
6. Boldog ember az, aki az Úrba veti bizodalját, * és nem az önhittekhez és hazugokhoz igazodik.
7. Én Uram, én Istenem! + Sok csodás tervet vittél véghez értünk, * nincsen semmi hozzád fogható.
 - [8.] Hirdetném én, és elmondanám, * de több annál, amit fel tudnék sorolni.
 - [9.] Véres áldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: * nyitott fület adtál énnékem.
 - [10.] Így szóltam tehát: + Íme megjelentem, * a könyvtelkercsben írva van felőlem.
 - [11.] Hogy kedvem teljék, Istenem, akaratodban, * a te törvényed itt van a szívemben.
 - [12.] Hirdetem igazságodat a gyülekezetben, * és nem zárom be számat, jól tudod, Uram.
 - [13.] Igazságod nem rejtem el szívem mélyén, + elmondom a te hűséged és segítséged, * nem titkolom el kegyelmed és igazságod.
 - [14.] Uram, ne vond meg tőlem irgalmadat, * kegyelmed és igazságod szüntelenül őrizzen!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

704 42. zsoltár (2–6.9a.10–12) – Isten után szomjazik lelkem

Antifóna: Nokturnále 122. oldal/1t

Szom-jú- ho-zik lel-kem az é - lő Is-ten u- tán.

1. Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekhez, * úgy kívánkozik hozzád, Istenem, az én lelkem.
2. Isten után szomjúhozik lelkem, * az élő Isten után.
3. Vajon mikor juthatok oda, * hogy megjelenjek Isten előtt?
4. Könnyhullatás lett a kenyerem éjjel és nappal, * mert naponta mondják nekem: ugyan hol van a te Istened?
[5.] És megkeseredem lelkemben, + és visszaemlékezem arra az öröme, * amikor nagy tömeg élén mehettem Isten házához.
6. Miért csüggedsz el, én lelkem, * miért háborogsz énbennem?
7. Bízzál Istenben, mert még hálát adok néki, * ő az én Szabadítóm, ő az én Istenem.

8. Nappal az ő irgalmasságát rendel*li* mellém, * éjjel éneket ad számba az Úr.

[9.] Ezt mondom Istenemnek, az én kőszálamnak: * Miért feledkezel el rólam?

[10.] Miért kell gyászban járnom, * miért gyötör az ellenség?

[11.] Mintha csontjaimat tördelnék, * amikor gyaláznak szorongatóim.

[12.] Mikor naponta ezt mondják nékem: * Hol van a te Istened?

[13.] Miért csüggedsz el, én lelkem, * miért háborogsz én-bennem?

[14.] Bízzál Istenben, mert még hálát adok néki, * ő az én Szabadítóm, ő az én Istenem.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

43. zsoltár

Küldd el világosságodat és igazságodat, azok vezessenek engem!

705

Antifóna: EpGr alapján/8t

A bú-nös ó-ember-től ments meg en-gem, U-ram!

A böjti antifóna, a zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalpáron található.

Böjti antifóna: PGr 67/3t

Az én é- le-temre es-küszöm, úgy mond az Úr- is-ten,
nem a- ka-rom a bű-nös-nek ha-lá-lát, de hogy in-kább
meg-tér-jen és él- jen. (Ez 33,11)

1. Ítélj meg engem, Istenem, + oltalmazd ügyemet a gonoszokkal szemben! * Az álnok és hamis emberektől szabadíts meg engem!
[2.] Te vagy oltalmazó Istenem, * miért taszítottál el engem?
[3.] Miért kell gyászban járnom, * az ellenség miért háborgat?
4. Küldd el világosságodat és igazságodat, * hogy azok vezéreljenek engem!
5. Vigyenek el engem szentséged hegyére * és a te hajlékaidba,
6. hogy bemenjek az Isten oltárához, + az én vigasságom és örömöm Istenéhez, * hadd magasztaljalak ott hárfával, Istenem!

7. Miért csüggedsz el, én lelk^{em}, * miért háborogsz énbennem?
 8. Bízzál Istenben, mert még hálát adok néki, * ő az én Szaba-
 dítóm, ő az én Istenem.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökön-örökké, amen.

Antifóna

45. zsoltár (2–3.5.7–8.18) – Királyzsoltár, jövendölés Krisztusról

706

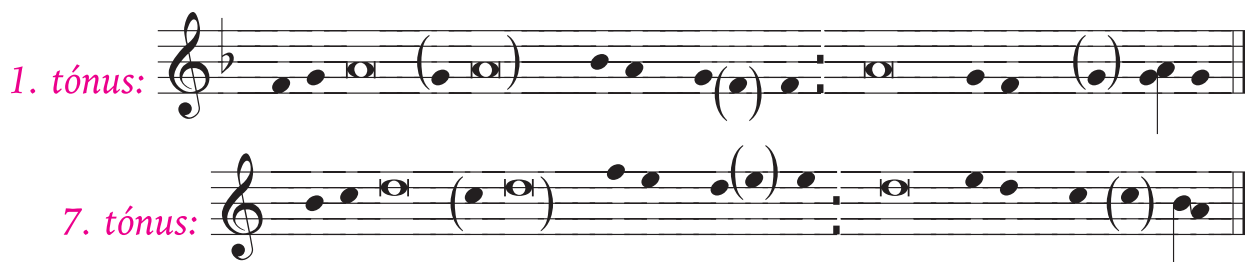
Antifóna: EpGr alapján/1t

Kedves szavak á-rad-nak a te aj-ka-id-ról, meg-ál-dott
 té-ged az Úr-is-ten mind-ö-rök-re.

Antifóna a karácsonyi időre: PGr 52/7t

Meg-vál-tót kül-dött az Is-ten az ő né-pé-nek, meg-ha-
 gyá mind-ö-rök - ké az ő szö-vet-sé-gét.

*A zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalon ta-
 lálhatók.*

1. Szívem zsong a szép szavaktól, + zengem dalomat a Királynak, * nyelvem gyors, mint az írnök tolla.
2. Ékesebb vagy te minden ember fiánál, + kedves szavak áradnak ajkaidról, * megáldott téged Isten örökre!
3. Járj sikerrel az igaz ügyért az igazság védelmében! * Jobbod csudadolgokra tanítson!
4. A te trónod mindörökké megmarad, * királyi pálcád igazság pálcája.
5. Szereted az igazságot és gyűlölöd a gonoszságot, + ezért kent föl téged az Isten, * téged kent fel Istened az öröm olajával.
6. Hirdetem nevedet minden nemzedéknek. * Magasztalnak majd a népek örökkön-örökké.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

707 46. zsoltár (2–12) – Erős vár a mi Istenünk

Antifóna: GyLK 602 szerint/5t

A Seregeknek U-ra velünk van, Jákób Istene e-rős vá-runk.

1. Isten a mi oltalmunk és erős várunk, * igen biztos segítség a nyomorúságban.
2. Ezért nem félünk, ha a föld meg is remeg, * és hegyek omlanak a tenger mélyébe.
 [3.] Még ha zúgnak és tajtékoznak is vizei, * és a tobo-lástól a hegyek megrendülnek.
 [Antifóna: A Seregeknek Ura velünk van...]
- [4.] Csobogó források vidámítják meg Isten városát, * a felséges Isten szent hajlékait.
- [5.] Isten van közepette, ezért meg nem rendül, * megsegíti Isten már virradatkor.
6. Nemzetek háboroghatnak, országok meginoghatnak, * de ha az Úr megszólal, megretten a föld.
 Antifóna: A Seregeknek Ura velünk van...
7. Jöjjetek és lássátok az Úr tetteit, * aki bámulatos dolgokat művel a földön.
8. Hadakat némít el a föld kerekiségén, * íjat tör, lándzsát ront, harci kocsikat éget el.
9. Csendesedjete el, és ismerjéte el, * hogy én vagyok az Isten!
10. Felmagasztaltatom a népek között, * felmagasztaltatom az egész földön.
 [Antifóna: A Seregeknek Ura velünk van...]

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

708 47. zsoltár (2–3.6–10) – Isten az egész föld Királya

Antifóna: PGr 133/8t

Ör-ven-dez-ze-tek az Is-ten-nek vi-gas-ság-nak
sza-vá-val!

Mennybemenetel ünnepére illő antifóna: PGr 103/7t

Ga-li-le-a-be-li fér-fi-ak, mit néztek az ég fe-lé?
Ez Jé-zus, ki fel-vi-te-tett tő-le-tek a mennybe,
ek-kép-pen jő el í-té-let-re, al-le-lu-ja.

1. Ti népek, mind tapsoljatok, * örvendezzetek az Istennek vígságos szóval!
2. Mert felséges az Úr, félelmetes, * nagy király az egész földön.
3. Felvonul Isten ujjongás közben, * trombitaszóval jön az Úr.

4. Énekelj_{et}ek Istennek, énekelj_{et}ek, * énekelj_{et}ek Királyunknak, énekelj_{et}ek,
5. mert az Isten mind ez egész földnek Királya. * Zengj_{et}ek néki éneket!
6. Isten uralkod_{ik} a népeken, * ott ül Isten szentségének trónusán.
7. Összegyülekeznek a népek fejedelmei * Ábrahám Istenének népéhez,
8. hiszen Istené a föld minden uralkodója, * ő az, ki mindekfelett magasztos.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

709 50. zsoltár (1.3.6–7.14–17.21–23) – Az igaz istentisztelet

Antifóna: PGr 42/4t

Jöjj el, Úr- is- ten, meg- se- gí - te- ni min- ket,

és bo- csásd meg né- künk a mi sok bű- ne- in- ket!

Adventi antifóna: APt. 4004 fordítása/4t

Hir- des - sé- tek a né- pek- nek, és mond- já- tok:

í- me, az Is - ten, a mi Üd- vö - zítők el - jő.

1. A hatalmas Úr, az Isten megszólal, * hívja a földet napkelet-
től napnyugatig.
2. Jön a mi Istenünk, és nem hallgat, * előtte emésztő tűz, kö-
rötte szélvihar.
3. Igazságát hirdesse az ég, * mert ítéletet tart az Isten.
4. Hallgass, népem, mert most én szólok! + Izráel, most té-
ged íntelek! * Isten vagyok én, a te Istened!
5. Hálaadással áldozz Istennek, * és teljesítsd a Felségesnek
tett fogadalmadat!

6. Hívjál engem segítségül a szorongatás idején, * én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

[7.] A bűnösökhöz pedig így szól az Isten: + Hogyan mered emlegetni rendeléseimet, * miért veszed szádra az én szövetségemet?

[8.] Hiszen te gyűlölöd a fegyelmet, * és ígéimet megveted.

[9.] Ilyen vagy te, és én hallgassak? * Megfeddelek, és bűnöd szemedre vetem.

[10.] Értsétek meg ezt, ti Istent felejtők, * nehogy igéje elragadjon menthetetlenül!

11. Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, * és ki az útra vigyáz, annak mutatom meg a szabadítást.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

51. zsoltár (3–6a.8–14) – Tiszta szívet teremts bennem!

710

Antifóna: PGr 134/1t

Új szívet teremts énbennem, Úristen,
és adj igazlelket és értelmet nekem!

A zsoltártónus és a zsoltár szövege a következő oldalon található.

1. Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, * töröld el bűnöm nagy irgalmaddal!
- [2.] Egészen moss ki engem az én álnokságomból, * az én bűnemből tisztíts ki engem,
- [3.] mert ismerem az én bűneimet, * előttem van az én vétkem szüntelen.
- [4.] Egyedül te ellened vétkeztem, * azt tettem, ami gonosz a te szemeid előtt.
- [5.] Pedig te a szívbeli igazságot kedveled, * és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.
6. Tisztíts meg engem izzóppal, és megtisztulok, * moss meg engem, és fehérebb leszek a hónál!
7. Engedd, hadd halljak örömet és vigasságot, * hogy megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél!
8. Fordítsd el orcádat vétkeim elől, * töröld el minden álnokságomat!
9. Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, * és az erős lelket újítsd meg bennem!
10. Ne vess el engem orcád elől, * a te szent lelkedet ne vedd el éntőlem!
11. Add vissza nékem szabadításodnak örömét, * és engedelmesség lelkével támogass engem!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

Régi magyar zsoltárparafrázis

51. zsoltár – Töredelmes az én szívem

Úr - is - ten, ir - gal - mazz né - kem A te ir - gal - mas -
 Mosd és tö - röld el bú - nö - met, Me - lyet én bá - nok
 sá - god sze - rint, Hogy te - el - le - ned vét - kez - tem,
 szí - vem sze - rint;
 Bá - nom és ke - se - rű én - né - kem. Mél - tán engem meg -
 í - tél - hetsz, A - zért te i - gaz Is - ten le - hetsz.

2. Ne nézd, Uram, bűneimet, Töröld el minden vétkeimet! Teremts bennem tiszta szívet, Kérlek, adj énnékem Szentlelket. Ne vess el engem előled, És ne vedd el tőlem Szentlelked, Add énnékem üdvösséged, Jóra vezérlő Szentlelkedet!
3. Áldozatot tennék néked, Ha kedves volna teelőtted, De csak kívánod éntőlem, Hogy legyen töredelmes szívem. Te kints, Úristen, lelkemre, És tégy kegyelmesen ővéle: Tégy jól a te egyházaddal, Ki téged szolgál igazsággal!

Szöveg: az 51. zsoltár parafrázisa; Huszár Gál énekeskönyve 1560. Dallam: Kolozsvár, 1744. [RMIÉ 110].

712 57. zsoltár (2–4.6–12) – Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat

Antifóna: EpGr alapján/tonus irregularis

Ki-ál-tok a ma-gas-sá-gos Is-ten-hez, ő mel-lém

áll min-den-kor.

1. Könyörülj rajtam, Istenem, könyörülj rajtam, * mert tebened bíz^{ik} az én lel^{kem}.
2. Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, * míg elvonulnak a veszedelmek.
3. A magasságos Istenhez kiáltok, * Istenhez, aki mellém áll mindenkor.
 - [4.] Segítséget küld a mennyből, és megtart engem, + meggyalázza az engem elnyelőt, * elküldi az ő igazságát és kegyelmét.
 - [5.] Magasztaljanak téged a mennyben, ó, Isten, * dicsőítsenek téged az egész földön!
 - [6.] Hálót vetettek lábaimnak, megalázták lelkemet, * vermet ástak nekem, de maguk estek abba.
7. Kész az én szívem, Istenem, + kész az én szívem, * hogy énekeljek, és dicséretet mondjak.
8. Serkenj fel, lelkem, + serkenj fel, te lant és hárfa, * hadd keltsem fel a hajnalt!

9. Magasztallak téged, én Uram, a népek között, * zsoltárt zengek rólad a nemzetek között.
10. Mert a te irgalmasságod az égig ér, * és a te hűséged a fellegekig.
- [11.] Magasztaljanak téged a mennyben, ó, Isten, * dicsőítsenek téged az egész földön!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

713 57. genfi zsoltár – Bizodalom veszedelemben

Ir - gal - mazz, U - ram, ir - gal-mazz ne-kem,
Mert te - ben - ned bí - zik az én lel - kem!
Több se - ge - del - mem se - hol nin - csen né - kem!
Szár-nyad-nak ár - nyé - ká - ban vé - del - mem,
Míg ve - sze - del - mem el - tá - vo - zik tő - lem.

2. Én a felséges Istenben bízom, Ki jóra vezérli minden dolgom; Segedelmet küld alá ínségemben. Az ellen léssen nekem oltalmam, Aki engem kerget, hogy benyelhessen.

3–5. –

6. Én nyelvem és lantom már serkenj föl, Véletek ím a hajnalt keltem föl! Jó reggel én is ágyamból fölkelek, És éneklek nagy dicsőségedről. Téged, Uram, minden népnek hirdetek!

7. Mert nagy jóvoltod, örök irgalmad És igazságod az édig fölhat! Nagy dicsőséged láttasd meg az égen, És jelentsd meg nagy hatalmasságod Az embereknek mind az egész földön!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 57].

61. genfi zsoltár – Kiáltás Istenhez az idegenben

714

Ki - ál - tá - som halld meg, Is - ten! Vedd fü -
 led - ben Az én kö - nyör - gé - se - met,
 Mert én szí - vem nagy ín - ség - ből, Mesz - sze
 föld - ről Ki - ált - ja Fel - sé - ge - det!

2. Végy fel engemet kőszálra, Magasságra, Hol bátorságom legyen, Mert te vagy én erős tornyom, Vigasságom Én ellen-ségim ellen.

3. Te hajlékodban lakásom Én kívánom És óhajtom szüntelen; Szárnyaidnak árnyékába Kívánkozva Vagyok jó reménységben.

4. Meghallgatsz fogadásomban Engem, Uram, Nyújtván kegyességedet. Örökségüket megadod, És megáldod, Akik félik nevedet.

5–6. –

7. És aztán vígan éneklek Szent nevednek Mostan és mind-örökké, És amely fogadást tettem, Megfizetem Naponként önégie.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 61].

715 62. genfi zsoltár – Csendes bizodalom Istenben

Az én lel - kem szép csen - de - sen Nyug -
 szik csak az Úr - is - ten - ben, Mert csak ő
 az én üd - vös - sé - gem. Ó ne - kem e -
 rős kő - vá - ram, Meg - tar - tóm és én ol - tal -
 mam, Min - den go - nosz - tól meg - ment en - gem.

2-3. –

4. Azért, szívem, reménységed Csak az Úristenben vessed, Élj csak az ő segedelmével! Ó nekem magas kőszálam, Oltalmam és erős bástyám, Hogy soha ne tántorodjam el.

5. Az Isten én idvességem, Erősségem, dicsőségem; Bízhatok azért csak őbenne! Előtte ti szíveteket, Töltsétek ki lelketeket, Ó legyen lelkünk hiedelme!

6. –

7. Ne bízhatok erőszakban, Hamis ragadozástokban, Mulandó dolgon ne kapjatok! Ha sokasul ti kincsetek, Ahhoz ne bízék szívetek, Mert nem állandó gazdagságtok.

8. Az Isten egy szót szólt egyszer, Melyet én hallottam kétszer:
Hogy nagy ereje vagyon néki. A kegyesség, Uram, tiéd, És
te nyilván megfizeted, Akiknek dolga mint érdemli.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois,
Lyon, 1547. [RÉ 62].

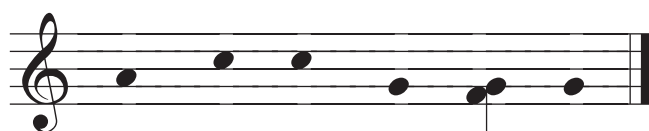
63. zsoltár (2–9) – Istent szeretném dicsérni, míg élek

716

Antifóna: A Pt. 7066 alapján/7t

Már pir-ka-dat-kor ke-res-lek té-ged, és só-vár-gok,

hogy lás-sam ha-tal-mad.

1. Ó, Isten, te vagy az én Istenem, * már pirkadatkor téged kereslek.
2. Téged szomjaz az én lelkem, + utánad sóvárog testem, * mint a kiszikkadt kopár sivatag.
[3.] Így nézek tereád szentélyedben, * hogy megláthas-sam hatalmat és dicső-ségedet.
4. Mert kegyelmed jobb az életnél is, * az én ajkam téged dicsőít.
[5.] Ezért áldalak, amíg csak élek, * kezemet a te nevedben emelem ímára.
[6.] Mintha bőséges táplálékkal telnék meg lelkem, * mi-kor ujjong az ajkam, és téged dicsérlek.

7. Mikor ágyamban fekszem, rád emlékezem, * mikor ébren virrasztok, felőled gondolkodom.
8. Mert te voltál az én segítségem, * és a te szárnyaid árnyékában örvendezem.
9. Hozzád ragaszkodik az én lelkem, * jobboldal te támogatsz engem.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

717 65. zsoltár (2–7a.8a.10–14) – Hatalmas és jóságos az Úr

Antifóna: APt. 2023 alapján/2t

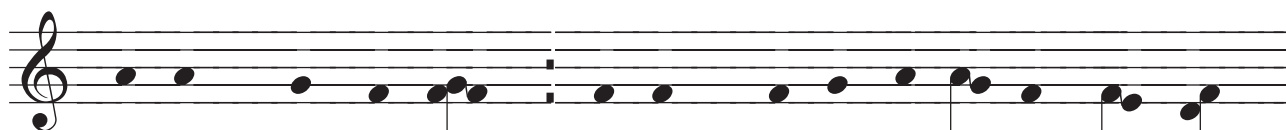

Jó-sá-god az év koro-ná-ja, bő-ség fa-kad ösvénye-i-den.

Evangéliumi antifóna: PGr 153/2t

Ne legyetek ag-go-dal-ma-sok, mondván: „Mit együnk?”

avagy: „Mit igyunk?” avagy: „Mivel ruházzuk ma-gun-

kat?”, mert tud-ja a ti mennye-i A-tyá-tok, hogy mind-
e- zek- re szük-ség- tek van.

1. Téged illet a hódolat, ó, Isten, a Sionon! * Néked teljesítik a fogadalmakat.
2. Te meghallgatod az imádságot, * hozzád folyamodik minden ember.
[3.] Ha erőt vettek rajtunk a bűnök, * te bocsásd meg hűtlenségünk!
- [4.] Boldog, akit kiválasztasz, * és közel vonsz magadhoz.
- [5.] Hadd teljünk be házad javaival, * templomod szentségével!
6. Igazad megrendít, ha válaszolsz nekünk, * te vagy szabadító Istenünk.
7. Benned bízik mindenki a föld határáig, * végig a messzi tengereken,
[8.] aki hegyeket hoztál létre erőddel, * és lecsillapítod a tengerek zúgását.
9. Gondoskods a földről, + megöntözöd, és bőséggel látod el, * sokszorosán meggazdagítod.
10. Isten patakja telve van, + gabonával látod el az embert, * gondoskods a földről.

[11.] Megitatod barázdáit, rögeit elsimítod, * záporral lágyítod, és termését megáldod.

12. Az esztendő megkoronázod javajddal, * a te ösvényeiden bőség fakad.

[13.] Legelő sarjadnak a pusztán, * ujjongás tölti be a halmozokat.

[14.] A legelőt nyájak lepik el, + a völgyeket gabona borítja, * mindenki ujjong és énekel.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

718 66. zsoltár (1–13.16–17.19–20) – Csodálatosak az Úr tettei

Antifóna: PGr 135/8t

Ör-ven-dez-ze-tek Is-ten-nek, min-den föl-dek!

1. Örvendezz Istennek, te egész föld, + zengjétek dicső nevét, * dicsérjétek dicsőségét!

2. Mondjátok Istennek: + Mily csodálatosak a te műveid! * Hatalmad nagy voltáért meghódolnak néked ellenségeid.

- [3.] Az egész föld leborul előtted, * énekel néked, énekli neved dicséretét.
4. Jöjjetek, és lássátok az Isten műveit, * csodálatosak az ő cselekedetei az emberek között.
- [5.] A tengert szárazzá változtatta, + a folyamon gyalog keltek át, * örvendezzünk ezért őbenne!
- [6.] Hatalmasan uralkodik mindenkor, + szemmel tart ő minden nemzetet, * hogy a lázadók fel ne keljenek.
- [7.] Áldjátok, népek, a mi Istenünket, * hangosan hirdessétek dicséretét!
8. Ő az, ki megeleveníti lelkünket, * és nem engedi, hogy megtántorodjon a lábunk.
- [9.] Mert megpróbáltál minket, ó, Isten, * megtisztítottál, ahogy tisztítják az ezüstöt.
- [10.] Hálóba kerítettél minket, * súlyos terhet raktál a hátunkra.
- [11.] Embert ültettél a nyakunkra, + hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, * de kivezettél minket, és felüdültünk.
- [12.] Áldozatokkal megyek be házádba, * teljesítem, mit megfogadtam néked.
13. Jöjjetek el, és halljátok meg, + hadd beszéljem el minden istenfélőnek, * miket cselekedett az én lelkemmel.
14. Szám hozzá kiáltott, + nyelvem őt magasztalta, * Isten meghallgatott, figyelt imádságom szavára.
15. Áldott az Isten, aki nem vetette meg könyörgésemet, * és irgalmát nem vontá meg tőlem.

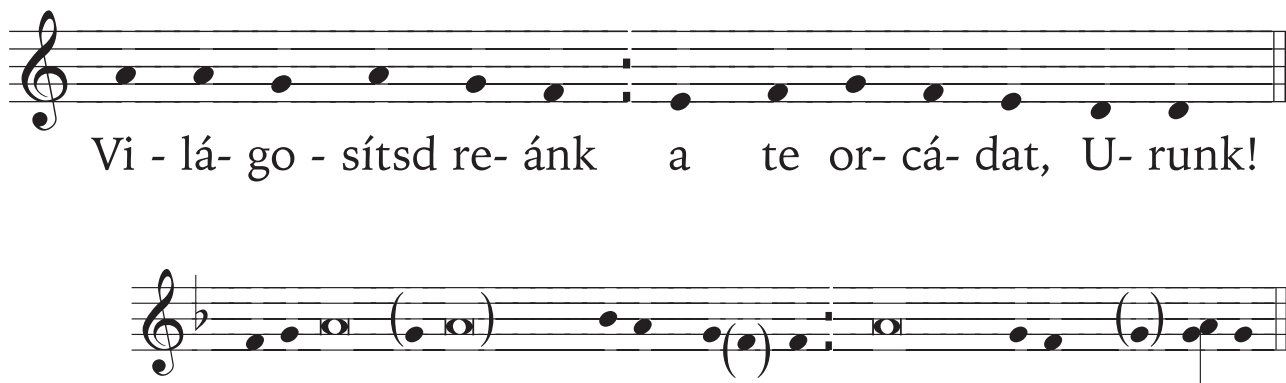
Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

719 67. zsoltár – Magasztalnak a népek, ó, Isten

Antifóna cf.: Iszt Ant. Illumina Domine vultum: 49r/1t

1. Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg minket, * világosítsa meg orcáját mirajtunk,
2. hogy megismerjék e földön a te utadat * és a te szabadításodat minden nép között.
3. Magasztaljanak a népek, ó, Isten, * magasztaljon minden nép téged!
4. Örüljenek és ujjongjanak a nemzetek, + mert te pártatlanul ítélsz, * és igazgatsz minden népet a földön.
5. Magasztaljanak a népek, ó, Isten, * magasztaljon minden nép téged!
6. Megadta gyümölcsét a föld, * megáld bennünket a mi Istenünk.
7. Áldjon meg minket az Isten, * és félje őt mind az egész világ!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

69. zsoltár (2–4.6.10.14–19a.30b) – Légy közel, mert félek

Antifóna: A Pt. 7069 alapján/7t

Te-kints rám, U-ram, ne rejtse el orcád! Lásd, ho-gyan
szen-ve-dek! Si-et-ve jöjj, és hall-gass meg!

1. Óri^zz meg engem, Istenem, * mert a vizek már a torkomig érnek!
- [2.] Feneketlen iszapba süllyedtem, * nincs hol megállanom.
3. Örvénylő vizekbe estem, * elsodort engem az áradat.
- [4.] Belefáradtam a kiáltásba, kiszáradt a torkom, * szemem elhomályosodott, míg Istenemre váramtam.
5. Istenem, te tudod, mily balga voltam, * vétkeim nincsenek előttted elrejtve.
- [6.] Házad iránt féltő szeretet emész, * rám hull a gyalázat, ha miattam téged gyaláznak.
7. Én mégis hozzád könyörgök, Uram, * a kegyelemnek idején, Istenem.
- [8.] Nagy jószágoddal hallgass meg engem, * szabadíts meg ígéreted szerint!
9. Ments ki engem az iszaptól, hogy el ne merüljek, * hadd szabaduljak gyűlölőimtől, az örvénylő vizekből!
- [10.] A víz árja el ne sodorjon, + és ne nyeljen el engem a mélység, * be ne záruljon fölöttem a kútnak szája!

11. Hallgass meg, Uram, jóságos szeretettel, * nagy irgalmad-
ból tekints le rám!

[12.] Ne rejtse el orcádat szolgálád előtt, * mert bajban va-
gyok, siess, és hallgass meg!

13. Jöjj hozzám, és válts meg engem, * emelj fel, és oltalmazz,
Istenem!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

721 71. zsoltár (1–3b.5.9.20a.21.23) – Ne hagyj el engem!

Antifóna: EpGr, BaGr, ÖGr, SpáGr alapján/8t

Én Is-te-nem, ments meg en-gem a go-nosz ke-zé- ből!

1. Tebenned bízom, Uram, * ne szégyenüljek meg soha!

[2.] A te igazságod szerint ments meg, + szabadíts meg
engem! * Hajtsd hozzám füledet, és tarts meg engem!

3. Légy erős kőváram, ahová mindenkor mehetek, * melyet
segítségül rendeltél, hogy megmeneküljek.

4. Istenem, ments meg a gonosz kezéből, * az álnok és erőszakos bűnök markából!
5. Mert te vagy, Uram, reménységem, * te vagy, Uram, bizodalمام gyermekségemtől fogva.
[6.] Szinte csodának tartják már életem sokan, * mert te vagy erős oltalmam.
- [7.] Öregségem idején se vess el magadtól, * mikor elfogy az erőm, ne hagyj el engem!
8. Mert sok nyomorúságot és bajt láttattál velem, + de újból életre keltesz, * a föld mélyéről újra fölhozol.
9. Ismét nagyvá tesz, * hozzám fordulsz, és megvigasztalsz.
10. Ujjong az én ajkam, ha néked énekel, * és ujjong a lelkem is, amelyet megváltottál.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

72. zsoltár (1–4.7–8.11–14.17–19) – Királyzsoltár

722

Antifóna: BaGr, ÖGr, SpáGr alapján/8t

A bé-kes-ség-nek Ki-rá-lya fel-ma-gasz-tal-ta - tott,
ki-nek szí-nét lát-ni kí-ván-ja mind az e-gész föld.

A vízkereszti antifóna, a zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalpáron található.

Vízkereszti antifóna: PGr 65/1t

Három csodá-val megé-ke-sí-tett, szent na-pot tisztelünk:

E na-pon a csil-lag ve-zér-lé a böl-cse-ket Jé - zus-hoz;

E na-pon a víz bor-rá vál-to-zék a me-nyeg-ző-ben;

E na-pon Krisz-tus Já-nos-tól meg-ke-resz-tel-ke-dék,

hogy min-ket üd- vö - zít-sen, al-le - lu-ja.

1. Isten! Add törvényeidet a királynak, * és igazságot a király
fⁱának,

[2.] hogy igazságosan íté^lje népedet, * és törvényesen a
nyomorultakat!

3. Teremjenek a hegyek békét a népnek, * és a halmok igazságot!

- [4.] Szolgáltasson igazságot a nép nyomorultjainak, + segítse meg a szegényeket, * de tiporja el az őket elnyomót!
5. Virágozzék napjaiban az igazság, és legyen nagy békesség, * amíg a hold meg nem semmisül!
- [6.] Uralkodjék tengertől tengerig, * és a folyamtól a föld határáig!
- [7.] Boruljon le előtte minden király, * minden nép szolgáljon neki!
8. Mert megmenti a segítséget kérő szegényt * és a nyomorultat, akinek nincsen gyámola.
- [9.] Megmenti a nincstelent és a szegényt, * a szűkölködőket megsegíti.
10. Elnyomástól és erőszaktól megváltja őket, * mert szemében drága az ő vérük.
- [11.] Maradjon meg az ő neve örökké, * terjedjen híre, amíg a nap ragyog!
12. Nevével mondjanak egymásra áldást; * mondja őt boldognak minden nép!
- [13.] Áldott az Úristen, Izráel Istene, * egyedül ő tud csodákat tenni!
14. Áldott legyen dicső neve örökre, + töltse be dicsősége az egész földet! * Úgy legyen, ámen, ámen.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

723 73. zsoltár (1–3.5.15.21.22–26.28)

Szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem

Antifóna cf.: APt. 3007 alapján/3t

Ha el - e - nyé - szik is a tes - tem, szí - vem kő - szik - lá - ja

te ma - radsz, ó, Is - ten.

1. Mily jó az Isten Izraelhez, * azokhoz, akik tiszta szívűek.
[2.] Az én lábam mégis majdnem megcsúszott, * kis híján elestem jártomban.
[3.] Mert irigykedtem a kevélyekre, * mikor láttam a gonoszok jólétét,
[4.] hogy nincs részük a halandók nyomorában, * őket nem érik csapások.
[5.] Már azt gondoltam: + én is úgy beszélek, mint ők, * de akkor fiaid nemzetségének árulója lennék.
[6.] Ha irigykedne szívem, és sajogna bensőm, * veled szemben volnék balga és ostoba.
7. Mindenkor melletted maradok, * mert te fogod jobb kezeimet.
8. Tanácsoddal vezetsz engem, * és végül befogadsz dicsőségbe.
9. Senkim sincs rajtad kívül a mennyben, * a földön sem gyönyörködöm másban.

10. Ha elenyészik is a testem és a szívem, * szívemnek kőszik-
lája és örökségem te maradsz, Istenem.
11. Oly jó nékem Isten közelsége! + Reménységemet az Úrba
vetem: * hadd hirdessem minden tettetted!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

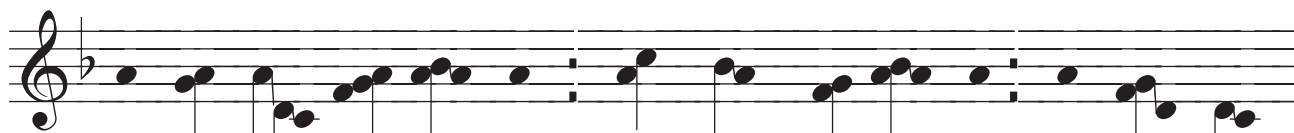
724 75. zsoltár (2–10) – Isten a világ ítélő Ura

Antifóna: APt. 2006 alapján/2t

I- gaz-sá-got szol-gál-tat az Úr.

Antifóna: PGr 69/2t

Vigyázzatok, ke- resz-tyének, mert nem tudjá-tok az i- dőt.

Vigyáz-za - tok a- zért, mert nem tud-já- tok, mi-kor jön

el az Úr - is-ten, es- te vagy éj- fél-kor, haj- nal - ban

vagy reggel, hogy mi-kor hir-te-len el- jö-vend, ne ta- lál-

jon min-ket ak-kor al- va.

1. Magasztalunk, ó, Isten, magasztalunk téged, * neved közel van azokhoz, kik csodáid hirdetik.
2. „Én állapítom meg azt az időt – így szól az Úr –, * amikor igazságot szolgáltatok.
3. Ha meginog a föld és minden lakója, * én megszilárdítom oszlopait.”
4. A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedj^{et}ek! * A bűnösöknek pedig: Ne legyetek fennhéjázók!
[5.] Ne legyetek olyan fennhéjázók, * ne beszélj^{et}ek nyakasan és gőgösen!
6. Mert nem napkeletről és nem napnyugatról, * nem is a pusztá felől jön a felmagasztálás,
7. hanem Isten fog ítélni: *az egyiket megalázza, a másikat fölmagasztalja.
[8.] Mert pohár van az Úr kezében, * telve bódító, fűszeres borral.
[9.] Ha ő tölt belőle, meg kell inni, + még a seprőjét is le kell nyelni * minden gonosznak a földön.
10. Én pedig ezt mindenkor hirdetem, * és zsoltárt zengek Jákób Istenének.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

725 80. genfi zsoltár – Isten, állíts helyre minket!

Hall - gasd meg, Iz - rá - el pász - to - ra
 És Jó - zsef - nek ve - zér - lő U - ra,
 Kit ő - rizsz, mint egy juh - nyá - jat,
 For - dítsd hoz - zánk szent or - cá - dat!
 A - ki ülsz a Ké - ru - bi - mon,
 Je - len - jél meg vi - lá - go - son!

2. –

3. Úristen, térj hozzánk ismétlen, Őrizz meg minden gonosz ellen! Nyújtsd világosságodat, Fordítsd ránk irgalmadat, Térítsd hozzánk szent orcádat, És semmi nekünk nem árthat!

4. Ó, Úristen, vajon míg tartod Mirajtunk a te nagy haragod? Míg veted meg kérésünket? Könnyhullatást kenyér helyett Adál nekünk, és itattál Minket nagy könnyhullatással.

5–8. –

9. Uram, ismétlen térj mihozzánk, Mennyekből szemed fordítsd reánk, És látogasd meg a szőlőt, Melyet jobb kezed ültetett, Nézd meg a csemetét végre, Kit szerzél dicsőségedre!
10. Tűzzel megint megégettetik, Teljességgel elpusztíttatik Haragodnak nagy tüzeben. Nyújtsd kezedet, ó, Úristen, Az emberre, kit kezeddél Magadnak erősítettél!
11. És mi el nem térünk tetőled, Csak életünket erősítsed, És dicsérjük szent nevedet, Úristen, vigasztalj minket! Világosítsd színed rajtunk, És mi nyilván megtartatunk.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 80].

84. zsoltár (2–4a, 5–13) – Boldogok, akik házában lakoznak

726

Antifóna: EpGr alapján/8t

Tekints, mi oltalmazó Is-tenünk, és nézd a te szolgál- i-dat!

1. Mely igen kedvesek a te hajlekaid, * ó, Seregeknek Ura!
2. Sóvárog az én lelkem az Úr udvarai után, * testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez.
[3.] Még a veréb is talál hazat, * és a fecske is fészket rakhat oltáraidnál.
4. Boldogok, akik a te hazaban lakoznak, * mert szüntelenül dicsérhetnek teged.
- [5.] Boldog ember az, akinek te vagy erőssége, * akinek szívében a te utaid vannak.

- [6.] Ha a Siralom völgyén mennek is át, + források völgyévé teszik * megáldva azt korai esővel.
- [7.] Megújult erővel haladnak, * míg meg nem jelennek Isten előtt a Sionon.
- [8.] Uram, Seregek Istene, + hallgasd meg az én könyörgésem, * figyelj rám, Jákób Istene!
- [9.] Istenünk, nézz a mi Pajzsunkra, * tekints föl Kent Királyodra!
10. Bizony jobb nékem egy nap tornácaidban, * hogynem ezer nap másutt.
11. Jobb az Isten háza küszöbén ülni, * mintsem a gonoszok sátorában lakni.
12. Mert nap és pajzs az Úristen, * kegyelmet és dicsőséget ad az Úr,
13. nem vonja meg javait azoktól, + akik feddhetetlenül élnek. * Seregeknek Ura, boldog, aki benned bízik.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

85. zsoltár – A Szabadító érkezik

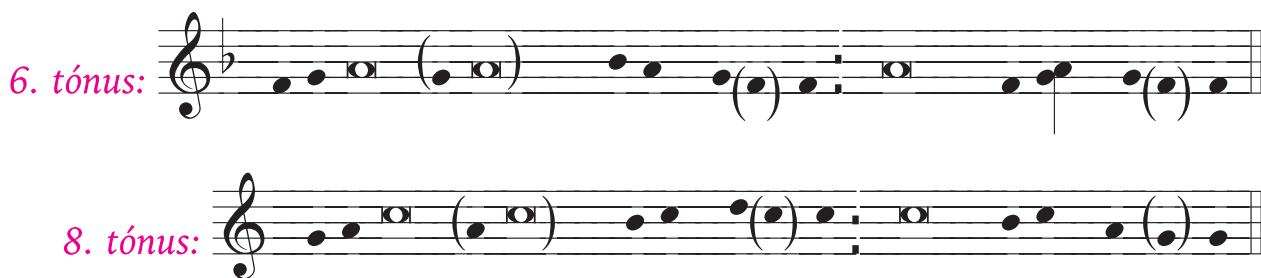
Antifóna: Nokturnále 192. oldal/6t

Meg- ál - dot- tad, U - ram, a te föl - de - det.

Adventi antifóna cf.: APt. 8037 alapján/8t

Í-me, a mi Urunk, a-kit mindannyi- an vá-runk, ő meg-
sza-ba-dít min-ket, al- le- lu- ja.

1. Megáldottad, Uram, a te földedet, * jóra fordítottad Jákób sorsát.
 - [2.] Megbocsátottad néped bűnét, * elengedted minden vétkét.
 - [3.] Nem sújt már csapásod, * elfojtottad haragod hevét.
 - [4.] Fordulj felénk, szabadító Istenünk, * ne haragudj reánk többé!
 - [5.] Örökké akarsz-e haragudni reánk? * Nemzedékről nemzedékre tart-e majd haragod?
 - [6.] Nem akarsz-e új életet adni nekünk, * hogy néped örvendezzen?

[7.] Mutasd meg, Uram, irgalmasságod,* és adj nekünk szabadulást!

8. Hadd halljam meg, mit hirdet az Úristen! + Bizony, békeséget hirdet ő népének, * hogy ne legyenek újra oktalánok.
9. Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, * hogy dicsősége lakozzék földünkön.
10. Szeretet és hűség találkoznak, * igazság és béke csókolgatják egymást.
11. Hűség sarjad a földből, * és igazság tekint le a mennyből.
12. Az Úr is megad minden jót, * földünk is meghozza termését.
13. Igazság jár előtte, * és utat készít lépteinek.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

90. zsoltár

Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!

Antifóna: EpGr alapján/8t

A böl- cses- ség kez- de - te az Úr- nak fé - lel- me.

Epistolai antifóna: PGr 159/8t

Atyámfi- a- i, ne bánkódja- tok a- zokon, kik el- a- ludtak,

mi- képpen má- sok, kiknek nin- csen re- mény- sé- gük

a fel- tá - ma- dás fe - lől.

1. Uram, te voltál nekünk hajlékunk * nemzedékről nemzedékre.
2. Mielőtt hegyek lettek, + mielőtt formáltatott a föld és a világ, * öröktől fogva Isten vagy, mindörökké!
3. Visszatéríted a halandót a porba, * és ezt mondod: Térjete vissza, embernek fia!
4. Mert ezer esztendő előtted annyi, + mint a tegnapi nap, amely elmúlt, * mint egy őrvtásnyi idő éjjel.

- [5.] Elragadod őket, mint az árvíz, + olyanok lesznek, mint az álom, * mint a fű, mely reggel sarjad.
- [6.] Reggel virágzik és növekszik, * estére megfonnyad és elszárad.
- [7.] Bizony, elenyészünk haragod miatt, * felindulásod miatt van pusztulásunk.
- [8.] Mert magad elé vetted bűneink, * orcád világossága elé titkolt vétkeink.
9. Elmúlik minden napunk haragod miatt, * elmúlnak esztendeink, akár egy sóhajtás.
10. Életünk ideje hetven esztendő, * vagy ha több, úgy nyolcvan esztendő.
11. Annak java része is hiábavaló fáradság, * és oly gyorsan eltűnik, mintha repülnénk.
- [12.] Ki az, ki ismeri erejét haragodnak, * hogy felháborodásod mily félelmetes?
13. Taníts minket úgy számlálni napjainkat, * hogy bölcs szívhez jussunk!
- [14.] Térj hozzánk, Uram, meddig késeled? * Légy kegyelmes a te szolgálóidhoz!
- [15.] Tölts be minket jóvoltoddal minden reggel, * hadd énekeljünk és vigadjunk minden időnkben!
- [16.] Vidámíts meg minket nyomorúságunk napjai után, * és az esztendők után, melyekben gonoszt láttunk.
- [17.] Láttassék meg a te műved szolgálóidon, * és dicsőséged azoknak fiain!

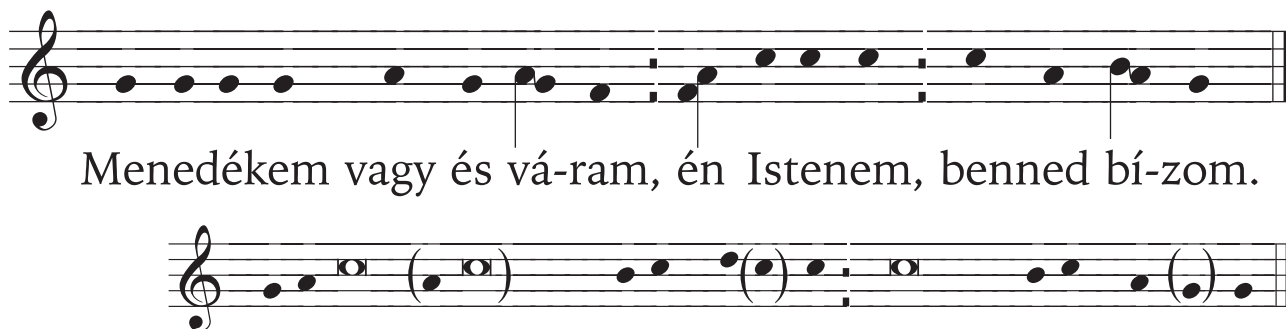
18. Légyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! + Kezeink munkáját tedd maradvandóvá, * kezeink munkáját tedd maradvandóvá!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

729 91. zsoltár (1–6.9–16) – Az Úr a te bizodalmad

Antifóna: Diurnále 261. oldal/8t

Menedékem vagy és váram, én Istenem, benned bí-zom.

Böjti antifóna: PGr 68/1t

Nemcsak a tes-ti ke-nyér-rel él az em-ber, de Is-tennek
minden i - gé- jé- vel.

1. Aki a Felséges rejtekében lakik, * és a Mindenható árnyékában nyugszik,
2. ezt mondhatja az Úrnak: + Menedékem vagy és váram, * Istenem, benned bí-zom!
[3.] Mert ő szabadít meg téged a madarász tőrétől * és a rosszakaró beszéd-től.
- [4.] Tollaival betakar téged, + szárnyai alatt oltalmat talál-sz, * pajzs és páncél az ő hűsége.
- [5.] Ne félj az éjszaka rémeitől, * ne félj a nappal repülő nyíltól,

[6.] se a sötétben lopódzó vésztől, * se a délben pusztító ragálytól.

7. Mert az Úr a te oltalmazad, * a felséges Isten a te menedéked.

8. Nem érhet el a veszedelem, * sem csapás nem közelíthet hajlékodhoz.

9. Mert angyalainak megparancsolja, * hogy őrizzenek téged minden utadon.

[10.] Tenyerükön hordoznak téged, * hogy meg ne üssed lábadat a kőben.

[11.] Oroszlánon és skorpiókon járhatsz, * eltiprod az oroslánkölyköt és a tengeri szörnyet.

12. „Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, * oltalmazom, mert ismeri az én nevemet.

13. Ha kiált hozzám, meghallgatom, + vele vagyok a háborúságban, * kiragadom onnan és megdicsőítem.

[14.] Megelégítem hosszú élettel, * gyönyörködhet az én szabadításomban”.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

730 91. genfi zsoltár – Isten szárnyainak árnyékában

A - ki a fel - sé - ges Úr - nak La - ko - zik
 És e nagy ha - tal - mas - ság - nak Nyu - go - szik
 ol - tal - má - ban, Az ilyen nyilván mondhat - ja:
 ár - nyé - ká - ban,
 Is - ten az én kő - vá - rom, Ő é - le - tem - nek
 ol - tal - ma, És csak ő - ben - ne bí - zom.

2. A vadásznak ő tőritől Téged megment féltedben; A pusztító betegségtől Megoltalmaz kegyesen; Téged ő kedves szárnyával Takargat és befedez, És az ő igazságával Mint paizszal védelmez.

3–4. –

5. Azért egyedül Istenben Vetem hiedelmemet, Aki ül a magas mennyben, Abban vesd reménységed, És semmi kár téged nem ér, Sem nem esel veszélybe, És minden gonosz hátra tér, Házad felé sem mégyen.

6. Mert az ő szent angyalinak Megparancsolta nyilván, Hogy téged oltalmazzanak Minden te utaidban. Tégedet ezek

nagy szépen Ő kezükben hordoznak, Hogy lábad meg ne üsd kőben, Oly híven igazgatnak.

7. Sárkányon és oroszlánon Minden kár nélkül járhatsz, Oroszlánkölykön és kígyón Lábaiddal tapodhatsz. Mond Isten: őtet megtartom, Mert engem szívből szeret; Én őtet megoltalmazom, Mert ismeri nevemet.

8. Mihelyt hív könyörgésében, Őtet menten segítem, Véle leszek ínségében, Melyből hamar kivészem; És nagy dicsőségre őtet Emelem, magasztalom, És az én segedelmemet Őneki megmutatom.

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: (1539) Loys Bourgeois, Genf, 1542. [RÉ 91].

92. zsoltár (2.3.5–9.13–16) – Mily jó hálát adni az Úrnak!

731

Antifóna: Diurnále 100. oldal/8t

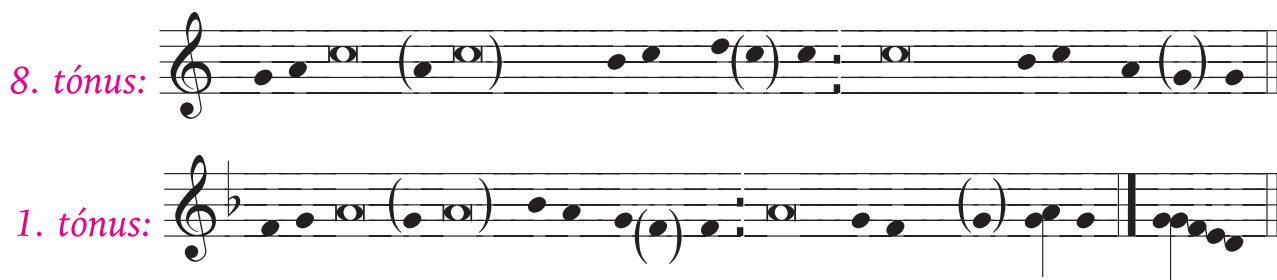

Evangéliumi antifóna: PGr 9/1t

Keres-sé-tek először az Isten or-szá-gát és az ő i-gazságát,

és mind hoz-zá-a-dat-nak nek-tek e - zek, al- le- lu-ja!

A zsoltártónusok és a zsoltár szövege a következő oldalpáron található.

1. Mily jó hálát adni az Úrnak, * zengeni neved dicséretét, ó, Felséges!
[2.] Hirdetni reggel a te kegyelmedet, * hűségedet minden éjjel.
3. Mert megvidámítottál tetteiddel, Uram, * kezed műveinek ujjongok.
4. Mily nagyok alkotásaid, Uram! * Igen mélyek a te gondolataid!
[5.] A balga ember fel sem ismeri, * az esztelen meg sem érti:
[6.] Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, + és kivirul mind a gonosztevő, * végül mégis el kell veszniük.
[7.] De te, Uram, felséges vagy, * magasztos vagy mindörökké.
8. Az igaz virul, mint a pálmafa, * magasra nő, mint a libanoni cédrusok.
9. Az Úr házában plántálták el őket, * ott virulnak Istenünk udvarain.
10. Időskorban is gyümölcsöznek, * dús lombúak és zöldek maradnak,
11. és hirdetik: Igaz az Úr, * kösziklám ő, kibén nincs hamisság.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

93. zsoltár – Ünnepnep reggelén

Antifóna: BaGr, SpáGr, ÖGr alapján/4t

Vallást tegyenek minden-fé-le népek az Úr-is-ten-nek,
és őt di-csér-jék!

1. Uralkodik az Úr! Fensegbe öltözött, * erővel övezte fel magát.
2. Szilárdan áll a világ, meg nem inog, + szilárdan áll a te tró-nod elejtől fogva, * te vagy az Örökkévaló.
3. Zúgnak a folyamok, Uram, + nagy hanggal zúgnak a folyamok, * tajtékkal zúgnak a folyamok.
4. De a hatalmas vizek hangjainál, + a tenger fenséges mora-jánál * fenségesebb az Úr a magasságban.
5. Szavad igaz, mindig meg**b**ízhátó, * templomod, Uram, szentség ékíti időtlen időkig.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

733 95. genfi zsoltár – Hívogatás Isten imádására

Jer - tek, ör - vend - jünk mind-nyá - jan Az
 Úr - ban, mi kő - szik - lánk - ban! Vi - ga - doz -
 zunk szép é - ne - kek - kel, Men - jünk szí - ne
 e - le - i - ben, És ma-gasz-tal-juk ke - gye -
 sen Ör - ven - de - tes di - csé - re - tek - kel!

2. Mert hatalmas az Úristen, És nagy király mindeneken, Ő a fejedelmeknek ura. Ez egész földnek mélységét És a hegyeknek tetejét Hatalmas kezébe foglalja.
3. Övé a tenger, amelyet Erős kezével teremtett, A szárazt is ő szerzé szépen. Az Úrnak, jer, imádkozzunk, Néki térdet, fejet hajtsunk, Aki minket teremtett bölcsen!
4. Mert ő Istenünk és Urunk, Mi pedig juhaink vagyunk; Ő legeltet minket mint nyáját. Lányítsátok szíveteket: Hogy, ha hívand ma titeket, Vajha meghallanátok szavát!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Lyon, 1547. [RÉ 95].

96. zsoltár (1–3.10–13) – Énekelj az Úrnak, te egész föld!

Antifóna cf.: APt. 2013 alapján/2t

Az Úr-nak é-ne-ke-l-je-tek, és mindennap áld-já-tok

az ő szent ne-vét!

1. Énekelj^{et}ek az Úrnak új éneket, * énekelj az Úrnak, te egész föld!
2. Énekelj^{et}ek az Úrnak, áldjátok az ő nevét, * nap mint nap hirdessétek szabadítását!
3. Hirdessétek dicsőségét a nemzeteknek, * az ő csodáit minden népnek!
4. Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az Úr! * Szilárdan áll a világ, ő ítéli meg a népeket.
5. Örüljön az ég, örvendezzen a föld, + zúgjon a tenger és minden benne levő, * viduljon a mező és minden, mi rajta van!
6. Ujjongnak majd az erdő fái mind + az Úr előtt, mikor ő eljön, * mert eljön, hogy megítélje a földet.

[7.] Megítéli majd a világot igazsággal, * pártatlansággal a népeket.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

735 96. genfi zsoltár – Isten a pogányoknak is Ura

É - ne - kel - je - tek, min - den né - pek, Új
 é - ne - ket az Úr - is - ten - nek! E föl - dön
 ő - né - ki min - den Di - csé - re - tet é - ne -
 kel - jen, Jó - vol - tát hir - des - se min - den - nek!

2. A pogányok közt dicsőségét, Hirdessétek jótéteményét!
 Mert nagy és erős az Isten, Hát inkább tisztelje minden,
 Hogyan mint egyéb isteneket!

[3.] A pogányoknak sok istenük Mind merő bálvány, ha
 megnézzük. De Isten mennyet teremte, Nagy hata-
 lom jár előtte, Minden dolgai felségesek.

[4.] Nagy dicsőségét látja minden Ő tiszteletes szent he-
 lyében. Jertek tehát, minden népek, Adjunk hálát az
 Istennek, Mert nagy az ő dicsőségében!

5. Az Úrnak dicsőség adassék, És az ő neve dicsértessék! Ad-
 junk őnéki hálátot, Minden kedves ajándékot Tornácaiban
 szent helyének!

[6.] Jer, menjünk az Úr eleiben, És imádjuk szentséges díszben! Templomában szentségének Tőle mindenek féljenek Ez egész föld kerektségében!

[7.] Ne rejtsetek a pogányoktól, Hogy e nagy Úristen országol! E földet megerősíti, Megrendülni nem enged, Népét ítéli igazságból.

8. Örvendjen az ég hangossággal, A föld örüljön vigassággal, A tenger zúgjon, a mező Zengedezzen és az erdő Az Úr előtt nagy hál'adással!

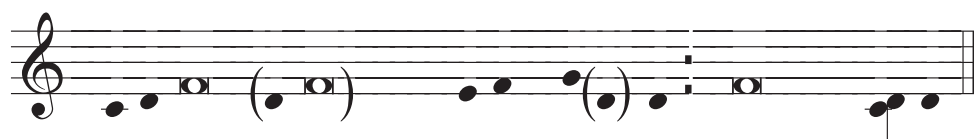
9. Eljő az Isten törvényt tenni, És mind e földet megítélni. És igazsággal e földet, Tisztasággal a népeket Ítéli: a jókat megmenti.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 96].

97. zsoltár – Uralkodik az Úr

736

Antifóna: EpGr alapján/2t

1. Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld, * vigadozzon a sok sziget!
- [2.] Felhő és köd van körülötte, * igazság és jog trónjának támasza.
- [3.] Tűz jár őelőtte, * és megégeti ellenségeit mindenütt.
- [4.] Villámai bevilágítják a földkerekséget, * látja ezt a föld, és megremeg.

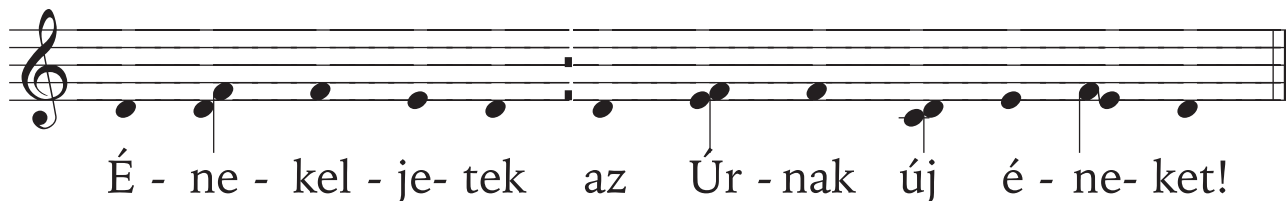
- [5.] Viaszként olvadnak meg a hegyek az Úr előtt, * az egész föld Ura előtt.
6. Az egek hirdetik igazságát, * és minden nép látja dicsőségét.
[7.] Megszégyenülnek a bálványimádók mind, + akik a bálványokkal dicselkednek. * Az Úr előtt leborulnak mind az istenek.
8. Hallja ezt Sion, és örül, * Júda leányai vigadnak ítéleteiden, ó, Uram!
9. Mert nálad, Uram, fenségesebb nincs a földön, * magasan fölötte vagy minden istennek.
10. Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a rosszát! + Megőrzi ő híveinek életét, * kimentti őket a gonoszok kezeiből.
11. Világosság árad az igazra, * és öröm a tiszta szívűekre.
12. Örüljétek, ti igazak, az Úrban, * magasztaljátok szent nevét!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

737 98. zsoltár – Énekeljétek az Úrnak!

Antifóna: EpGr 306/2t

1. Énekelj^utek az Úrnak új éneket, * mert csodadolgokat cselekedett.
2. Szabadulást szerzett jobbj^a, * az ő szentséges karja.
3. Megmutatta az Úr szabadító erejét, * a népek előtt megjelentette az ő igazságát.
[4.] Megemlékezett irgalmasságáról + és Izráel házának tett ígéretéről, * és meglátta a föld határa Istenünk szabadítását.
5. Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! * Énekelj^utek, vigadjatok, zengj^utek zsoltárt!
[6.] Dicsérj^utek az Urat hárfával, * hárfával kísérj^utek az éneket!
[7.] Harsonákkal és kürtzengéssel * ujjongjatok az Úr, a Király színe előtt!
8. Zúgjon a tenger a benne levőkkel, * a földkerekség és a rajta lakók!
9. Tapsoljanak a folyamok, + a hegyek is ujjongjanak az Úr előtt, * mert ő eljön megítélni a földet.
[10.] Igazságosan ítéli meg a világot, * pártatlanul a népeket.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

738 99. genfi zsoltár – A háromszor szent Isten dicsérete

Az Úr or - szá - gol És reg - nál nagy jól,
 A nép meg - ré - mül, Hogy ő ott fenn ül
 A Ké - ru - bi - mon, Ki e - lőtt na - gyon
 Fél - nek és ret - teg - nek E föl - dön min - de - nek.

[2.] Nagy az Úristen Ő erejében. A Sion hegyen Minden népeken Vagyon hatalma, Minden őt áldja, Mert nagy az ő neve És dicső szentsége.

3. Ez erős Úrnak, Mint jó királynak, Nem kell hamisság, Csak az igazság. Jó ítéletet A Jákóbbal tett, Kit ő igen szeret, Mint választott népet.

4. Istent áldjátok, Magasztaljátok; Hajtsatok térdet Zsámolya előtt! Mert ő szentséges! Áron és Mózes, Az ő szent papjai Könyörögtek neki.

[5.] És a Sámuel Könyörgésével Istent keresé Nagy szükségébe'. És kérésükben Meghallá Isten, Megadá nékik, Amit tőle kértek.

[6.] Fönn a felhőben Oszlop képében Őket vezérlé A puszta helybe', Kik ő törvényét És szent igéjét Híven megőrizték, Frigyét kedvellették.

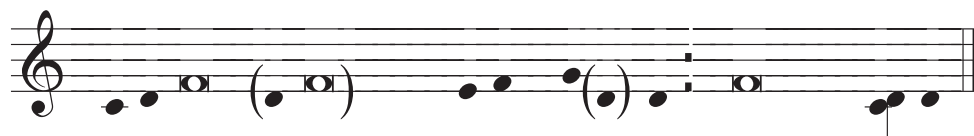
7. Meghallád, Isten, Ő kérésükben, Hozzájuk térél, És megengedél Kegyessedből. De hogy bűnükből Ők ki nem térnek: Megbüntettetének.
8. Áldjátok őtet Mint Istenünket, Térdet hajtsatok, És imádjátok! A Sion hegyén, Ő lakóhelyén Dicsértetik itten, Mert szent az Úristen!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 99].

100. zsoltár – Áldjátok az Urat, dicsérjétek nevét!

739

Antifóna c.f.: Vigadjatok...(Ps. 97.)/2t

1. Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! + Szolgálatok az Úrnak örvendezéssel! * Vigadozva járuljatok színe elé!
2. Tudjátok meg: az Úr az Isten! + Ő alkotott minket, az övei vagyunk, * az ő népe és legelőjének juhai.
3. Menjete^k be kapuin hálaénekkel, + udvaraiba dicséretekkel! * Adjatok hálát őneki, áldjátok az ő nevét!
4. Mert jó az Úr, + örökké tart szeretete * és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

740 100. genfi zsoltár – Hálaének a templomban

E föl - dön ti, min-den né-pek, Az Is - ten -
 nek ör - vend-je - tek, E - lőt - te szép é - ne -
 kek - kel Szol - gál - já - tok őt víg szív-vel!

2. Tudjátok, hogy ez az Isten, Ki minket teremtett bölcsen, És mi vagyunk ő népei, És ő nyájának juhai.
3. Ő kapuin menjetek be, Hálát adván szívetekbe! Jer, menjünk be tornácába, Néki nagy hálákat adva!
4. Mert nagy az ő kegyessége, És megmarad mindörökre, És hűsége is megmarad, Megáll és el nem fogy soha.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 100].

741 102. zsoltár (2–4.7–8.12–14.20–23)
Ne rejtse el előlem orcád a bajban!

Antifóna: APt. 1012/1t

Ki - ál - tá - som jus - son el hoz - zád, U - ram!

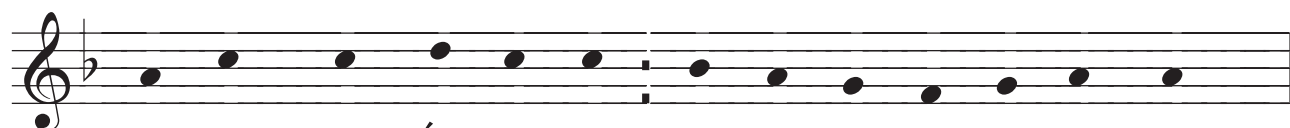
Antifóna a 85. és a 102. zsoltárból: RáGr 169/6t

Mutasd mihozzánk, Úr-is-ten, a te ir-gal-mas-sá-go-dat,

és a te üd-vö-zí-tő Fi-a-dat ad-jad mi-né-künk!

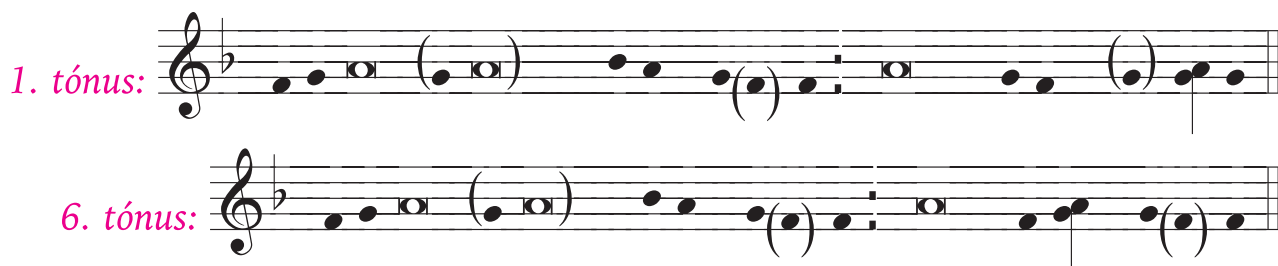
Hallgasd meg, Úr-is-ten, a mi kö-nyörgé-sün-ket,

és a mi fo-hász-ko-dá-sunk jus-son te-e-lőd-be!

1. Uram, hallgasd meg az én imádságomat, * az én kiáltásom jusson el hozzád!
2. Ne rejtsed el orcádat előlem * szorultságom idején!
[3.] Fordítsd felém füledet, ha kiáltok, * siess, hallgass meg engem!
4. Mert elszállnak napjaim úgy, mint a füst, * izzanak csontjaim úgy, mint a parázs.
[5.] A pusztai pelikánhoz lettem hasonló, * olyan vagyok, mint a romok közt élő bagoly.

[6.] Álmatlanul virrasztok, * magányosan, mint a tetőn egy eltévedt veréb.

[7.] Napjaim, mint a tűnő árnyék, * magam pedig, mint a fű, elszáradok.

8. De te, Uram, örökké megmaradsz, * és emlékezeted él nemzedékről nemzedékre.

9. Azért felkelvén könyörülj a Sionon, + mert ideje, hogy irgalmazzál, * bizony itt van már az ideje.

[10.] Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, * hogy az újjáteremtett nép dicsérje az Urat.

11. Mert letekintett az Úr a szent magasságból, * lenézett ő a mennyből a földre,

12. hogy meghallja a foglyok sóhajtását, * és a halálraítélteket megszabadítsa.

[13.] Hirdessék az Úr nevét a Sionon, * és az ő dicséretét Jeruzsálemben,

[14.] amikor összegyűlnek mind a népek és az országok, * hogy szolgáljanak az Úrnak!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

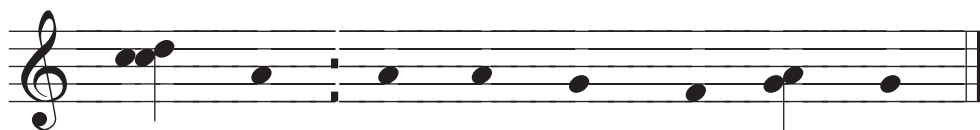
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

103. zsoltár – Ne felejtse, mi jót tett az Úr teveled!

I. szakasz

Antifóna/8t

Áld - jad, én lel - kem, az U - rat!

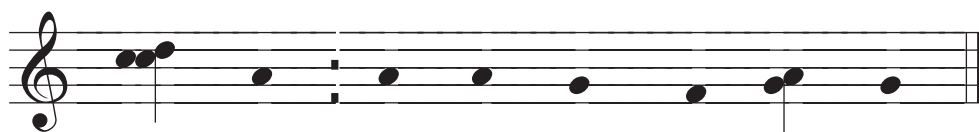
1. Áldjad, én lelkem, az Urat, * és egész bensőm az ő szent nevét!
2. Áldjad, én lelkem, az Urat, * és ne feledd el, mennyi jót tett veled!
3. Ő megbocsátja minden bűnöd, * meggyógyítja minden betegségedet.
4. Megváltja életedet a koporsótól, * kegyelemmel és irgalommal koronáz meg.
5. Betölti életedet javával, * megújul ifjúságod, mint a sasé.
6. Az Úr irgalmasságot cselekszik, * és igaz ítéletet hoz minden elnyomottnak.
7. Megismertette útjait Mózesrel, * és láthatták terveit Izráel fiai.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

II. szakasz

Áld - jad, én lel - kem, az U - rat!

8. Irgalmas és kegyelmes az Úr, * türelme hosszú, szeretete nagy.
9. Nem vádol ő végtelenül, * nem tart haragja örökké.
10. Nem bűneink szerint cselekszik mi velünk, * nem gonzságunk szerint fizet mi nekünk.
11. Mert milyen magasan van az ég a földtől, * oly nagy a kegyelme az istenfélők iránt.
12. Amilyen távol van napkelet napnyugattól, * oly messzire veti el vétkeinket.
13. Amilyen irgalmas az apa fiához, * oly irgalmas az Úr az istenfélők iránt.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

III. szakasz

14. Tudja jól, miként formált minket, * emlékezik rá, hogy porból vétettünk.
15. Az ember napjai olyanok, akár a fű, * úgy virágzik csak, mint a mező virága.
16. Ha végigsöpör rajta a szél, nincsen többé, * és nem ismeri őt többé a helye sem.
17. De az Úr kegyelme az őt féltőkkel van mindörökké, * és igazsága a fiaknak fiain,
18. azokkal van, akik megtartják szövetségét, * gondolnak parancsolataira, hogy azokat cselekedjék.
19. Az Úr a mennyben állította fel trónusát, * királya ő mindeneknek.
20. Áldjátok az Urat, angyalai, + ti hatalmas erejűek, * kik teljesítitek parancsát, és hallgattok szavára!
21. Áldjátok az Urat, ti seregei, * szolgálói és akaratának betöltői!
22. Áldjátok az Urat, minden teremtményei, + bárhol is vagytok birodalmában! * Áldjad, én lelkem, az Urat!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

743 104. zsoltár (1–3a.5.10.13–15a.24.27–31.33–35b)

Uram, a föld teli jóságoddal

Antifóna: Rá, Spá, ÖGr alapján/6t

Ál- dott le - gyen min- de- nek- nek te- rem- tő- je!

Antifóna exaudi vasárnapra és pünkösdre: cf. APt. 8082 alapján/8t

Küldd el Szentlel-ke-det, úgy é- let tá- mad, és ú- jítsad meg
a föld- nek szí- nét, al - le - lu- ja, al - le - lu- ja!

1. Áldjad, én lelkem, az Urat: * Én Uram, Istenem, mily hatal-
mas vagy,
2. dicsőségbe és ékességbe öltöztél, * fényesség a te köntösöd.
[3.] Kifeszítetted az égboltot, mint a sátrat, * palotát épí-
tettél az égi vizek fölé.
[4.] A földet szilárd alapra helyezted, * hogy meg ne ino-
gjon soha.
[5.] Te fakasztasz forrásokat a völgyekben, * ott folydogál-
janak a hegyek között.

- [6.] Megöntözöd a hegyeket onnan fentről, * alkotásaid gyümölcsével jól tartod a földet.
- [7.] Fűvet sarjasztasz az állatokknak, * növényeket az embereknek,
- [8.] hogy kenyeret vegyenek a földből * és bort, ami megvidámítja az ember szívét.
9. Bizony számtalanok a te műveid, Uram! + Mindeneket bölcsen teremtettél, * és betelt a föld alkotásaiddal.
10. Mindenek tereád néznek, * hogy eledelt adj nekik alkalmas időben.
- [11.] Ha te adsz nekik, összegyűjtik, * ha bőkezű vagy, javaiddal jóllaknak.
- [12.] Ha elrejtet orcádat, megrémülnek, * ha visszaveszed lelküket, meghalnak, és ismét porrá lesznek.
13. Ha kiárasztod lelkedet, élet támad, * és megújítod a földnek színét.
14. Dicsőség legyen az Úrnak örökké, * örüljön alkotásainak az Úr!
- [15.] Éneklek az Úrnak, amíg élek, * zsoltárt zengek, amíg csak leszek.
- [16.] Legyen kedves előtte az én énekem, * magam pedig örvendezem az Úrban.
17. Áldjad, én lelkem, az Urát! * Dicsérjétek az Urat! Halleluja!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

744 110. zsoltár – A Messiás pap és király

Antifóna: PGr 2/1t

Ülj én - né-kem jobbom fe - lől, A- tya Is - ten mon-dá
 az ő szent Fi- á- nak.

1. Így szól az Úr az én uramhoz: * „Ülj az én jobbomon,
2. amíg a te ellenségeidet * zsámolyul vetem lábaid alá!”
- [3]. Hatalmad pálcáját kinyújtja az Úr Sionról: * „Uralkodjál ellenségeid között!”
- [4.] Néped szent öltözetben követ, ha sereget gyűjtesz, * mint harmat a hajnal méhéből, olyan a te ifjúságod.
5. Megesküdött az Úr, és meg nem másítja: * „Pap vagy te mindörökké a Melkisédek rendje szerint.”
6. Veled van az Úr a te jobbdon; * haragja napján eltapossa a királyokat.
- [7.] Ítéletet tart a népek fölött, + holttestek lesznek mindenütt, * és összezúzza sok ország fejét.
- [8.] Útja közben a patakból iszik, * azért emeli büszkén föl a fejét.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

111. zsoltár (1–5.7–10) – Az Úr szövetségére mindig emlékezik

Antifóna: PGr 3/4t

Bi-zo-nyo-sak minden pa-rancso-la - ta - i, fenn-áll-nak

ö - rök-kön - ö - rök - ké.

1. Alleluja! + Áldom én az Urat teljes szívemből * a hívek között, a gyülekezetben.
2. Bizony, nagyok az Úr alkotásai, * ki kedvét leli benne, ku-tathatja.
3. Csodálatos minden tette, és fenséges,* igazsága örökre megmarad.
4. Dicsőségére emlékeztetnek csodái, * kegyelmes és írgalmas az Úr.
 [5.] Eledelt ad az őt félőknek, * szövetségére mindig emlékezik.
 [6.] Éled a jog és igazság keze munkáján. * Bizony maradandó minden parancsolata.
 [7.] Fennállnak azok örökkön-örökké, * hűség és igazság azoknak alapja.
8. Gondoskodott népe megváltásáról, * szövetségét elrendelte örökre.
9. Hatalmas és félelmes az ő szent neve. * A bölcsesség kezdeté az Úrnak félelme.

10. Jól gondolkodnak mind, akik eszerint ének, * az ő dicsérete pedig örökre megmarad.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

746 113. zsoltár – Ki hasonló az Úrhoz, a mi Istenünkhöz?

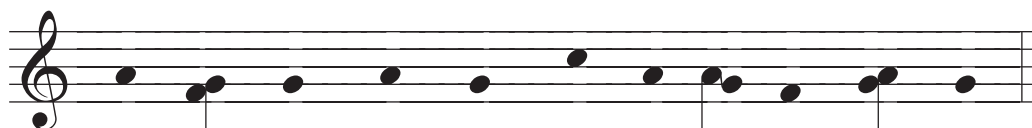
Antifóna cf: APt. 7005 alapján/7t

Az Úr- nak ne - ve le- gyen ál- dott ö - rök- ké!

Vízkereszt antifóna: EpGr alapján/8t

Föl- sé- ges min- den né- pek fö- lött az Úr.

1. Halleluja! + Úrnak szolgái, dicsérjétek, * magasztaljátok áz Úr nevét!

2. Áldott legyen az Úr neve most és mindörökké! * Napkelet-től napnyugatig dicsérjétek az Úr nevét!
3. Felmagasztaltatott az Úr minden népek fölé, * dicsősége túl van az egeken.
4. Kicsoda hasonló Istenünkhöz, az Úrhoz, + aki a magasságban lakozik, * onnan néz le az égre is, a földre is?
5. Fölemeli mégis a nincstelent a porból, * kiemeli a sárból a szegényt,
6. hogy odaültesse a hatalmasok közé, * saját népe előkelői közé.
7. Parancsára a meddő is lakhat úgy a házban, * mint fiaknak boldog édesanyja, halleluja!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

747 114. zsoltár – A csodálatos szabadulás

Antifóna: Diurnale 175. oldal/tonus peregrinus

1. Amikor Izráel népe kijött Egyiptomból, * Jákób háza népe az idegen nép közül,
2. Júda lett akkor az Úrnak szent népe, * Izráel lett az ő birodalma.
3. Láta őt a tenger, és elfutott, * a Jordán pedig meghátrált.
4. A hegyek ugrándoztak, mint a k^osok, * a halmok is úgy, mint a bárányok.
5. Mi lelt téged, tenger, hogy elfutottál, * mi lelt, Jordán, hogy meghátráltál?
6. Hegyek, mit ugrándoztok, mint a k^osok, * és ti halmok, amint a bárányok?
7. Rendülj meg, te föld, az Úr színe előtt, * Jákób Istenének orcája előtt,
8. aki a sziklát tóvá változtatta, * és a kovakövet vizek forrásává!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

114. genfi zsoltár – Isten csodálatos szabadítása

Hogy Iz - rá - el ki - jött E - gyip - tom - ból,
 Az i - de - gen nép - nek or - szá - gá - ból,
 Meg - té - re Já - kób há - za. Jú - dát Is - ten
 ma - gá - nak szen - te - lé, Az Iz - rá - elt or -
 szá - gul föl - ve - vé, Ó lőn ne - ki - e U - ra.

2. A tenger ezt látván hátra áll, A Jordán vize visszafordul,
 Mind hátra sietének. A hegyek szökdöstek, mint a kosok,
 És a halmok, mint a juhbarányok, Magasan szökdösének.
3. Mi lelt téged, tenger, mit térsz hátra? Mi lelt téged, Jordán,
 ki úz vissza, Hogy elszaladsz ily igen? Mit szöktetek, he-
 gyek, mint báránycsordák, És ti, halmok, mint a kis juhocskák,
 Mért szöktök ilyen fennen?
4. Az Úrnak haragos színe előtt, Jákób Istene haragja előtt
 Mind e föld megrettenjen! Ki a kősziklát tóvízzé teszi, For-
 rásnak útját kőben repesztí Hatalmas erejében.

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: (1539) Loys Bourgeois, Genf, 1542. [RÉ 114].

749 115. zsoltár – Istené a dicsőség, ne bálványokban bízzatok!

Antifóna: Diurnale 188. oldal/tonus peregrinus

1. Ne nekünk, ó, Uram, ne nekünk, * hanem a te nevednek szerezz dicsőséget
2. kegyelmedért és hűségédért! * A pogányok ne mondhas-sák: Hol van hát az ő Istenük?
3. Mert a mi Istenünk a mennyben van, * és amit akar, azt mind megcselekszi.
 - [4.] A bálványok ezüstből és aranyból készülnek, * mind csak emberi kéz csinál^lmánya.
 - [5.] Van szájuk, de mégsem szólnak, * van szemük, de mégsem lát^lnak.
 - [6.] Van fülük, de mégsem hallanak, * van orruk, de mégsem szagol^lnak.
 - [7.] Kezük van, de nem tapintanak, + lábuk, de mégsem jár^lnak, * és nem jön ki hang a tor^lkukon.
 - [8.] Hozzájuk hasonlók lesznek majd készítőik * és mind-azok, kik ilyenekben bí^lznak.
 - [9.] Izráel, te az Úrban bízzál! * Segítséged és pajzsod ő.
 - [10.] Áron háza, az Úrban bízzál! * Segítséged és pajzsod ő.
11. Akik féltetek az Urat, az Úrban bízzatok! * Segítségetek és pajzsotok ő.

12. Gondol ránk az Úr, meg fog áldani, * Izráel és Áron házáat megáldja.
13. Megáldja azokat, akik félik az Urat, * megáldja a kicsinyeket és a nagyokat.
[14.] Gyarapítson meg titeket az Úr, * titeket és gyermekeiteket!
15. Áldjon meg titeket az Úr, * ő, aki az eget és a földet alkotta!
[16.] Az egek az Úrnak egei, * de a földet ő az embereknek adta.
[17.] Nem a halottak dicsérik az Urat, * nem azok, akik a csend honába tértek:
[18.] Hanem mi, az élők áldjuk az Urat * most és mindörökké. Halleluja!

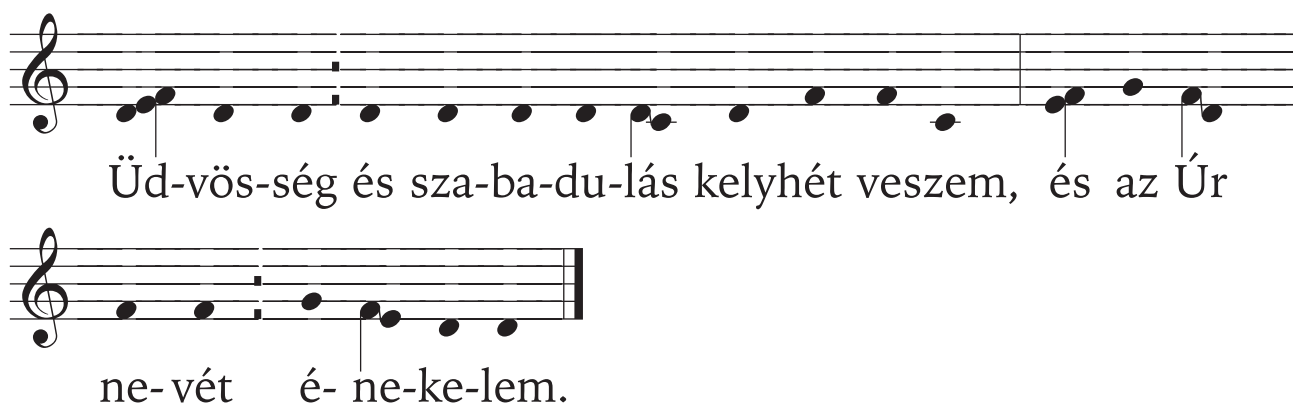
Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

116. zsoltár (1–4.6–9.12–13.15–17) – A hála éneke

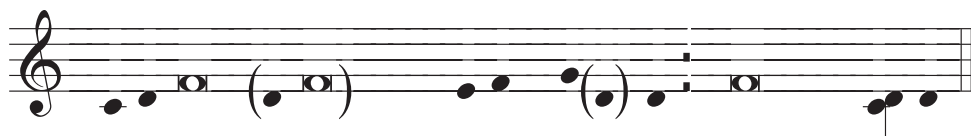
750

Antifóna: APT. 2031 fordítása/2t

Üd-vös-ség és sza-ba-du-lás kelyhét veszem, és az Úr
ne-vét é-ne-ke-lem.

A zsoltártónus és a zsoltár szövege a következő oldalon található.

1. Szeretem en az Urat, * mert meghallgatja könyörgésem szavát.
 - [2.] Felém fordította fülét, * ezért őt hívom segítségül, amíg csak elek.
 - [3.] Körülfontak a halál kötelei, + a sírtól rettegek, * nyomorúságba és ínségbe jutottam.
 - [4.] De az Úr nevét hívom segítségül: * Ó, Uram, mentsd meg életemet!
5. Megőrzi az Úr az alázatot, * elesett vagyok, de ő megsegít.
6. Nyugodj meg, ó, én lelkem, * mert jól bánt veled az Úr!
7. Megmentettél engem a haláltól, + szemem a könnyhullástól, * lábam az elbukástól.
8. Ezért az Úr színe előtt járhatok * az élőknek földjén.
9. Mivel fizessek az Úrnak a sok jóért, * amiket tett énvelem?
10. A szabadulásért a hálaadás kelyhét emelem, * és az Úr nevét hirdetem.
 - [11.] Drágának tekinti az Úr * az ő híveinek halálát.
 - [12.] Ó, Uram, a szolgáló vagyok, + a te szolgálód fia, * levitted rólam a bilincset.
 - [13.] Hálával áldozok tenéked, * és az Úr nevét hirdetem.

Dicsőség az Atyának es a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

118. zsoltár (1.6.14–27a.28–29) – Ez az a nap, melyet az Úr rendelt

Antifóna: APt. 6008/6t

Ez az a nap, mit az Úr szer-zett né - künk.

Virágvasárnapi antifóna: APt. 7063/7t

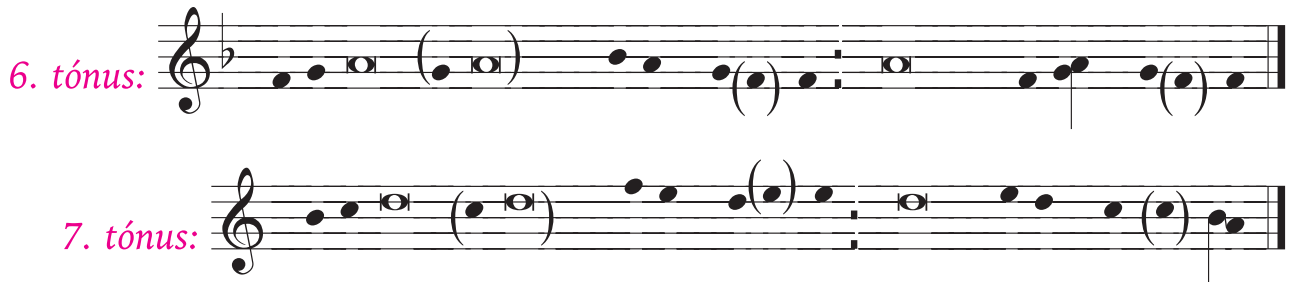
Hozsánna Dávid Fi- á-nak! Örökre ál- dott, ki eljött az Úr

nevében, Iz-rá-el Ki-rá- lya, Hozsán-na a magasságban!

1. Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalma örök- kévaló.
2. Velem van az Úr, nem félek, * ember mit árthat nékem?
[3.] Erőm és énekem az Úr, * megszabadított engem.
[4.] Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban: *
Az Úr jobbja hatalmasan cselekedett.
5. Fölemelte jobbját az Úr, * az Úr jobbja hatalmasan cselekedett.
6. Nem halok meg, hanem élek, * és hirdetem az Úrnak tetteit.
7. Keményen megfeddett engem az Úr, * de nem adott át a ha- lálnak.

- [8.] Nyissátok meg nékem az igazságnak kapuit, * hogy bemenne azokon hálát adjak az Úrnak.
- [9.] Ez az Úrnak kapuja: * az igazak mennek be rajta.
- [10.] Hálát adok neked, mert meghallgattál, * és szabadságom lettél.
11. A kő, melyet az építők megvetettek, * az lett a sarokkő.
12. Az Úrtól lett ez, * csodálatos a mi szemünk előtt.
13. Ez az a nap, melyet az Úr szerzett nekünk, * vigadozzunk és örüljünk ezen!
- [14.] Hozsánna, hozsánna, + ó, Uram, segíts meg, * ó, Uram, adj jó előmenetelt!
- [15.] Áldott, aki az Úr nevében jön, * megáldunk titeket az Úrnak házából.
- [16.] Az Úr az Isten, * megvilágosít minket.
- [17.] Istenem vagy te, hálát adok neked, * Istenem vagy te, magasztallak téged.
- [18.] Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalma örökkévaló.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

119. zsoltár (1–8.18.33.81–82.92.105.116–117)

Lábam előtt mécses a te igéd

Antifóna: PGr 139/7t

Úr-is-ten, ő-riz-zük a te be-szé-de-det.

1. Boldogok, akiknek útjuk feddhetetlen, * akik az Úr törvénye szerint élnek.
2. Boldogok, akik megőrzik intelmeit, * és teljes szívvel keresik őt.
3. Nem cselekszenek álnokságot, * hanem az ő útjain járnak.
[4.] Mert te parancsoltad, Uram, * hogy utasításaid híven megőrizzük.
5. Bárcsak hűségesen járhatnék én is utadon, * rendelkezéseidet megtartva!
[6.] Akkor meg nem szégyenülnék, * ha figyelnék minden parancsolatodra.
[7.] Tiszta szívemből dicsérlek téged, * mert megtanítod igazságod törvényét.
[8.] A te parancsolataidat megőrzöm, * ne hagyj el engem soha!
[9.] Nyisd föl szememet, hadd láthassam, * mily csodálatos a te törvényed!
10. Taníts, Uram, rendeléseid céljára, * hogy megőrizzem azokat mindvégig!

11. Szabadításod után sóvárog a lelkem, * a te igédben van re-
ménységem.

[12.] Sóvárogva tekintek ígéretédre: * Mikor vigasztalsz
meg engem?

[13.] Ha nem törvényed lenne az én vigasztalásom, * nyo-
morúságomban rég elvesztem volna.

14. Lábam előtt mécses a te ígéd, * az én ösvényemnek világossága.

15. Támogass engem ígéreted szerínt, hogy éljek, * reménysé-
gemben ne hagyj szégyent vallanom!

[16.] Erősíts meg engem, hogy megszabadulljak, * és örö-
möm teljék törvényeidben!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

753 121. zsoltár – Az Úr a te őriződ

Antifóna c.f.: Az Úr házába... (Ps. 122.)/1t

Adventi és újévi antifóna: PGr 37/1t

1. Szemeimet a hegyekre emelem: * Honnan jön az én segítségem?
2. Az én segítségem az Úrtól jön, * aki teremtette a mennyet és a földet.
3. Nem engedi, hogy lábad megínogjon, * nem szunnyad el a te őriződ.
4. Bizony, el nem szunnyad * és nem alszik Izráel őrizője.
5. Az Úr a te őriződ, * az Úr a te árnyékod jobbod felől,
6. hogy a nap tüze nappal ne sértsen téged, * sem éjjel a hold meg ne ártson.
7. Az Úr megőriz téged minden gonosztól, * megőrzi a te lelkedet.
8. Megőriz az Úr jártádban-keltesben, * mostantól fogva mindörökké.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

754 121. genfi zsoltár – Isten az ő népének hű őrizője

Sze - mem a he - gyek - re ve - tem, On -
 nan fe - lül né - kem Min - den se - ge - del - mem.
 Is - ten az én re - mény - sé - gem, Ki az e -
 get for - mál - ta, És e föl - det al - kot - ta.

2. Lábad botlani nem hagyja, És aki rád vigyáz, Nem szunnya - dozik az Izráelnek vigyázója, Mert az nem aluszik el, De rájuk gondot visel.
3. Az Úr téged megőrizzen, Kezet rád terjesztvén Árnyékkal befedjen! Hogy a nap ő hévségében, Néked ne ártson éjjel A hold az ő fényével!
4. Az Úr őrizze örökké Lelkedet eséstől, Mentse meg veszély - től! Az Úr híven megőrizze A te kimenésedet És te bejövésedet!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 121].

122. zsoltár – Az Úr házának szeretete

Antifóna: PGr 140/1t

Az Úr há-zá -ba ö - röm-mel me-gyünk.

1. Örülök, mikor ezt mondják nekem: + Menjünk el az Úr há-zába! * Lábunk megáll kapuidban, ó, Jeruzsálem.
 [2.] Jeruzsálem, te szépen épült * és jól egybeszerkesztett város!
 [3.] Oda járnak a nemzetségek, * az Úr nemzetségei,
 [4.] az Izráelnek szóló parancs szerint, * hogy ott magasztalják az Úr nevét.
 [5.] Mert ott állnak a bírói székek, * Dávid házának székei.
6. Könyörögjetek Jeruzsálem békességéért! * Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!
7. Legyen békesség a te várfalaid között, * legyen boldogság a te palotáidban!
8. Testvéreimért és barátaimért kérem: * Legyen békesség tebenned!
9. Az Úrnak, a mi Istenünknek házáért is * hadd kívánhassak jót tenéked!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

756 122. genfi zsoltár – Áldáskívánás az anyaszentegyházra

Ö - rü - lők az én szí - vem - be' E kí - vá - na -
tos hírt hall - ván, Hogy mi be - me - gyünk ez - u - tán
Az Is - ten la - kó he - lyé - be, Je - ru - zsá -
lem, ka - pu - id - ban Mi lá - ba - ink - kal meg - áll - ván.
A Je - ru - zsá - lem jől meg - é - pült Sok é - kes é - pü -
le - tek - kel, Hol - ott szép pol - gá - ri rend - del
Min - den - fé - le nem - zet egy - be - gyűlt.

2. –

3. Légyen te kőfalaidban Csendesség és jó békesség, A község közt egyenesség; Jó szerencse házaiddban! Az én atyámfiaikért És ott lakó feleimért Adjon Isten jó békességet! Szent-

ségiért én e helynek, Mely szerzetett az Istennek, Minden jót kívánok tenéked!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 122].

Régi magyar zsoltárparafrázis

122. zsoltár – Örül mi szívünk

757

Ö-rül mi szí-vünk, mi-kor ezt hall-juk: a temp-lom-ba
me-gyünk, Hol Úr-is-ten-nek szent i - gé-jét hall - juk.

2. Megállunk itten, örök Úristen, a te templomodban, És tiszta szívvel dicsérünk mi téged.
3. Áldd meg, Úristen, a te népedet, kik téged szeretnek, Tartsd meg közöttünk a gyülekezetet!
4. Legyen békesség, felséges Isten, Anyaszentegyházban, Oltalmazz minket minden háborúnkban!
5. Dicséret néked, Atya Úristen, a te szent Fiaddal És Szentlélekkel, mi vigasztalónkkal.

Szöveg: a 122. zsoltár parafrázisa, Szegedi Gergely; Huszár Gál énekeskönyve 1574. Dallam: Debrecen, 1774. [RMIÉ 12, RÉ 163].

758 123. zsoltár – A nyomorúságban veszteglők esdeklése

Antifóna: PGr 136/1t

Jus-son szí-ned e - lé az én i - mád-sá-gom!

Antifóna bűnbánati időben: RáGr 128/1t

A mi bű-ne-ink, U-ram Is-ten, na-ponként kí-noz-nak

kísértve bennünket, de kérünk té-ged, U-ram, sza-ba-díts

meg min-ket a gonosztól ma és é- le-tünknek min-den

i - de - jé- ben!

1. Hozzád emelem tekintetemet, * aki a mennyekben lakozol.
2. Ahogy a szolgák szemei néznek uruknak kezére, * ahogy a szolgálólány szeme néz úrnője kezére,
3. úgy nézünk az Úrra, a mi Istenünkre, * míg nem megkönyörül rajtunk.

[4.] Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk, * mert igen elteltünk gyalázattal!

[5.] Mert igen eltelt a mi lelkünk, * hogy a gazdagok csúfolnak és a kevélyek gyaláznak.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

759 124. zsoltár – Ha nem lett volna velünk az Úr

Antifóna: HG, Spá, Ep, Rá, ÖGr/8t

Áldott Úr-is-ten, segíts meg minket, a te ne-ved-nek
 di-cső-sé-gé-ért sza-ba-díts meg min-den go-nosz-tól!

1. Hogya nem lett volna velünk az Úr * – vallja meg ezt Izráel! –,
2. ha nem lett volna velünk az Úr, * amikor ránk támadtak az emberek,
3. elevenen nyeltek volna el akkor bennünket, * úgy fellángolt haragjuk ellenünk.
4. Akkor elsodortak volna a vizek, + átcsapott volna rajtunk az áradat, * átcsaptak volna rajtunk a tajtékző vizek.
5. Legyen áldott az Úr, * mert nem adott oda martalékul fogaiknak!
6. Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarasz tőréből. * A tőr összetört, és mi megmenekültünk.
7. A mi segítségünk az Úr nevében van, * aki az eget és a föl-det alkotta.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

126. zsoltár – Visszahozta az Úr a foglyokat

Antifóna: Diurnále 160. oldal/8t

Akik könnyhullaj-tással ve-tet-tek, uj-jongva a-rassa-nak!

1. Mⁱk^or visszahozta az Úr Si^onnak fo^glyait, * olyanok vol-
tunk, mⁱnt az álmodók.
2. Akkor megtelt a szánk ne^vet^essel, * és örömkⁱáltás volt
nyel^vünkön.
3. Ezt mondták akkor magukb^an a né^pek: * Hatalmas dolgot
tett vel^uk az Úr!
4. Hatalmas dolgot tett vel^uk az Úr, * ezért ör^vendezhet^unk.
5. Fordítsd jóra sors^unkát, U^ram, * mint újraéleszted a kiszá-
radt délvid^eki p^atákat!
6. Akik könnyhullajt^assal ve^tettek, * ujjongva a^rassanak!
7. Aki sírva indul, amikor vet^omagját vⁱszⁱ, * ujjongva érke^z-
zék, ha ké^véit ho^zza!

Dicsőség az Atyának és a Fi^unak * és a Sz^entlé^leknek.

Miképpen volt kezdetben, m^ost és mⁱndenkor *

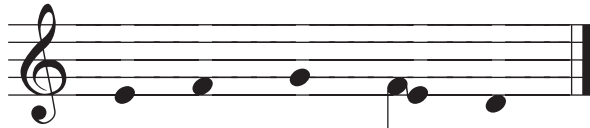
és mindörö^kkön-örö^kké, ámen.

Antifóna

761 127. zsoltár (1–5a) – Isten áldása nélkül hiába minden fáradság

Antifóna: PGr 141/1t

Ha te meg nem tar-tasz, Uram Is-ten, hi- á-ba vi-gyáznak

a mi sze - me- ink.

1. Ha az Úr nem építi a házat, * hiába fáradoznak az építők.
2. Ha az Úr nem őrzi a várost, * hiába vigyáznak rá az őrizők.
3. Hiába néktek korán kelnetek, későn feküdnötök, + fárad-
sággal szerzett kenyeret ennetek, * akit az Úr szeret, annak
álmában is ad eleget.

[4.] Bizony az Úr ajándéka a gyermek, * az anyaméh gyü-
mölcse jutalom.

[5.] Mint a nyilak a hősnek kezében, * olyanok a serdülő
fiak.

[6.] Boldog ember az, aki ilyenekkel tölti meg tegezését, *
az ilyen ember meg nem szégyenül.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

130. zsoltár – Bízom az Úrban, mert nála a kegyelem

Antifóna: PGr 142/4t

Az Úr-is-ten-nél van az ir-gal-mas-ság, és csak
 ő a mi ha - tal - mas meg-vál-tónk.

1. Mélységes mélyből kiáltok hozzád, Uram! + Uram, halld meg az én hangomat; * füled legyen figyelmes könyörgő szavamra!
2. Ha a bűnöket számon tartod, Uram, * Uram, ki állhat meg akkor előtted?
3. De nálad van a megbocsátás, * ezért félnek téged.
4. Várom az Urat, várja az én lelkem, * és bízom az ő ígére-tében.
5. Lelkem várja az Urat, + jobban, mint az őrök a reggelt, * mint az őrök a reggelt.
6. Bízál, Izráel, az Úrban, + mert az Úrnál van a kegyelem, * bőséges nála a szabadítás.
7. Meg is szabadítja ő Izráelt, * megváltja minden bűnéből.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

763 130. genfi zsoltár

A mélységből kiáltok, Uram! (Hatodik bűnbánati zsoltár)

Te - hoz - zád tel - jes szív - ből Ki - ál - tok
szün - te - len: E si - ral - mas mély - ség - ből
Hall - gass meg, Úr - is - ten! Nyisd meg te fü - le -
i - det, Mi - dőn té - ged hív - lak, Te - kintsd meg
én ü - gye - met, Mert ré - gen ó - hajt - lak.

2. Ha, Uram, bűnünk szerint Minket büntetnél meg: Uram, e világ szerint Ki állhatna úgy meg? De a te irgalmad nagy A téged félőkön, És te engedelmes vagy, Hogy dicsérjen minden.
3. Énnékem reménységem Vagyon csak Istenben, És bízok az én szívem Ő szent igéjében. Én lelkem erős hittel Az Urat óhajtja, Mint a virrasztó éjjel A virradatát várja.

4. Izráel, az Istenben Vesd reménységedet, Mert szent irgalma bőven Nagy messze kiterjedt. Megsegít ő mindenben, Hívein könyörül, Az Izráelt kegyesen Kimentti bűnébül.

Szöveg: Clément Marot, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam:(1539) Loys Bourgeois, Genf, 1542. [RÉ 130].

131. zsoltár – Alázatos ember éneke

764

Antifóna: A Pt. 4024/tonus irregularis

Bíz-zál, Iz - rá - el, te U - rad- ban!

1. Uram, nem fuvalkodik fel a szívem, * nem kevély az én tekintetem.
2. Nem törekszem arra, ami tul nagy, * és ami elérhetetlen lenne nekem.
3. Inkább csitítom és elcsendesítem lelkem, * mint ölében gyermekét az édesanya.
4. Mint a gyermek, olyan most a lelkem. * Bízzál, Izráel, az Úrban most és mindörökké!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkör *
és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

765 133. genfi zsoltár – A testvéri egyetértés áldása

Í - mé, mily jó és mily nagy gyö-nyö-rű - ség
 Az a - tyá - fi - ak közt az e - gye-nes - ség, Ha
 bé - ké - vel e-gyütt lak - nak, Mint a bal-zsam -
 o - laj, ők o - lya-nok! Meg - áld - ja az Úr
 az i - lye-ne-ke-t, Né - kik ád hosz-szú é - le - tet.

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 133].

134. zsoltár – Úrnak szolgái

Antifóna: PGr 14/1t

Téged egynek lényegben és háromnak személyben i- gaz
hit-tel vallunk minden-ko-ron, fel-sé - ges Úr - is- ten.

1. Áldjátok az Urat, mindnyájan, + ti, akik az Úr szolgái vagy-
tok, * akik virrasztotok az Úr házában.
2. Emeljétek fel kezeteket szentélyében, * és áldjátok az Urat!
3. Áldjon meg téged Sionról az Úr, * aki az eget és a földet
alkotta!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

135. genfi zsoltár – Az egy igaz Isten dicsérete

Áld - já - tok az Úr ne - vét, A - kik ne - ki
 szol - gál - tok, Ma - gasz - tal - já - tok ó - tet,
 Kik hív szol - gá - i vagy - tok, Kik ál - lo - tok
 há - zá - ban, És jár - tok tor - ná - ci - ban!

2. Dicsérjétek, mert jó ő, Áldjátok ő szent nevét, Mert ő igen jókedvű! Jákóbot, mint ő népét, Izráelt elválasztá, Örökévé foglalá.
3. Mert tudom, hogy ez Isten Erősb más isteneknél, Hatalma nagy mindenben; Isteni beszédével Amit akar az égen, Megtészi földön, vízen.
4. Ki e világ végéig Támaszt terhes felhőket, Villámokat küld felül, Midőn bocsát esőket; Szeleit rejtekükből, Kiküldi erejéből.
- 5–7. –
8. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.

[9.] A pogányok bálványi Ezüstből és aranyból Kézzel szoktak öntetni, Csak semmik, bár nézd meg jól. Szájukkal ők nem szólnak, Ő szemükkel nem látnak.

[10.] Nem hallanak fülükkel, Az ő szájuk nem lehel. Hozzájuk mind hasonlók Az ily képet formálók, Kiknek ő reménységek Efféle bálványképek.

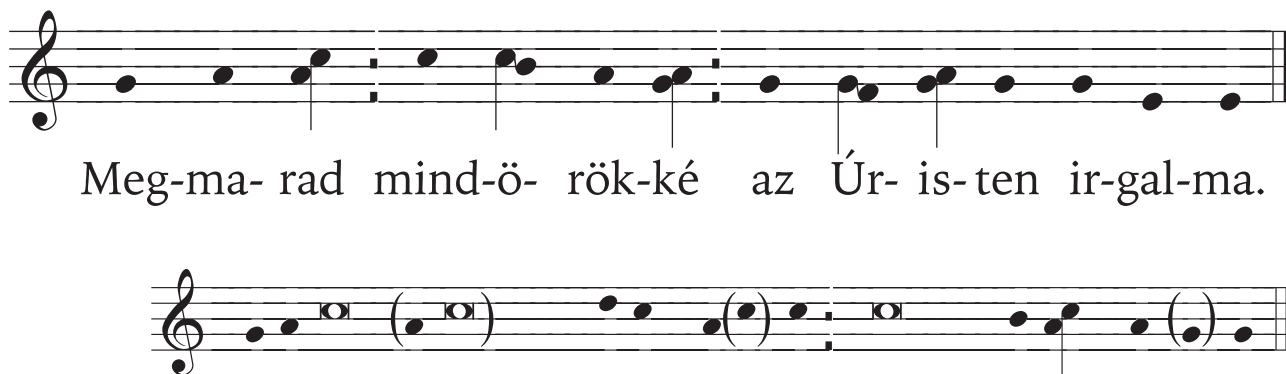
11. –

12. Kik az Urat féltitek, Szent nevét dicséritek! A Sionról áldjátok És őt magasztaljátok Az ő lakóhelyében, A szent Jeruzsálemben!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Loys Bourgeois, Genf, 1551. [RÉ 135].

768 136. zsoltár (1–9.11.16–17.21.23–26) – Örökkévaló az ő irgalma

Antifóna: APt. 3003/3t

1. Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [2.] Adjatok hálát az istenek Istenének, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [3.] Adjatok hálát az urak Urának, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
4. Egyedül ő cselekszik csodákat, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [5.] Bölcsen alkotta meg az eget, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [6.] A földet a víz fölé terítette, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
7. Megalkotta a nagy égitesteket, * mert az ő irgalma örök-kévaló,
8. a napot, hogy uralkodjék nappal, * mert az ő irgalma örök-kévaló,
9. a holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [10.] Kihozta Egyiptomból Izráelt, * mert az ő irgalma örök-kévaló.
 [11.] Átvezette népét a pusztán, * mert az ő irgalma örök-kévaló.

- [12.] Nagy királyokat vert meg csatában, * mert az ő irgalma örökkévaló.
- [13.] Népenek adta országukat örökségül, * mert az ő irgalma örökkévaló.
- [14.] Gondolt ránk megalázottságunkban, * mert az ő irgalma örökkévaló,
- [15.] és megszabadított minket ellenségeinktől, * mert az ő irgalma örökkévaló.
16. Ő ad eledelt minden élőlénynek, * mert az ő irgalma örökkévaló.
17. Adjatok hálát a menny Istenének, * mert az ő irgalma örökkévaló.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

769 137. zsoltár (1–6) – Babilon folyóvizei mellett

Antifóna: APt. 8012 alapján/8tHimnuszt zeng-je-tek né-künk Si-onnak é - ne-ke- i-ből!

1. Mikor Babilonnak folyóvizei mellett ültünk, + sírtunk, ha Sionra emlékeztünk, * és a fűzfákra akasztottuk hárfáinkat.
2. Mert akik elhurcoltak minket, * énekszót követeltek tőlünk.
3. És akik sanyargattak minket, + örömeneket követeltek: * „Énekeljetek nekünk a Sion énekeiből!”
4. Hogyan énekelhetnénk az Úrnak énekét * itt, az idegen földön?
5. Ha megfeledkezem rólad, Jeruzsálem, * benuljon meg a jobb kezem!
6. Ragadjon nyelvem az ínyemhez, + hogyha nem emlékezem reád, * hogyha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb örömömnek!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

138. zsoltár (1–3.5–8) – Hálaének

770

Antifóna: PGr 143/5t

Angya-lok-nak szí-ne e- lőtt é- nek- lek né- ked, Úr- is- ten.

Antifóna a vízkereshti időben: APt. 6029 alapján/6t

A nagy Ki-rálynak je- le ez, al- le- lu- ja, in- dul- junk őt
ke- res- ni, al - le - lu- ja, al- le - lu- ja.

1. Magasztallak téged, Uram, teljes szívemből, * az angyalok színe előtt is csak rólad énekelek.

[2.] Leborulok szent templomodban, + áldom neved kegyelmedért és hűségedért, * mert mindennél magasztosabbá tetted neved és beszéded.

3. Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, * bátorítottál, és lelkembe erőt öntöttél.

[4.] Énekelni fogok immár az Úr útjairól, * mert oly nagy az Úr dicsősége.

[5.] Bár fenséges az Úr, a megalázottat meglátja, * és a fennhéjázót is messziről megismeri.

6. Ha szorult helyzetben vagyok is, * te megtartod az életemet.
 7. Ellenségeim haragja ellen kinyúíjtod kezedet, * és jobboddal megsegítesz engem.
 8. Az Úr elvégzi, amit énbennem kezdett. + Uram, a te irgalmad örökkéváló, * ne hagyd el kezedenek alkotásait!

Dicsőség az Atyának es a Fiúnak * és a Szentléleknek.
 Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
 és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

138. genfi zsoltár – Isten az én szabadítóm

Di - csér té - ged tel - jes szí - vem, Én Is - te - nem,
Di - csér - lek is - te - nek fe - lett Én té - ge - det,

Hir - de - tem ne - ved. És a te szentegyhá - zad - ban
Mert azt ér - dem - led.

I - mád - koz - ván Neved tisz - te - lem, Ál - dá - sod - ra én
kész va - gyok, Há - lát a - dok Ne - ked, Is - te - nem.

2. Öregbül nagy dicsőséged, Mert megtészed, Amit megmondasz.
Ha könyörgök ínségemben, Engem menten Megszabadítasz.
Téged minden földön lakók, Nagy királyok, Uram, dicsérnek,
Mert szent igéd tiszta voltát, Igazságát Eszükbe vették.
3. Ez Urat, ki felségesen Csudát teszen, Felmagasztalják.
Mondván: nagy ő dicsősége És ereje, Őt azért áldják. Mert
noha ül nagy magasan, De lát nyilván Alattvalókat; Magas
dolgokat is könnyen Lát élesen, Mind fent, mind alant.
4. Mindennemű sükségemben, Ínségemben Megerősítesz, Lát -
tukra ellenségimnek, Kik gyűlölnék, Engem megmentesz.
Amit az Úr egyszer végez, Az jó véghez Megyen mindenütt.
Jókedved megáll: ne hagyd el, Sőt végezd el Kezed munkáit!

Szöveg: Cl. Marot, magyarul: Szenci Molnár A. Dallam: L. Bourgeois, Genf, 1547. [RÉ 138].

772 139. zsoltár (1–6.7–14.15–18.23–24) – Uram, te mindent tudsz

Antifóna c.f.: Angyaloknak... (Ps. 138.)/5t

Csodá-la-tos szemem e-lőtt a te tu-dá-sod, Úr-is-ten.

1. Uram, te megvizsgálsz és ismersz engem, * tudod, ha le-
ülök vagy ha fölállok.

[2.] Messziről is észreveszed szándékomat, * szemmel
tartod járásomat és pihenésemet.

[3.] Gondod van minden utamra, * még nyelvemen sincs
a szó, te már pontosan tudod, Uram.

4. Minden oldalról körülfogtál, * kezedet rajtam tartod.

5. Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, * bizony, fel sem
foghatom.

[Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.]

[Antifóna]

6. Hová menjek a te lelked elől? * Orcád előtt hova fussak?

7. Ha a mennybe szállnék is, ott vagy, * ha a holtak közt vet-
nék ágyat, te ott is jelen vagy.

[8.] Ha a hajnal szárnyaira kelnék, * vagy a tenger túlsó
partján laknék,

[9.] kezed ott is elérne, * jobbod megragadna engem.

[10.] Ha azt gondolnám, + hogy elrejt engem a sötétség, *
és éjszakává lesz körülöttem a világosság:

[11.] a sötétség nem lenne elég sötét neked, + az éj világos lenne, mint a nappal, * a sötétség pedig olyan, mint a világosság.

[12.] Bizony te alkottad veséimet, * te formáltál anyám méhében.

[13.] Magasztallak, mert csodásan alkottál, + tetteid csodálatosak, * jól tudja ezt az én lelkem.

[Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek. Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-örökké, ámen.]

[Antifóna]

14. Csontjaim nem voltak rejtve előtted, + amikor titkon formálódtam, * mintha csak a föld mélyén alakultam volna.

15. Alaktalan testemet már látták szemeid, * könyvedben minden meg volt írva.

[16.] A napok is, amelyeket nekem szántál, * bár még egy sem telt el belőlük.

[17.] Mily drágák nekem a te szándékaid, Istenem, * mily hatalmas azoknak száma!

[18.] Számlálgatok, de több a homokszemeknél, * és reggelre kelve is csak nálad vagyok.

19. Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! * Próbálj meg, lásd meg, mit gondolok!

20. Nézd meg, nem járok-e téves úton, * és te vezess az örökévalóság útján!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

773 141. genfi zsoltár – Esti könyörgés megszentelődésért

Te - hoz - zád ki - ál - tok, Úr - is - ten,
 Si - ess én - hoz - zám, ne kés - sél,
 Mert té - ged ó - hajt - lak szív - vel,
 A - zért hall - gass meg ke - gyel - me - sen!

2. Könyörgésem elődbe menjen, Mint jó illat füstölgése, Kezeim felemelése Estvéli áldozatul légyen!
3. Őrizettel tartsd meg én szájam, Amely gondot tartson arra; Závárt szerezz ajakimra, Hogy tőlük ne légyen nyavalyám!
4. Ne bocsássad szívem gonoszra, Hogy a hamisan élőkkal Soha ne ereszkedjem el Az ő nyájas kívánságokra!
5. A hív ember megfeddjen engem, És feddése kedves légyen, Mint balzsamolaj fejemen; Még verése sem árt énnékem!
6. Mert én elhiszem s mondom nyilván, Hogy még a hitetlenekért, Imádkozom mentségekért, Nyavalyájukon szána - kozván.
- 7.–8. –

9. Szemeim reád néznek, Uram, Reménységem vagyon bened, Lelkemet hát el ne vessed, Mert te vagy minden bizodalمام!

Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 141].

143. zsoltár (1–11) – Ima szorongatott helyzetben

774

Antifóna cf.: Diurnále 88. oldal/2t

A te Szent-lel-ked ve-zes-sen he-lyes ú - ton!

Adventi antifóna: APT. 2034 fordítása/2t

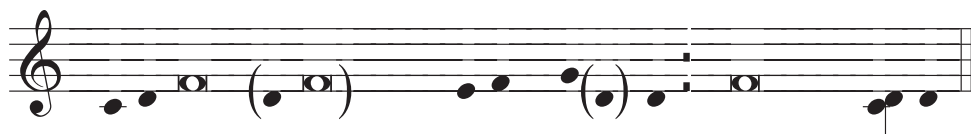
Bíz-za-tok ki-tar-tó-an, és meg-lát-já-tok ma-ga-to-kon

az Úr - is - ten se-gít - sé - gét.

1. Uram, hallgasd meg imádságomat, + figyelmezz könyörgésemre! * Hallgass meg, mert te hű vagy és igaz!
2. Ne szállj perbe szolgáddal, * hiszen egy élő sem igaz előtted!
3. Íme, ellenség üldöz engem, + földre tiporja éltemet, * sötétségbe taszít, mint a régen meghaltakat.

- [4.] Lelkem elcsüggedt enbennem, * szívem is megdermedt bensőmben.
- [5.] Megemlékezem a régi időkről, + végiggondolom minden tettedet, * elmélkedem kezed alkotásain.
- [6.] Imádkozva nyújtom feléd kezemet, * lelkem, mint szomjú föld, eped utánad.
7. Siess, Uram, hallgass meg engem, * mert odavan az én lelkem.
8. Ne rejtsed el orcádat előlem, * mert olyan leszek, mint a sírba szállók!
9. Hadd halljam meg minden reggel, hogy hűséges vagy, * hiszen tebenned bízom!
- [10.] Mutasd meg nékem az utat, amelyen járjak, * mert hozzád vágyódik az én lelkem.
- [11.] Ments meg ellenségeimtől, Uram, * nálad keresek oltalmat!
12. Taníts engem akaratod tennem, mert te vagy Istenem! * A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!
- [13.] Eleveníts meg, Uram, nevedért, * hozz ki a nyomorúságból igazságodért!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

145. zsoltár (1–4.6.8.13–16.18–19.21)

Kegyelmes és irgalmas az Úr

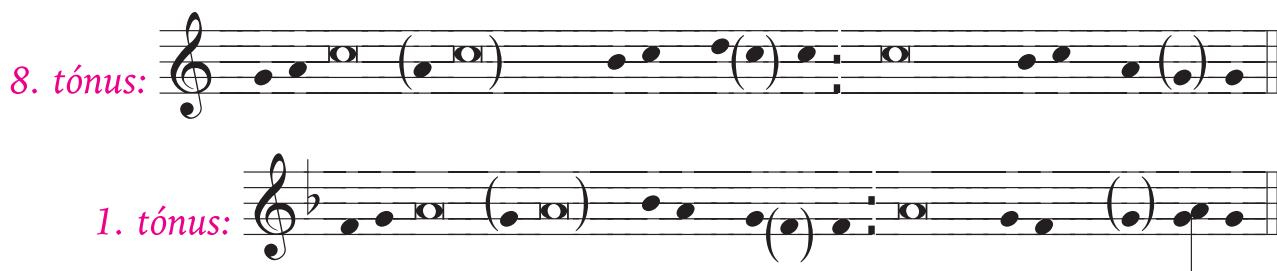
Antifóna: Diurnále 249. oldal/8t

A te or-szá-god, Is - ten, ö- rök- ké- va- ló or-szág.

Antifóna a húsvéti időben: EpGr alapján/1t

Min-de-nek-nek sze-me- i te-ben-ned bíz-nak, Úr- is-ten.

1. Magasztallak téged, Istenem, Királyom, * áldom nevedet örökkön-örökké.
 - [2.] Minden napon áldalak téged, * dicsérem nevedet örökkön-örökké.
 - [3.] Nagy az Úr, és dicséretre méltó, * az ő nagysága felfoghatatlan.
 - [4.] Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, * és hatalmas tetteidet hirdetik.
 - [5.] Elmondják, mily félelmetes hatalmad, * én is felsorolom nagy tetteid.
 - [6.] Könyörülő és irgalmas az Úr, + késedelmes a haragra, * szeretete pedig végtelen.
7. Országod, Uram, örökkévaló ország, * uralmad nemzedékről nemzedékre megmarad.

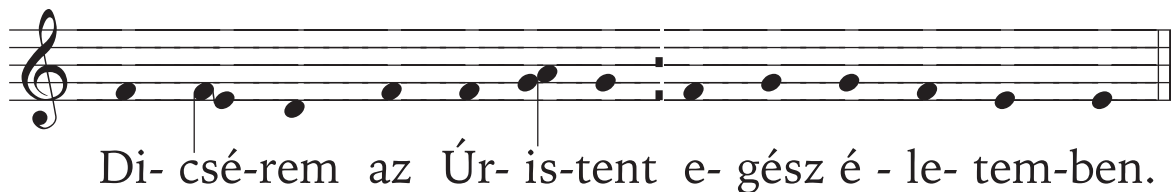
8. Támogat az Úr minden elesettet, * és fölegyenesít minden görnyedőt.
9. Mindenek szemei tereád néznek, Uram, * mert te adsz nekik eledelt alkalmas időben.
[10.] Megnyitod a te kezedet, * és betöltesz minden élőt a te áldásoddal.
11. Közel van az Úr mindenkihez, aki hozzá kiált, * mindenkihez, aki igazán hívja őt.
12. Teljesíti az őt félők kívánságát, * meghallja könyörgésüket, és megsegíti őket.
[13.] Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, * szent nevét áldja mindenki örökkön-örökké!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

776 146. zsoltár (1–2.5–7.9–10) – Az Úr megtartja hűségét örökké

Antifóna: EpGr alapján (PGr 145)/4t

Antifóna húsvéti időben: PGr 95/4t

A jó pász-tor az ő é - le - tét ad - ja az ő ju - ha -
i - ért, al - le - lu - ja.

1. Halleluja! Halleluja! * Dicsérd, én lelkem, az Urat!
2. Dicsérem az Urat, amíg elek, * zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak vagyok.
3. Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, * és Istenében, az Úrban van reménysége,
4. aki teremtette a mennyet és a földet, + a tengert és ami csak bennük van. * Ő meg is tart hűségesen mindenkor.
5. Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, * kenyeret ad az éhezőknek.
6. Az Úr őrzi a jövevényeket, + megtartja az árvát és az özvegyet, * a gonoszok útját pedig elfordítja.
7. Mindörökké uralkodik az Úr, a te Istened, ó, Sion, * nemzedékről nemzedékre. Halleluja!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, amen.

Antifóna

146. genfi zsoltár – Ne bizakodjunk emberekben!

Áld - jad, én lelkem, az U - rat, Hir - des - sed di - csé - re - tét!

Az Is - ten - nek a - dok há - lát,

Va - la - míg en - gem él - tet, Én az Úr - nak

é - nek - lek Mind - ad - dig, míg - len é - lek.

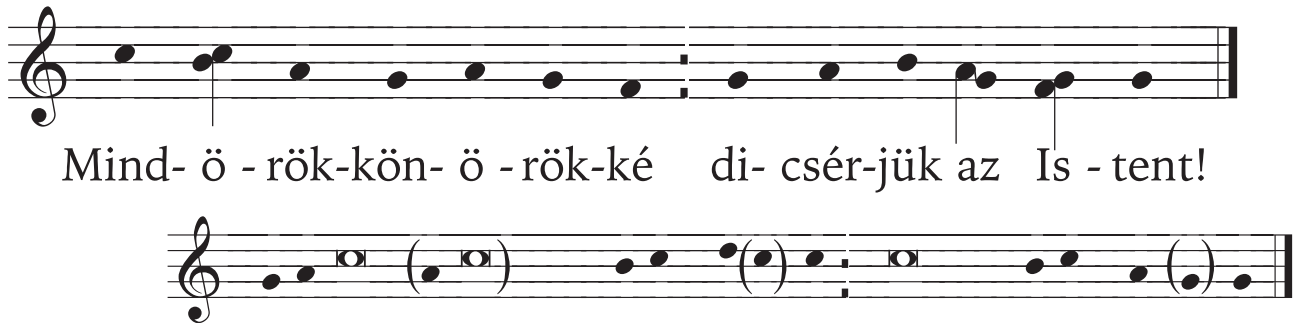
2. Ne légyen bizodalmatok Földi fejedelmekben, Egy emberben se bízzatok, Kiben segítség nincsen! Mihelyt lelke kimegyen, Menten hamuvá lészen.
3. Minden dolga és szándéka Elvész azon nap vele. Boldog, akinek oltalma A Jákóbnak Istene; Akinek mindenekben Reménysége az Isten.
4. Ki a mennyet és a földet És a tengert teremté, És ezekben mindeneket Nagy hatalmával szerze. Igazsága, hűsége Megmarad mindörökre.
5. Akik méltatlan szenvednek, Megmenti a jó Isten, A nyomorult éhezőknek Ő ád eledelt bőven, A foglyokat kihozza, Rabságból kioldozza.

- [6.] És a világtalanoknak Megnyitja ő szemöket; Akik dúlőfélben vannak, Meggyámolítja őket, Mert az igazat híven Szereti az Úristen.
- [7.] Veszedelmében megmenti A nyavalyás jövevényt; Az árvákat megsegíti, Rájuk kegyesen tekint; A sérelmes özvegyek Tőle megenyhíttetnek.
- [8.] A hitleneket megrontja, Ösvényüket elvesztve, De megáll az ő országa Most és minden időbe'. Ó, Sion, a te Urad Mindörökké megmarad!

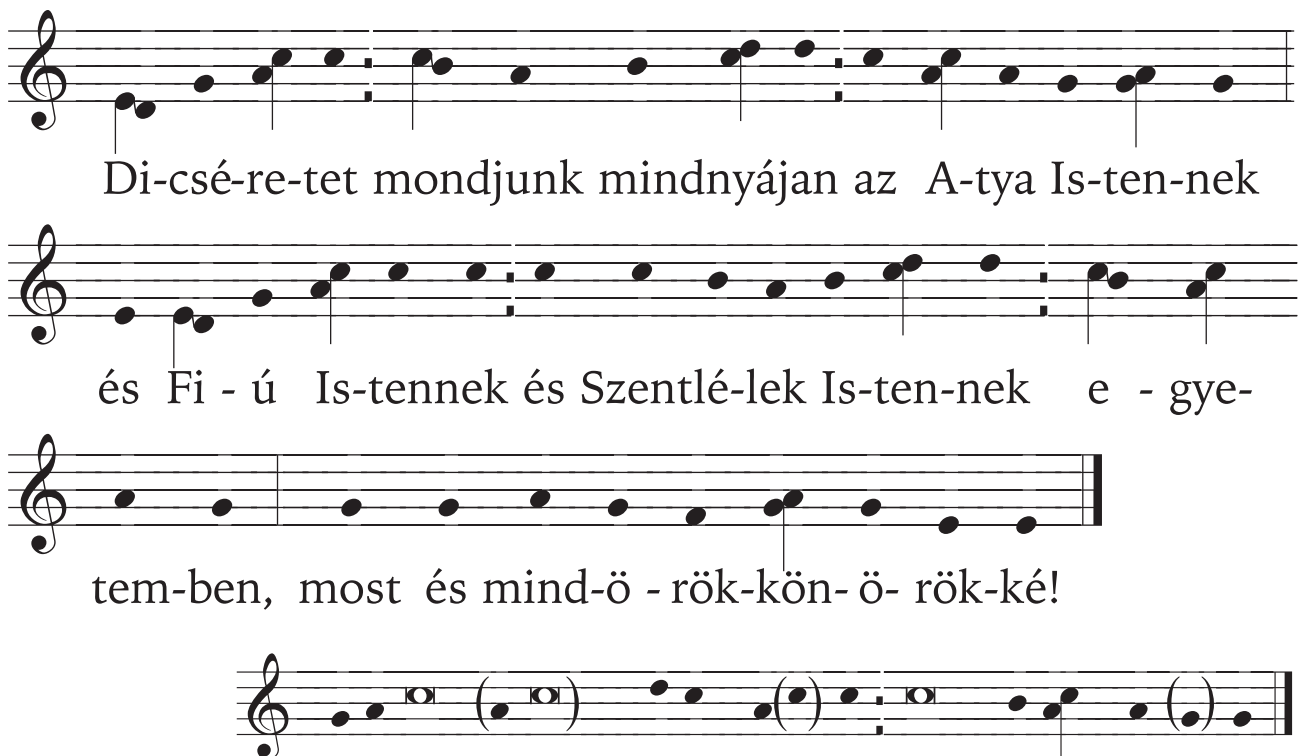
Szöveg: Théodore de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 146].

778 148. zsoltár – A mindenség magasztalja az Urat

Antifóna: PGr 144/8t

Mind- ö - rök-kön- ö - rök-ké di- csér-jük az Is - tent!

Antifóna Szentháromság ünnepén: HG, Rá, Spá, ÖGr alapján/3t

Di-csé-re-tet mondjunk mindnyájan az A-tya Is-ten-nek
és Fi - ú Is-tennek és Szentlé-lek Is-ten-nek e - gyetem-ben, most és mind-ö - rök-kön-ö- rök-ké!

1. Halleluja! + Dicsérjétek az Urat, ti mennyben lakók, * dicsérjétek őt a magasságban!
2. Dicsérjétek őt, ti angyalai mindnyájan, * dicsérje őt minden serege!
[3.] Dicsérje őt a nap és a hold, * dicsérje őt minden fényes csillag!
- [4.] Dicsérjék őt az egek egei, * még azok a vizek is, melyek az ég fölött vannak!

[5.] Dicsérjék az Úrnak nevét, * mert ő parancsolt, és azok létrejöttek.

[6.] Mindörökre helyükre állította őket, * rendet szabott, melytől soha el nem térnek.

[Antifóna]

7. Dicsérjétek az Urat, ti földön lakók, * ti tengeri szörnyek és az egész óceán!

8. Tűz és jégeső, hó és köd is * és az ő parancsát teljesítő szélvihar.

[9.] Ti hegyek és halmok mindnyájan, * gyümölcsfák és minden cédrusok,

[10.] vadak és egyéb állatok, * csúszómászók és szárnyaló madarak.

[11.] Ti földi királyok és minden népek, * fejedelmek és a földnek bírái.

12. Ti ifjak a leányokkal, * öregek a fiatalokkal együtt.

13. Dicsérjétek az Úr nevét! + Mert csak az ő neve magasztos, * fensége a föld és az ég fölé emelkedik.

14. Megnöveli népe hatalmát, + dicsővé teszi minden hívét, * Izráel fiait, a hozzá közelállókat. Halleluja!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.

Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *

és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

779 150. zsoltár – Minden lélek dicsérje az Urat!

Antifóna: Ep, Rá, Spá, ÖGr alapján/6t

Di- csér- jé - tek, ke- resz- tyé- nek, az Úr - is- tent!

1. Halleluja! + Dicsérjétek Istent az ő szentélyében, * dicsérjétek a hatalmas égboltozaton!
2. Dicsérjétek őt csodatetteiért, * dicsérjétek nagyságához méltóan!
3. Dicsérjétek kürtzengéssel, * dicsérjétek lanttal és hárfával!
4. Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, * dicsérjétek hegedűvel és fuvolával!
5. Dicsérjétek csilingelő cimbalommal, * dicsérjétek zúgva zengő cintányérral!
6. Minden lélek dicsérje az Urat! * Halleluja! Halleluja!

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak * és a Szentléleknek.
Miképpen volt kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön-örökké, ámen.

Antifóna

150. genfi zsoltár – Minden lélek dicsérje az Urat!

Di - csér - jé - tek az U - rat!
 Áld - já - tok ő szent vol - tát!

Di - csér - jé - tek mennyek-ben, Hol or - szá-gol
 ke - gye - sen Az ő nagy di - cső - sé - gé - be'!

Di - csér - jé - tek ha - tal - mát,
 Mely - ből di - cső nagy vol - tát

Min - den ve - he - ti e - szé - be!

2. Dicsérjétek őt kürtben, Ékes éneklésekben; Hegedűkben, lantokban És hangos citerákban Az Úrnak zengedeztetek! Sípokban, orgonákban És más szép muzsikákban Örvendjétek az Istennek!
3. Az Urat cimbalmokban És egyéb szerszámokban Mindnyájan dicsérjétek, Citerát pengessetek Az Úr szent nevét dicsérvén! Minden lelkes állatok Istent magasztaljátok: Dicsőség Istennek! Ámen.

Szöveg: Th. de Bèze, magyarul: Szenci Molnár Albert. Dallam: Genf, 1562. [RÉ 150].

Idegen nyelvű zsoltárok

781 103. zsoltár – Áldjad, én lelkem

Idegen nyelvű testvérekkel találkozáskor az éneklés, az istendicséret közösséget teremt. Ezért közöljük itt az énekeskönyv 57. énekét – a 103. zsoltár verses változatát – három világnyelven is.

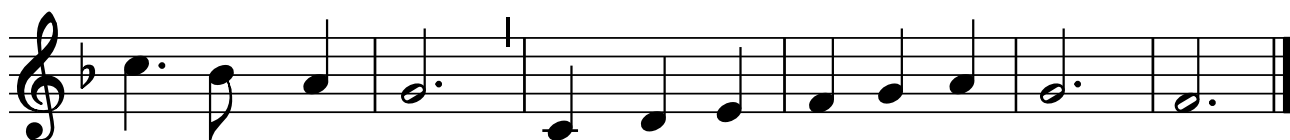
1. Lo - be den Her - ren, den mäch-ti - gen Kö - nig der
 1. Praise to the Lord! the al - migh - ty, the King of cre -
 1. Peu - ples, cri - ez de joie et bon - dis - sez d'al - lé -

Eh - ren! Mei - ne ge - lie - be - te See - le, das
 a - tion! O my soul, praise him, for he is thy
 gres - se: Le Père en - voie son Fils ma - ni - fes -

ist mein Be - geh - ren. Kom - met zu Hauf! Psal - ter und
 health and sal - va - tion! All ye who hear, Now to his
 ter sa ten - dres - se; Ou - vrons les yeux: Il est l'i -

Har - fe, wacht auf! Las - set den Lob - ge - sang hö - ren!
 tem - ple draw near, Serve him in glad a - do - ra - tion!
 ma - ge de Dieu! Pour que cha - cun le con - nais - se!

2. Lobe den Herren, der alles so herrlich regieret, Der dich auf Adellers Fittichen sicher geführet, Der dich erhält, Wie es dir selber gefällt. Hast du nicht dieses verspüret?

3. Lobe den Herren, der deinen Stand sichtbar geseget, Der aus dem Himmel mit Strömen der Liebe gereget. Denke daran, Was der Allmächtige kann, Der dir mit Liebe begegnet!

4. Lobe den Herren, was in mir ist lobe den Namen. Lob ihn mit allen, die seine Verheissung bekamen. Er ist dein Licht; Seele, vergiss es ja nicht. Lob ihn in Ewigkeit! Amen!

Joachim Neander 1650–1680

2. Praise to the Lord! Who o'er all things so wondrously reigneth, Shielding thee gently from harm and from fainting sustaineth; Hast thou not seen How thy desires have been Granted in what He ordaineth?

3. Praise to the Lord! Who doth prosper thy work and defend thee, Surely his goodness and mercy here daily attend thee; Ponder anew What the Almighty can do, If with His love He befriend thee!

4. Praise to the Lord! Oh let all that is in me adore Him! All that hath life and breath come now with praises before Him! Let the Amen Sound from His people again, Gladly for aye we adore Him.

C. Winkworth 1858

A francia szöveg folytatása a következő oldalon található.
La suite du texte se trouve á la page suivante.

2. Loué soit notre Dieu, Source et Parole fécondes; Ses mains ont tout créé pour que nos ceurs lui répondent; Par Jésus Christ Il donne l'être et la vie Pour que sa Vie surabonde.

3. Loué soit notre Dieu, dont la splendeur se révèle Quand nous buvons le vin pour une terre nouvelle; En Jésus – Christ Le Monde passe aujourd'hui Vers une gloire éternelle.

4. Peuples, battez des mains et proclamez votre fête: Le Père accueille en lui ceux que son Verbe rachète; Par l'Esprit Saint en qui vous n'êtes plus qu'un, Que votre joie soit parfaite!

Yayasan Musik Gerejani 1973

117. zsoltár – Dicsérjétek az Urat

A legrövidebb zsoltár minden népet Isten imádatára szólít. A nemzetek sokszínűségét képviseli itt a 117. zsoltár tizenhét különböző fordításban.

Magyar – 117. zsoltár

¹Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok; magasztalják őt mind a népek! ²Mert nagy az ő kegyelmessége mihozzánk, és az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat!

(Károli)

Héber – תהלים 117

¹ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹת
² כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וְאֱמֶת־יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּ־יְהוָה

(Biblia Hebraica Stuttgartensia)

Angol – Psalm 117

¹O praise the LORD, all ye nations: praise him, all ye people.

²For his merciful kindness is great toward us: and the truth of the LORD endureth for ever. Praise ye the LORD.

Cseh – Zalm 117.

¹Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidí, chvalte ho zpěvem, ²nebo se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná! Haleluja.

Finn – Psalmi 117

¹Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat!

²Rajaton on hänen rakkautensa, iäti hän on meille uskollinen. Halleluja!

Francia – Psaume 117

¹ Louez l'Éternel, vous toutes les nations, Célébrez-le, vous tous les peuples! ² Car sa bonté pour nous est grande, Et sa fidélité dure à toujours. Louez l'Éternel!

Holland – Psalmen 117

¹ Laten alle volken de HERE loven en Hem prijzen. ² Want Hij stort Zijn goedheid en liefde machtig over ons uit. De HERE is trouw tot in eeuwigheid. Prijs de HERE!

Német – Psalm 117

¹ Lobet den HERRN, alle Heiden; preiset ihn, alle Völker! ² Denn seine Gnade und Wahrheit waltet über uns in Ewigkeit. Halleluja!

Norvég – Salmenes 117

¹ Lov Herren, alle hedninger, pris ham, alle folk! ² For hans miskunnhet er mektig over oss, og Herrens trofasthet varer til evig tid. Halleluja!

Olasz – Salmi 117

¹ Lodate l'Eterno, voi nazioni tutte! Celebratelo, voi popoli tutti!
² Poiché grande è la sua misericordia verso di noi, e la fedeltà dell'Eterno dura per sempre. Alleluia.

Orosz – псалом 117

¹ Хвалите Господа, все народы, прославляйте Его, все племена;
² ибо велика милость Его к нам, и истина Господня вовек. Аллилуия.

Román – Psalmi 117

¹Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele!

²Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credințioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!

Spanyol – Salmos 117

¹ALABAD á Jehová, naciones todas; Pueblos todos, alabadle.

²Porque ha engrandecido sobre nosotros su misericordia; Y la verdad de Jehová es para siempre. Aleluya.

Svéd – Psaltaren 117

¹Lova Herren, alla länder! Prisa honom, alla jordens folk, ²för han älskar oss innerligt, och hans trofasthet varar i evighet. Halleluja!

Szlovák – Žalmy, 117. kapitola

¹Chvál'te Hospodina, všetky národy! A vebte Ho, všetci l'udia!

²Lebo nesmierna je Jeho milost' voči nám a vernost' Hospodina je naveky. Haleluja!

Latin – Psalmus 116/117

¹Laudate Dominum omnes gentes laudate eum omnes populi

²quoniam confirmata est super nos misericordia eius et veritas Domini manet in saeculum alleluia.

Magyar – 117. zsoltár

¹Dicsérjétek az URat mind, ti népek, dicsőítsétek mind, ti nemzetek! ²Mert nagy az ő szeretete irántunk, az ÚR hűsége örökké tart. Dicsérjétek az URat!

(Protestáns új fordítás, 1990)

Egyéb liturgikus tételek

A következő liturgikus tételleket kis kórus énekelheti úgy, hogy a kórus énekébe egy-egy korállal vagy könnyebben megtanulható részlettel a gyülekezet is bekapcsolódhat.

Simeon hálaénekét (Lk 2,29–32) általában a napzáró istentiszteleteken énekeljük, de használhatjuk más alkalmakon is záróénekként vagy búcsúzás-kor, búcsúztatáskor is. A gyülekezet az antifóna és a doxológia éneklésébe vonható be.

A „*Dicsőség és dicséret tenéked*” kezdetű himnusz a virágvasárnapi istentiszteletek bevonuló éneke lehet, amelynek refrénszerűen visszatérő részét a teljes gyülekezet énekelheti, versszakait pedig előénekesek – ha lehetséges, a gyermekkar tagjai – adhatják elő.

A „*Gyermekek kyriéje*” elnevezésű tétel a böjti időben, különösen a nagyhéten alkalmas az istentiszteletek lezárására. A kórus énekébe a gyülekezet az „*Úristen, irgalmazz minekünk!*” fohással és a tételt lezáró korál éneklésével kapcsolódhat be.

A *húsvéti* és a *pünkösdi szekvencia* az istentiszteletek igeolvasási részébe illik, az epistola és az evangélium felolvasása közé. Énekelhetjük őket versenként, félkaronként váltakozva is; a tételt lezáró korált a teljes gyülekezet énekli.

Az ősi dicsőítő ének, a „*Te Deum*” két változatban is szerepel válogatásunkban. Az első a középkori magyar hagyományt, a második Luther Márton átírását követi. A „*Te Deum*” hálaadó istentiszteleteink (templomszentelési évforduló, tanévzáró istentisztelet) ünnepélyes tétele lehet, amely az igehirdetés után vagy záróénekként szólalhat meg. Mindkettő énekelhető félkórusonkénti váltakozással is.

783 SIMEON HÁLAÉNEKE (Nunc dimittis)

*Antifóna – 1. tónus**Liturgus/előénekesek, majd ismétléskor a gyülekezet:*

Tarts meg, U-ram, vir-rasztá-sunkban, ő-rizz meg al-vá-
sunkban, hogy Krisztus-sal vir-rasszunk, és bé-kes-ség-
ben nyu-god-junk!

*Előénekesek:**I.*

Most bocsátod el szol-gádat, Uram,* a te igéd szerint

II.

bé-kes-ség-ben, Mert lát-ták sze-me-im * a te üdvös-

I.

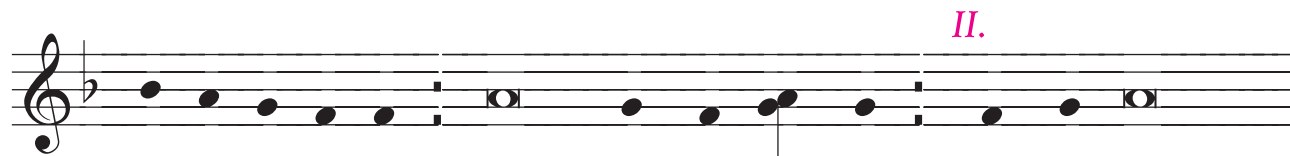
sége-det, Akit rendeltél * minden népek szí-ne e-lőtt,

*II.**I.*

Hogy fény legyen a népek vilá-gos-sá-gá-ra * és dicsősé-

gére népednek, Iz-rá-el-nek. Di-cső-ség az Atyának

és a Fi-ú-nak * és a Szent-lé-lek-nek, mi-képpen volt

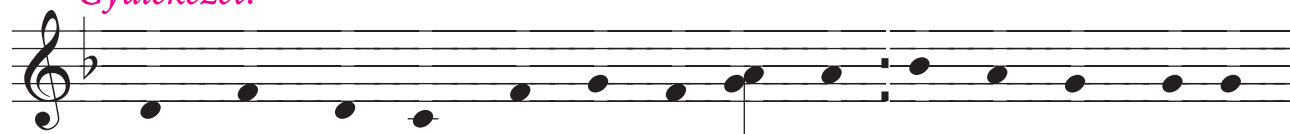

kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön-

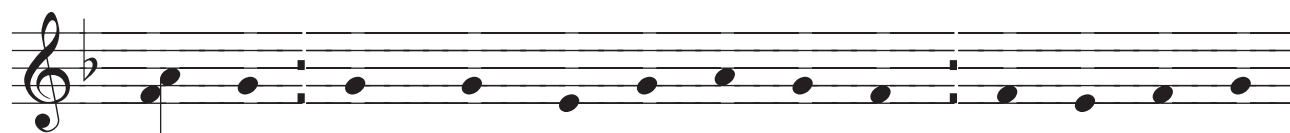

ö-rök-ké. Á - men.

Gyülekezet:

Tarts meg, U-ram, vir-rasztá-sunkban, ő-rizz meg al-vá-

sunkban, hogy Krisztus-sal vir-rasszunk, és bé-kes-ség-

ben nyu-god-junk!

784 VIRÁGVASÁRNAPI HIMNUSZ – DICSŐSÉG ÉS DICSÉRET

Előénekesek, majd ismétléskor a gyülekezet:

Di-cső-ség és di-csé-ret te-né-ked, megvál-tó Ki- rá-lyunk,

ki-nek gyerme-ki szép se-reg mon-da é-kes é- ne-ket.

Előénekesek:

1. Iz - - - rá - elnek te vagy ki - - rá - lya,
2. Menny-or-szág-nak szent se- - - - re - ge,
3. Zsi - - dók-nak se-re- - - - - ge - i
4. Ők né- ked, szenved- - - - - dő - nek
5. Ők ked-ve-sek voltak né - ked,

1. s Dá - vid ki - rály - nak mag- za - ta,
2. menny-ég-ben di - csér- nek té - ged,
3. pál- mák- kal jöt - tek e - lőd - be,
4. a - dák a di - csé- ret je - lét,
5. tes - sék mi di - csé - re - tünk hang-ja,

1. ki Atya Istennek ne - - - vé- ben,
2. e földön való em - - - be - rek
3. ím, mi is dicsére - - - - tek- kel
4. mi, immár, mennybéli Ki - - - rá-lyunk,
5. ó, kegyelmes király, - - - Krisztus,

1. ál - dott Ki - rály, hoz - zánk jöt- tél.
2. s min- den te - remt- mé - nyed di - csér.
3. je - len va- gyunk most e - lőt- ted.
4. mon- dunk é - kes di - csé - re - tet.
5. ki - nek min- den jók ked - ve - sek.

A gyülekezet minden versszak után refrénszerűen megismétli a kezdő szakaszt:

Gyülekezet:

Di-cső-ség és di-csé-ret te-né-ked, megvál-tó Ki- rá-lyunk,

ki-nek gyerme- ki szép se-reg mon-da é-kes é - ne-ket.

Gloria laus et honor. Forrás: PGr 74

785 A „GYERMEKEK KYRIÉJE”

Előénekesek:

Ir-galmazz nekünk, Úristen, Krisztus, irgalmazz minekünk,
(Ky-ri - e - - le-i-son, Chri-ste - - - le- i-son,

Gyülekezet:

Ir-galmazz nekünk, Úristen, Úr-isten, ir-galmazz minekünk!
(Ky-ri - e - - le-i-son, Chri-ste - - - le - i-son.)

E négyszakaszos Kyrié-t a következő versusok után közösen mindig megismételjük. Ennek jele a hullámos vonal (~).

1. Krisz-tus U-runk en-ge-del-mes lett értünk mind-ha-lá - lig.

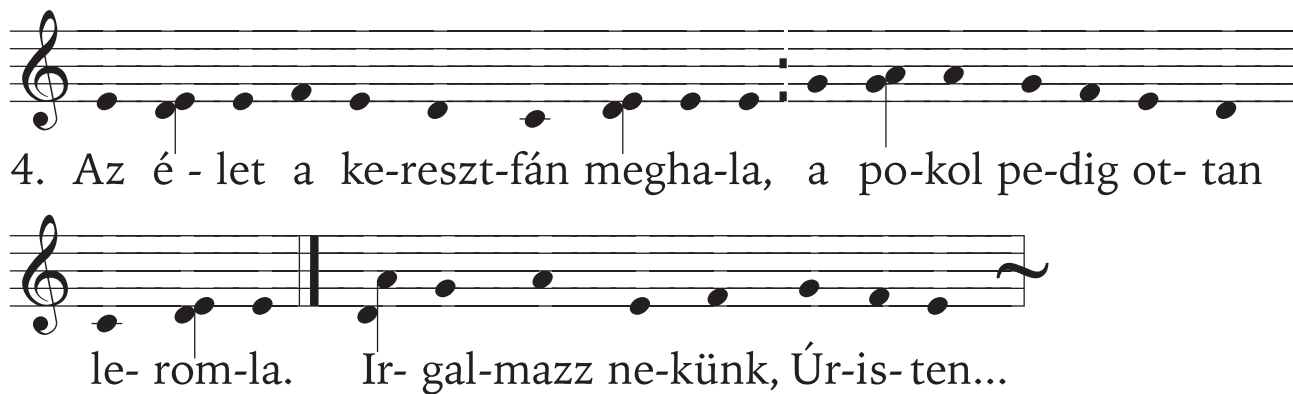
2. Ki jö-vendőkép-pen megmond-tad, leszek te ha-lá-lod, ó, Ha-lál.

3. Ki a keresztfán ke-ze-det ki-tár-ván mind ez vi - lá- got

ma-gad-hoz von-tad.

4. Az é - let a ke-reszt-fán megha-la, a po-kol pe-dig ot-tan
le-rom-la. Ir-gal-mazz ne-künk, Úr-is-ten...

A „Gyermekek kyriéje” tételt a „Dicsőítünk, Krisztus...” kezdetű énekünkkel zárhatjuk le:

Di-cső - í - tünk, Krisz - tus, a - ki szenved - tél,
És meg-vál-tást bűn - ből így szer-zet - tél!
Ki - rály vagy és Úr vagy ö - rök - re.
Te-kints szán-va min - den bű - nös - re!
U - runk, ir - gal - mazz ne - künk!

Kyrie puerorum
Forrás: PGr 84

786 HÚSVÉTI SZEKVENCIA – A HÚSVÉTI BÁRÁNYT

A hús-vé- ti Bárányt minden hí-vek di-csér-ve áld-ják.

Ju- ha- it meg- vál- tot-ta, s az ár- tat- lan Krisz-tu-sért

a bű-nöst ke-gyé-be vet-te Atyja. Az é - let a ha- lál- lal

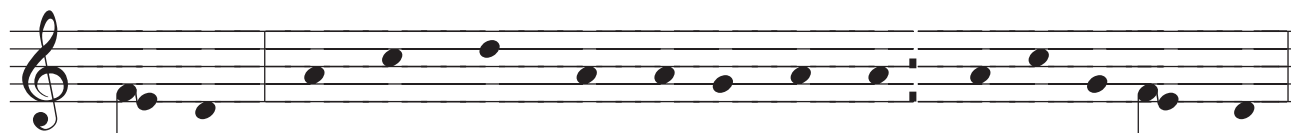
megvített cso-da-csa-tá-val, s a holt é- let-ve-zér ma úr és él.

„Má- ri- a, Szent-asszony, mondd, mit lát-tál u - ta-don?”

„Az é - lő Krisz-tus krip-tá- ját s a fel-kent-nek lát-tam

gló-ri- á- ját, angyali ta- nú- kat, szemfe-dőt, ta-ka-ró- kat.

Feltámadt reményem, Krisz-tus, Ga-li- le- á- ba e- lé- tek

indult.” Tudjuk, Krisztus fel-tá-ma-dott, és di- a-dal-mas.

Ó, győz-tes Ki - rá-lyunk, légy ir- gal-mas!

A húsvéti szekvenciát a „Krisztus feltámadt...” kezdetű énekünkkel zárhatjuk le:

Krisz - tus fel - tá - madt, El-múlt kín, gya-lá - zat.

Ha föl nem tá - mad, Nincsen bűn-bo - csá - nat.

Ör-ven-dezzünk, vi-gadjunk, Krisztus lett a vi - gaszunk!

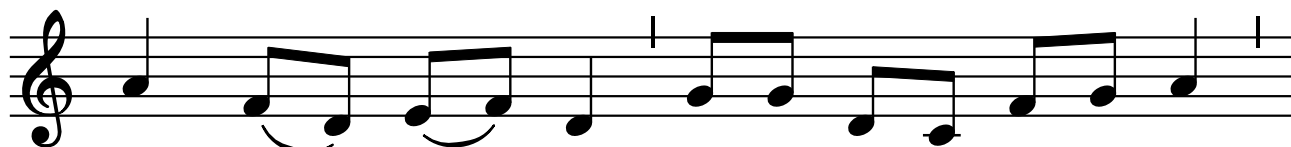
Ám-de ő fel - tá-ma-dott, Áld - ja Krisztust aj - ka - tok,

Hal - le-lu - ja!

Hal - le-lu - ja!

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja,

Hal - le - lu - ja! Ör-ven-dezzünk, vi - gadjunk,

Krisztus lett a vi - ga-szunk, Hal - le - lu - ja!

Szekvencia: dallam: Éneklő egyház 547, szöveg: Babits Mihály. Korál: EÉ 213.

787 PÜNKÖSDI SZEKVENCIA – JÖJJ, SZENTLÉLEK ISTEN, JÖJJ!

Jöjj, Szentlé- lek Is- ten, jöjj, s á-raszd ki a mennyekből

fé-nyes-sé-ged su - ga-rát! Jöjj, ki ár- vák aty - ja vagy,

jöjj, ki szí- vek láng-ja vagy, a -ján-dé-kos jó - ba- rát!

Jöjj, ál-dott vi- gasz-ta- lás, drá- ga ven-dég, lel- ki-társ,

leg-é - de-sebb eny- hü-lés: Fá-radt-ság-ra nyu- ga-lom,

hő-ség el- len ol- ta-lom, zo- ko- gás-ban könnyü-lés!

Jöjj, és töltsd be hí- ve- id leg-tit- ko-sabb szí- ve- it,

bol-do- gí- tó é - gi tűz! Semmi, semmi nél- kü- led

az em-ber-ben nem le-het, sem-mi tisz- ta, sem-mi szűz.

Mosd, a- mit a szenny be-lep, ön-tözd, a- mi el- e- ped,

seb fá- já- sát csil-la-pítsd; a -mi der-medt, é-leszt-gesd,

a-mi fa- gyos, me-len-gesd, a-mi hi- bás, i - ga-zítsd!

Ben-ned min-den bi- za-lom! Oszczad, osszad pa- za- ron

hét szent a -ján-dé- ko-dat: adj ér-dem-re job-bu- lást,

üd-vös- sé- ges ki-mú-lást; s ö- rök vi- gas-sá- got adj!

Á- men, al - le - lu - ja.

A pünködsi szekvenciát a „Jövel, Szentlélek Úristen” kezdetű énekünk első versszakával zárhatjuk le (lásd a következő oldalon):

Jö - vel, Szent - lé - lek Úr - is - ten, Töltsd be szí -
 Meny - nye - i a - ján - dé - kod - dal, Szív - bé - li
 ve - in - ket bő - ven szent buz - gó - ság - gal, Mely - nek is - te - ni e - re - je
 Sok né - pet egy hit - re vi - ve. Légy velünk is, te
 né - ped - del, Hogy teljünk meg di - csé - re - ted - del!
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

Forrás: Éneklő egyház 569. Korál: EÉ 229.

Fordította: Pázmány Péter

< --2---4t---5---5---5---56u---z5---:---5---5z---4---5z---u65---4---,

Té- ged, Is- ten, di- csé- rünk, Té- ged Úr- nak val - lunk.

< -- | -----5---z545z---5---:---2---5---5---5z---4---5z---

Téged, örök A- tyá Is - ten, min- den te-remt-mé-nyed

< --u65---4---, -- | -----5---z54---5z5---5---:---2--- [--

tisz- tel. Néked mindnyájan az an - gya- lok, né- ked

< -- [-----5z---4---5---6---u65---4---, -- | -----

az egek és min- den ha- tal- mas- sá- gok, né- ked a kerúb és

< -- | --5---z54---5z5---5---:---2--- [-----5z---4---5z---u65---4---,

sze- ráf an - gya- lok szün- telen szó - val é - ne- kel- nek.

< --2t45z5---:---2t4z---:---8--- [-----5z---4---5---6---u65---4---,

Szent, szent, szent a Seregek- nek U - ra, Is - te - ne!

< -- | -----5---z54---5z---5---:---2---5---5---5z---4---5---6---u65---4---,

Teljes az ég és a föld fel- sé- ged- nek di- cső- sé- gé - vel.

< -- | -----5---z54---5z---5---:---5---5z---4---5z---u65---4---,

Téged az a- pos- to - lok- nak di- cső- sé- ges ka - ra,

< -- | -----5---z545z---5---:-5---5z--4---5z---u65---4-----,

téged a pró-fé - ták - nak di- csé- re - tes szá - ma,

< -- | -----5---z545z---5---:-5---5z--4---5---6---u65---4---,

téged a már-tí - rok - nak fé-nyes se-re-ge di - csér.

< -- | -----5---z545z---5---:-2---[-----5z--4---5z---

Téged széles e vi - lá - gon vall és dicsér az a-nya-szent-

< --u65---4---,-2t---4---5z--5---:-7--7--u6--4---5z--u65---4---,- | ---

egy - ház. Vég- he- tet- len fel- sé- gű A- tyá Is- tent, a te

< -- | -----5---z545z---5---:- [-----5z--4---5z--u6--5--4---,

tisztelet-re- mél - tó i- gaz és e- gyet- len- egy Fi - a- dat,

< --2t4-5z--5---:-5-45z--4---3---2---,,-- [-----

Szent- lel- ket, a Vi- gasz- ta - lót. Te dicsőségnek

< --4---5---6---4---2---,- [-----56u--z5---:- [-----

Ki- rá- lya, Krisz- tus, te az Atya Is- ten- nek örökké-

< --4---5---6---r3---2---,- [-----

va - ló Fi - a vagy. Te a megszabadításért fölvevén az

< -- [-----6---7--6--5---:-2-- [-----4---5---6--r3--2-,

emberi ter- mézetet, nem iszonyodtál a Szűz- nek mé- hé- től.

< -- [-----6--7--6--5--:-2-- [-----

Te meggyőzvéⁿ a ha-lál ful-lánk-ját, meg-nyitád híveidnek

< --4--5--6--4--2--,- [-----6--7--6--5--:-2--5--

a menny-or-szá-got. Te az Isten-nek jobbán ülsz A-tyád-

< --5--4--5--6--r3--2--,- [-----6--7--6--5--:-

nak di-cső-sé- gé- ben. E világra jöven- dő bí - ró - nak

< --5--4--5--6--4--2--,- [-----

hi-szünk té-ged len- ni. Téged azért kérünk, légy segítségé

< -- [----6--7--6--5--:- [-----4--5--6--4--2--,-

a te szol-gá-id-nak, ki- ket szent véred-del meg-vál-tot-tál!

< --e2e--1--2--3--o-----

Add meg, hogy az örök boldogságban a te szenteid közé

< --5--3--r32--2--,-0--1e--o-----1--3--o-----

szám-lál-tas- sunk! Üd-vö-zítsd, Uram, a te né-pe- det, áldd

< --o-----3--4t--r32--2--,-0--1e--o-----

meg a te ö-rök-sé- ge - det, és i- gazgasd, Uram, és felma-

< --o-----2--1--4--5--,-5--7i--©-----

gasztaljad most és mind-ö-rök-ké! Min-den- naponként,

< --89p-08:-8-7i---9-7-7i-,-5-7i-©-----9-p9-8-:

Is -ten, ál-dunk té-ge-det, és dicsérjük a te nevedet ö-rökké

< --©-----7-9-7-7i-,-5-7i-©-----9-ö-

és mindörök- kön- ö- rök-ké. Mél-tóz-tassál, Uram, e ma- i

< --9-8:-©-----7i-9-7-7i-,-5-7i-8---

na-pon minden bűntől minket meg-ő-riz-ni! Kö- nyö-rülj

< --8-9-ö-9-8:-8-7-8-9-7-7i-,-5-7i-©---

raj-tunk, Úr- is-ten, kö-nyö-rülj mi- raj-tunk! Le-gyen a te

< --©-----9-ö-9-8:-8-8-7-8-9-7-5-,-

irgalmassá-god mi-raj-tunk, a-mint te-ben-ned bíz-tunk!

< --X6---6---4---6--6---7i-u65--5--:-X34z-6---6---4--X66--7i7--

Te-ben-ned bíz-tam, Úr-is - ten, so-ha meg nem szé-gye-

< --Xz54--5--,-X4u667i7654--55---.

nü - lök. Á - men.

TE DEUM (LUTHER ÁTÍRÁSA SZERINT)

Fordította: Botta István

I. *II.*

Di- csé- rünk, Úr- is - ten, És ál-dunk szün- te - len.

I. *II.*

Té-ged, ö - rök A-tyán-kat, Ég és föld i-mád-nak.

I. *II.*

Meny-nye- i szent an-gya- lok, Ke- ru-bok és sze-rá-fok.

I. *II.*

És min-den é - gi ha- ta-lom Így di- csér té- ged

I. *II.*

fennhan-gon: Szent a mi Is - te-nünk! Szent a mi

I.+II.

Is- te-nünk! Szent a mi Is- te-nünk, A Se-re-gek U-ra!

I. *II.*

Szent fen- sé-ged és ha- tal-mad A min-den- sé- gen

I. *II.*

túl-á- rad. A ti-zenkét szent ta-nít-vány S a pró-fé-ták

 is mind- a- hány, A drá- ga már- tír- se- re- gek Csak ne- ked

 zeng- nek é- ne - ket. Szent egy- há- zad is té- ged vall,

 S az e- gész föl- dön ma- gasz- tal. Áld té- ged, di- cső

 A- tyán- kat, És egy- szü- lött szent Fi- a- dat, A vi- gasz-

 ta- ló Szent- lel- ket. Hű szol- gá- lat- tal áld né- ped.

 Úr Krisztus, mennynek Ki - rá- lya, Az A- tyá ö- rök

 szent Fi- a, Szűz mé- hét meg nem ve- tet- ted, Hogy meg-

 váltsd bú- nös ne- mün- ket. A ha- lál- lal te megvív- tál,

II. És mennybe u- tat nyi- tot- tál. *I.* Az Is- ten jobb-ján
II. mennyek- ben Ülsz di- cső- sé- ge fé- nyé- ben, *I.* És í- tél- ni
II. jössz egy- ko- ron Mind é - lő - kön, mind hol- ta- kon.
I. Jer, Krisz- tus, szol- gád se- gél - jed, *II.* Kit meg- vál - tott
I. te drá- ga vé- red! Adj részt a mennyben mi- ne- künk,
II. Hol szen- te - id- del di- csér- jünk! *I.* Jöjj, Krisztus, se- gítsd
II. né- pe- det, *I.* És ö - rök- sé- ged te áldd meg, Nyújts most
II. itt ne - ki vé- del- met És egy- kor ö - rök é - le - tet!

I. *II.*
 Min-den- nap ál-dunk, Is- te-nünk, A te ne-ved szent
I.
 kö- zöt-tünk. Te tarts ma is szent ke - zed- ben,
II. *I.*
 Bűn, go- nosz-ság meg ne ejt-sen! Ir- gal-mazz ne- künk,
II.
 Úr - is - ten, Állj mel- lénk min - den ín - ség - ben!
I. *II.*
 Add ke-gyel-me-det mi-ne-künk, Mert mi csak ben-ned
I.
 re- mé- lünk. Csak ben- ned bí - zunk, jó U - runk,
I. *I.+II.*
 Ne en- gedj szé- gyent val - la - nunk! Á - - men.

Forrás: Dt 712.